

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2010/21 • 28 Mayıs 2010 • 1 TL

www.kizilbayrak.net

**26 Mayıs ihanetine rağmen
işçi ve emekçiler alanlardaydı...**

**Mücadeleyi büyütmek için
sendikal ihanet barikatını
aşalım!**

İÇİNDEKİLER

26 Mayıs ihaneti ve yeni bir çıkışın imkanları...	3
1-3 Haziran eyleminden başlayarak TEKEl direnişini büyütelim!...	4
İstanbul'da kürsüye işçiler çıktı.	5
İzmir'de parçalı 26 Mayıs	6
Ankara'da 26 Mayıs	7
Adana'da 26 Mayıs	8
Kürdistan'da 26 Mayıs eylemleri.	9
4-10 Mayıs "İş Sağlığı ve Güvenliği TEKEl işçileri Türk-İş binalarını işgal etti!.....	10
İzmir'de 26 Mayıs tartışıldı..	11
UPS Kargo işçileri direnişte!	12
İşten atılan UPS işçileri ile konuştuk... ..	13
İşçi ve emekçi hareketinden..	14-15
Sınıf hareketini felç eden ihanet barikatı aşılmalıdır!	16-18
Ölümüzün de dirimizin de bu düzende hiçbir değeri yok... ..	19
İş cinayetleri sürüyor, sendika ağaları mücadeleden kaçıyor!	20
BDSP: Kahrolsun ücretli kölelik düzeni!	21
Faşist saldırılar yayılarak artıyor.....	22
"Şerzan Kurt ölümsüzdür!"	23
Gençlik Şerzan Kurt'un katledilmesini eylemlerle lanetledi.... ..	24
SOKAK Üniversitesi'nde direnişler tartışıldı.	25
Ankara Devrimci Liseliler Birliği Kurultayı gerçekleştirildi	26
Emekçi kitlelere sunulan sahte umut kapısı	27
Emperyalistler imzalanan deklarasyonu tanımadı!	28
Avrupa'da işçi ve emekçi eylemleri ..	29
TMMOB Genel Kurul'u başlıyor	30
Mücadele Postası	31

Sosyalizm İçin

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2010/21 * 28 Mayıs 2010
Fiyatı: 1 YTL
Sahibi ve Y. İşl. Md.: Ayten ÖZDOĞAN
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.
Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Molla Şeref Mahallesi,
Simsar Sokak, No: 5, D: 3 Fatih / İstanbul
Tlf. No: (0212) 621 74 52
e-mail: info@kizilbayrak.net
Web: http://www.kizilbayrak.org
http://www.kizilbayrak.net

Baskı: SM Matbaacılık
Çobançeşme Mh. Sanayi Cd. Aytay Sk. No 10 A Blok
Yenibosna / Bahçelievler / İSTANBUL /
Tel: 0 (212) 654 94 18

Kızıl Bayrak'tan...

TEKEl işçilerinin sermayenin başkentinde sürdürdükleri 78 günlük direniş sürecinde DİSK, KESK, Türk-İş ve Kamu Sen tarafından alınan 26 Mayıs genel eylem kararı cılız ve göstermelik eylemlerle geçiştirildi. TEKEl işçilerinin 1-3 Haziran'daki Ankara buluşması öncesinde ortaya çıkan 26 Mayıs tablosu, sendikal bürokrasinin işçi hareketinin önünde temel bir engel olduğunu bir kez daha gösterdi.

Ancak 26 Mayıs tablosunu değiştiren temel etkenlerden biri ise başını TEKEl işçilerinin çektiği direnişçi işçilerin İstanbul, İzmir, Ankara, Diyarbakır ve Samsun gibi illerde gerçekleştirdiği eylemlerle sendika ağalarını hedef alan eylemleri oldu.

Sendika bürokratlarının 26 Mayıs'ta "genel grev koşullarının olmadığı" gerekçesiyle eylemin içinin boşaltmasına işçiler militan bir yanıt verdiler. Türk-İş başta olmak üzere sendika bürokratlarını protesto etmek için birçok ilde Türk-İş binalarını işgal ettiler. Fakat işçilerinin söz konusu işgal eylemleri de, kaşarlanmış sendika bürokratlarının tabanın mücadeleye isteğine kulak vermesini sağlayamadı.

26 Mayıs süreci bir kez daha göstermiştir ki, sendikal bürokrasi yıllardır sınıf hareketinin gelişmesinin ve güçlenmesinin önündeki en temel engellerden birisidir, burjuvazinin sınıf içindeki dayanaklarıdır. Ayrıca 26 Mayıs, son dönemde üst üste yaşanan sendikal ihanete, sınıfın öncü kesimlerinde bir tepkiye yol açtığına da tanıklık etmiştir.

Elbette protestoyu aşmayan tepkiler, sendikal bürokrasiyi etkisizleştirmeye yetmeyecektir. Bugün sınıf hareketinin en temel ve acil ihtiyacı, tüm toplumu etkileyebilen, özgüven kazandıran, mücadele istek ve kararlılığını geliştiren, moral ve motivasyonunu artıran mücadele deneyimlerine ve açığa çıkardığı dinamiklere yaslanarak yeni bir dönemin önünü açmak için çaba göstermektir.

Günün acil ve ertelenemez görevi, tabana dayalı örgütlülükler oluşturmak, ortak bir hareket planı etrafında bu planı hayata geçirebilecek örgütsel merkezler yaratmaktır.

Diğer yandan özellikle Kürt sorunu cephesinden yaşanan gelişmeler sermaye devletinin Kürt halkına yönelik inkar ve imha politikalarına önümüzdeki

dönemde hız vereceğine işaret ediyor.

Uluslararası planda kirli pazarlıkların devreye sokulmasıyla yürütülen bu plan, Kürdistan'da artan askeri sevkیات ve operasyon hazırlıklarıyla kendini gösteriyor. Kürt sorunu çerçevesinde yaşanan gelişmeler yaz döneminin sıcak gelişmelere sahne olacağını gösterir nitelikte.

Kısacası, sermayenin sosyal yıkım ve kölelik saldırıları altında ezilen işçi ve emekçileri önümüzdeki dönemde yoğun ve kapsamlı bir saldırı dalgası bekliyor.

Bu çerçevede tüm ilerici ve devrimci güçler, ilerici sendikalar, ilerici işçi ve emekçiler TEKEl işçilerinin farklı biçimlerde süren direnişlerine çok daha yakın ilgi göstermek, 1-3 Haziran eylemi başta olmak üzere gerçekleşecek tüm eylemlere etkin bir katılım sağlamak için, yüzü işçi ve emekçilere dönük etkin bir siyasal faaliyet yürütme sorumluluğuyla yüzyüzedirler.

Derleyen: H. Fırat

Parti değerlendirmeleri-3

Derleyen: H. Fırat

Parti değerlendirmeleri-4

Kitapçılarda...

26 Mayıs ihaneti ve yeni bir çıkışın imkanları...

Mücadeleyi büyütmek için hain bürokratlar defedilmelidir!

TEKEL Direnişi'nin basıncını savuşturmak ve direniş ateşini söndürmek için üç ay önce alınan 26 Mayıs eylem kararı, beklendiği gibi sendika ağaları tarafından ortada bırakıldı. 26 Mayıs günü ortaya çıkan eylem tablosu, genel grev bir yana sönük bir iş bırakma eylemi olmanın bile çok uzağındaydı. KESK'in ve bazı ilerici yönetimlerin hakim olduğu işçi sendikalarının sınırlı olarak iş bıraktıkları, bir kısmının işyerlerinde bildiri okumakla kendilerini sınırladıkları, büyük çoğunluğunun ise kıllarını kıpırdatmadıkları bir eylem tablosu çıktı ortaya. Türk-İş cephesinden en ciddi katılım Zonguldak madenlerindeki bir saatlik iş bırakmaydı. Bir büyük işçi katliamının yaşandığı bir yerde bu kadarını da artık yapmak zorunda kalmışlardı. Sonuçta, KESK'e üye kamu emekçilerinin dedikleri gibi, bu tür bir eylemin daha iyisini kendileri her zaman yapabilecek durumdaydılar, bunun için aylar öncesinden ilan edilmiş bir sözde genel eylem kararına hiç de gerek yoktu.

Dört sendika konfederasyonu yönetiminin 12 maddede sıralanan taleplerin kabul edilmesi hedefine bağladıkları bir genel grev kararı sonuçta utanç verici bir biçimde ortada bırakılmıştır. Sendika bürokrasisinin tüm ihanetine rağmen 26 Mayıs günü gerçekleştirilen yaygın ve yer yer kitlesel gösteriler kuşkusuz oldukça anlamlıdır. Ancak genel grev hedefi üzerinden bakıldığında, ortaya çıkan tablo tam bir fiyaskodur. Elbette bu sonuç sendika ağalarının eseridir, onların alınlarında yeni bir kara leke olarak kalacaktır.

İhanetin bu denli açık bir biçimde sergilenmesi nedeniyle, 26 Mayıs eylemi asıl anlamını, sendika korucularıyla hesaplaşmanın gereğinde bulmuştur. TEKEL işçilerinin merkezinde olduğu militan çıkışlar bunun ifade olmuştur. Bu, bu hainlerin bundan böyle eskisi gibi rahat bırakılmayacağını da ilanı sayılmalıdır. Bu militan inisiyatif, 26 Mayıs ihaneti ve fiyaskosunu sınıf hareketi açısından ileriye yönelik sonuçların elde edildiği önemli bir olay haline getirmiştir. En azından bunun olanakları ve ilk önemli koşulları böylece elde edilmiştir. Bu, TEKEL direnişiyle önünde bir yol açılan sınıf hareketi açısından, bu yolda yürümek için önemli siyasal ve moral dayanaklar demektir.

Bu noktada bu sonucu hazırlayan süreç üzerinde durmak yararlı olacaktır.

Bu ihanet takımı, en başta da Türk-İş yönetimi, daha en başından bu eylemi boşa düşürmek kararındaydılar. Eylem kararını TEKEL direnişinin basıncı altında almışlardı. Amaçları ne yapıp edip TEKEL işçilerinden kurtulmak, Ankara'daki direniş mevzisini düşürmekti. Direniş mevzisinin düşmüş olmasının yaratacağı moral kırılma, TEKEL işçilerinin mücadele gücü ve inancının ezilmesi için kullanılabilecekti. Direnişin bitmesinin ardından ülkenin dört tarafına dağılacak olan TEKEL işçilerinin yeniden bir araya gelerek direniş bayrağını yükseltmeleri mümkün olmayacaktı.

1 Nisan eylemi hain bürokratların hesaplarını açık bir biçimde ortaya koydu. Güçlü bir eylem, TEKEL direnişinin ateşinin sönmeyeceğini ilanı olacak,

direnişin bu yeni koşullarda devam ettiğini gösterecek ve 1 Mayıs'tan 26 Mayıs'a bağlanmasına dayanak olacaktı. İşte bunun için sendika bürokratları sermaye iktidarıyla açıktan suç ortaklığına gittiler. TEKEL işçilerinin Ankara'ya sokulmaması için kentin girişine barikatlar kuruldu. İşçilerin kararlılığı karşısında bu barikatlar daha sonra Türk-İş binasına giden yolun önüne kadar çekildi. Barikatı aşma kararlılığı gösteren işçiler polis saldırısına uğradılar. Bu noktadan sonra işçiler sendika ağalarının ihanetine uğradıklarını açıkça gördüler. Tüm bunlar yaşanırken Türk-İş yönetimi kayıplara karışmış, böylece işçilerin önüne kurulan barikatın sorumluluğunu taşıdıklarını açıkça göstermişti.

Sendika ağaları hedeflerine ulaştıklarını düşünerek rahatlamışlardı. Çünkü, onca baskı ve oyuna rağmen 78 gün boyunca direnen TEKEL işçileri direniş alanına girememiş ve bir gece bile kalamamışlardı. Nitekim eylem TEKEL işçileri üzerinde olumsuz ve dağıtıcı bir etki yaratmıştı. Böylece sendika ağaları 26 Mayıs eylem vaadini daha rahat bir biçimde rafa kaldıracabileceklerdi.

Ancak bir grup öncü TEKEL işçisiyle birlikte devrimci güçler ihaneti yanıtsız bırakmamakta kararlıydılar. 1 Nisan'ın hesabı 1 Mayıs'ta soruldu. Sendika ağaları beklemedikleri biçimde alandan kovuldular. İşte bu müdahale hem TEKEL işçilerini bir parça uyandırdı, hem de ilerici, öncü işçi ve emekçiler ile devrimci ve sol güçleri harekete geçirdi.

Bu aşamadan sonra sendika bürokratlarını 26 Mayıs'ta genel grev vaadini yerine getirmeleri için zorlamak ve onlara rağmen tabandan bu yönde hazırlık yapmak konusunda belli bir hareketlenme başladı. Ancak hain bürokratlar harekete geçmemekte direndiler. Giderek alt kademe sendikacıları üzerinde de etkili olan taban basınca karşın onlar oyalama tutumuna başvurdular. Bir araya gelerek 26 Mayıs eylemi için somut bir program oluşturmak

doğrultusunda hiçbir adım atmadılar. Tabandan yükselen sesleri olabildiğince savuşturmak ve genel grevi örgütlenme görevinden yan çizmek için ne gerekiyorsa yaptılar. Eylem ancak bir hafta kala eylem planına ilişkin ilk açıklamayı yaptılar. Genel grevin koşullarının olmadığı gerekçesine sığındılar ve yapılacak eylemi en geri noktaya çektiler. Böylece ihanetlerini resmileştirdiler.

Ancak bu ihanet cezasız kalmayacak, hesap sorulacaktı. 1 Mayıs'ta Taksim alanında kendilerini kovan TEKEL işçileri ve devrimci güçler bu kez kapılarına dayandılar. Sınırlı sayıda işçinin devrimci güçlerle birlikte gerçekleştirdiği eylem oldukça etkili ve sarsıcı oldu. Çünkü bu, yıllar boyunca ihanete uğrayan yüzbinlerce işçinin biriken öfkesinin öncüleri şahsında bir dışavurumuydu. İşçi sınıfı ve emekçilerin önemli bir kesimi tarafından belirgin bir ilgi ve sempatiyle karşılanan eylem ihanet takımını ise korkuya boğdu. Zira onlar 1 Mayıs'ta yaşanan bir "kaza" sayıyorlar ve her şeyi eskisi gibi sürdürebileceklerini düşünüyorlardı. Bu düşünce işgal eylemiyle birlikte darbe yedi. Artık sınıfa karşı büyük ihanetlere imza atıp sonra da koltuklarında saltanat sürmenin o kadar kolay olmadığını gördüler. Türk-İş binalarının işçiler tarafından basılması bunun önemli bir işaretiydi.

Eylemin daha şimdiden önemli bir etki yarattığı açıkça görülmektedir. Öyle ki, yıllardır bu ihanet şebekesine boyun eğen alt kademe sendikacılar da bu müdahaleden güç alarak, bu hainlerin karşısına çıkabilme cesaretini göstermişlerdir. Fakat daha önemlisi, bu müdahalenin sınıfın ana gövdesinde yarattığı etkidir. Açıktır ki, sendikal ihanet şebekeleri ve onların her türlü ilerici eğilimi zorbalıkla ezen tutumları karşısında, işçi sınıfı artık daha direngen bir tutum alacaktır. 1 Mayıs'taki çıkışın ardından gelen bu yeni müdahale, bu yöndeki eğilimi güçlendirecektir.

Ancak kendiliğinden bir sürece bırakıldığında, ortaya çıkan bu imkanların kalıcı sonuçlar yaratması zordur. Kalıcı sonuçlar ancak, ihanet çetelerinin sendikalardan temizlenmesine varacak bir sınıfsal uyanış ve örgütlenme ile elde edilebilir. Ortaya çıkan imkanlar bu doğrultuda değerlendirebildiği ölçüde, işçi sınıfı 26 Mayıs fiyaskosunu ilerlemenin bir dayanağı haline getirebilir.

Bunun için görev bellidir. Sermayeye karşı sınıf mücadelesini büyütmek, beraberinde sendikaları ihanet çetelerinden temizlemek! Bu görevleri yerine getirebilmek ise, tabandan örgütlenerek işçi sınıfının ve emekçilerin örgütlü birliğini sağlayabilmekle mümkündür. Bunun somut anlamı, işçi sınıfını, ilerici ve mücadeleci güçlerden başlayarak en geniş mücadele platformlarında birleştirmektir. Elbette bu da ancak fabrika temelli bir örgütlenme çabası üzerinden gerçek sonuçlarını verebilir ve sağlam temellere oturabilir.

Bu çerçevede ileri, öncü sınıf güçleri ile devrimci güçlere önemli sorumluluklar düşmektedir. Görevler bu bütünlük içerisinde kavranıp gerekleri yerine getirildiğinde, sınıf hareketinin önünün açılmasında önemli bir mesafe alınabilecektir.

1-3 Haziran eyleminden başlayarak TEKEL direnişini büyütelim!

TEKEL direnişinin başlangıcından 26 Mayıs eylemine kadar geçen yaklaşık altı aylık mücadele sürecinin her evresi, bir yanda işçilerin direnme kararlılığına öte yanda sendikal bürokrasinin hareketi baltalama çabalarına tanıklık etti.

Türk-İş'in İstanbul ve İzmir bölge temsilciliklerinin 26 Mayıs eyleminin ortada bırakılmasını protesto etmek için TEKEL işçileri tarafından işgal edilmesi ve genel başkan Mustafa Kumlu'nun istifası talebinin yükseltilmesi ise, iki karşıt eğilim arasındaki açının genişlemeye devam ettiğinin yeni bir kanıtı oldu.

Direnme kararlılığını sürdüren TEKEL işçilerinin basıncı altında kalan konfederasyon yöneticileri, Ankara'daki direnişi bitirebilmek için bir eylem takvimi açıklamak zorunda kaldılar. Bu eylem kararı, o an direnişin bitirilip çadırların sökülmesi için zorunluydu.

Şu ana kadar 1 Nisan Ankara eylemi ile 26 Mayıs genel iş bırakma eylemi gerçekleştirilmiş oldu. Her iki eylemden yansıyanlar, bu kararların altına imza atan Türk-İş Başkanı Mustafa Kumlu ile çetesinin tam bir eylem kırıcı olarak çalıştığını ortaya koymuştur. Önümüzdeki günlerde gerçekleşecek 1-3 Haziran Ankara eyleminde de benzer bir tablonun oluşacağı, bu üç günlük eylem için hiçbir hazırlığın yapılmamasından anlaşılıyor.

Bu süreçte eylem kararlarının arkasında durduklarını ilan eden KESK, DİSK ve Türk-İş'e bağlı sınırlı sayıda sendikanın ise yeterli bir inisiyatif koymaktan uzak durduğu gözlemlendi. Asıl çabayı bir kısım öncü TEKEL işçisi harcıyor. Tüm bu olumsuzluklara rağmen ses getiren eylemler gerçekleştiren öncü işçilerin kararlılığını, işçi sınıfı saflarındaki direnme eğiliminin somut bir göstergesi saymak gerekiyor.

TEKEL direnişinin sadece işçi sınıfı değil, toplumun farklı kesimlerinde yarattığı etki biliniyor. Sol hareketin ise direnişten moral bulduğu, özgüven kazandığı, hatta direnişin etkisiyle sınıfa yönelme eğilimine girdiğini biliyoruz. Ancak beklendiği üzere, direniş çadırlarının sökülmesinden sonra genel olarak sınıfa, özel olarak TEKEL işçilerine gösterilen ilgide zayıflama gözlenmeye başladı. Kendiliğindenci yönelimlerin ömrü, çoğu zaman etkili olan eylem veya direnişin bitimiyle ölçülüyor. Yazık ki, TEKEL direnişinin yarattığı etkinin ömrü de fazla olmadı.

Oysa TEKEL işçilerinin halen etkili eylemler gerçekleştirebilmesi, direniş sürecinin devam ettiğini gösteriyor. Sendikal bürokrasinin direnişi unutturma manevraları ve 26 Mayıs örneğinde olduğu gibi eylem kırıcılığı yapmalarına rağmen, direniş dinamikleri bastırılmıyor. Tersine, öncü TEKEL işçilerinin sergilediği direnme iradesi, Kumlu başta olmak üzere Türk-İş'e çöreklenen ihanetçi kastın teşhir olmasını sağlıyor ki, bu önemli bir gelişmedir.

Tüm ilerici ve devrimci güçler, ilerici sendikalar, ileri öncü işçi ve emekçiler, TEKEL işçilerinin farklı boyutlarda devam eden direnişlerine çok daha yakın ilgi göstermek, 1-3 Haziran eylemi başta olmak üzere gerçekleşecek tüm eylemlere etkin bir katılım sağlamak için, yüzü işçi ve emekçilere dönük etkin bir siyasal faaliyet yürütmek sorumluluğuyla yüzyüzedir.

Sınıf hareketinin gelişimi ile ilerici-devrimci hareketin moral bulup güçlenmesi arasında dolaysız bir bağ vardır. TEKEL direnişinin pek çok çevre için

moral kaynağı olması, hatta bazılarının özgüven kazanmalarını sağlaması, bu bağı somut olarak göstermiştir. Salt bu “kader birliği” bile, güç ve olanakları seferber ederek direnen işçilerle dayanışmayı yükseltmenin önemini ortaya koymaktadır. Elbette sınıflar mücadelesinin bu basit kuralı herkes tarafından bilinmektedir, fakat önemli olan buna uygun bir pratik-politik tutum sergileyebilmektir.

1-3 Haziran Ankara eylemi ve sonrasındaki süreç, sol güçler için bu konuda bir sınanma süreci olacaktır aynı zamanda.

Faaliyetlerini zaten sınıf merkezli yürüten sınıf devrimcileri de bu noktada herhangi bir gevşeme ya da dikkat kaymasına fırsat vermemeli, TEKEL işçilerinin devam eden direniş sürecine etkin bir destek örgütlemek amacıyla güç ve olanaklarını seferber etmeyi sürdürmelidirler.

Patronlara yeni bir kıyak paketi geliyor!

Sermaye sınıfının hizmetkârı AKP hükümeti, işçi sınıfının kazanılmış haklarını birer birer gaspediyor. “İstihdam Paketi” adı altında patronlara yeni bir kıyak paketini hazırlıyor. Yeni pakette 2 puan olan işverenin işsizlik sigortası payı 1 puana indirilecek. Ayrıca patronların sosyal sigorta primlerinde de indirim sağlanacak.

Yeni istihdam paketinin temelini TOBB, TÜSİAD, MÜSİAD ve TİSK gibi patron kuruluşlarının “öneriler”i (aslında direktifleri) oluşturuyor. Patronların “önerdiği” asgari ücret, kıdem tazminatı, esnek çalışma, iş gücü maliyetleri, işsizlik sigortası gibi konular “istihdam paketi”nde önemli yer tutuyor. Pakette temel hedef istihdam üzerindeki yüklerin azaltılması olacak. İşverenin İşsizlik Sigortası payında indirim, gündeme alınacak. Patronların sosyal sigorta primlerinde indirim sağlanacak. Part-time çalışma, iş paylaşımı gibi esnek çalışma biçimleri teşvik edilecek.

Yeni paket, patronların yükünü epeyce hafifletiyor. Bu paketle sermaye sınıfına büyük bir kıyak yapılmış olunacak. Emekçiler içinse yasanın ifade ettiği şey tam anlamıyla bir soygundur. Patronlar bu yasayı işçilerin yararına yapılan bir düzenleme olarak göstermekten de geri durmuyorlar. Güya bu yasayla işsizlik önlenecek, yatırımlar çoğalacak, yeni iş alanları yaratılacak, böylece işsizlik azalacak!

Oysa gerçek hiç de böyle değil. Yasanın içeriğine bakıldığında, sunturlu yalanlarla kandırıldığımız açıkça görülecektir. İşçilerin ücretlerinden yapılan kesintilerle oluşturulan ve işsiz kaldıkları zamanlarda yararlanacakları söylenen İşsizlik Sigortası Fonu patronlara peşkeş çekiliyor. Aç gözlü patronlar, işçilerden kesilen ama işçilere geri ödenmeyen bu devasa fonu ceplerine indirmek istiyorlar. İşçilere ödenmeyen paralar, güya yatırımların çoğaltılması ve yeni iş alanları yaratılması adına patronların “yükünün” hafifletilmesinde kullanılacak.

Tüm bunların işçi sınıfının yararına olduğunu kim söyleyebilir?

İşçi ve emekçilerin aklını karıştırarak onların yararınaymış gibi gösterilen “İstihdam Paketi”, aslında onların birikmiş fonlarının ve sosyal haklarının gaspedilmesi anlamına geliyor. Hem bu saldırıları düzenleyen sermaye sınıfına hem de buna sessiz kalan sendika bürokrasisine karşı koymanın yolu, örgütlenmekten ve mücadeleyi yükseltmekten geçiyor.

İstanbul'da kürsüye işçiler çıktı

TEKEL işçileriyle beraber direnişçi işçilerin de yer aldığı Türk-İş 1. Bölge Temsilciliği önünde yapılan eylem oldukça coşkulu bir atmosferde gerçekleşti. Türk-İş İstanbul Şubeler Platformu ve aralarında BDSP'nin de bulunduğu ilerici ve devrimci kurumlar saat 11.00'de AKM önünde buluşarak saat 12.30'da Türk-İş Bölge Temsilciliği'ne yürüdü. Yürüyüş sırasında yol kapatılırken, sloganlar hiç susmadı.

Yürüyüşün başlamasına yarım saat kala, TKP farklı bir noktada topladığı kitlesini AKM'nin yanından geçirerek Türk-İş Bölge binasına doğru yürüyüşe geçti. Sendika önünde ana kitlenin gelmesini bekleyen TKP, grupçu tutumlarına bir örnek daha ekledi. Bu arada CHP İstanbul Milletvekili Çetin Soysal da eylemde boy gösterdi.

Sendikalar cephesinden eyleme katılım oldukça sınırlıydı. 500 kişiyi biraz geçen Türk-İş kortejinin en kitlesel ve dinamik kısmı direnişteki UPS işçilerinin coşkusunu yansıtan, 100 kişiyi aşkın katılımıyla TÜMTİS kortejiydi. TÜMTİS'in dışında, Tuzla Deri-İş, Türk Harb-İş, Yol-İş ve Belediye-İş sınırlı da olsa işçileriyle, Haber-İş ve Tek Gıda-İş ise temsili olarak yürüyüşe katıldılar. Yürüyüş kolunda öne çıkan slogan ise "Kahrolsun sendika ağaları!" oldu.

Sendika kortejlerinin ardında sıralanan BDSP, DDSB, TÖP, Öğrenci Muhalefeti, Alinteri, Kaldıraç, Marmara Üniversitesi Öğrenci Derneği Girişimi, PDD, DP, İşten Atmak Yasaklansın Platformu (SODAP, SDP, SP, DİP-G), İşçi Cephesi, HKP ve EHP eyleme yaklaşık 500 kişilik bir katılım sağladı. Direnişlerinin 100. gününe gelen YTÜ Öğrencileri de pankartlarıyla eylemde yerlerini aldılar.

Türk-İş önüne gelindiğinde kitlenin selamlaşmasının ardından ilk sözü TEKEL işçileri adına Tek Gıda-İş Sendikası Cevizli TEKEL Şube Başkanı Yunus Durdu aldı. Bu sırada direnişçi işçilerden ve devrimci güçlerden aralıksız bir biçimde "İşçiler kürsüye!" ve "Kahrolsun sendika ağaları!" sloganları yükseldi. İlk başta bazı şube başkanlarının karşı çıkmasına rağmen yaratılan basınç sonucu Yunus Durdu sözlerini bitirerek kürsü, TEKEL işçileri ve direnişçi işçiler adına TEKEL direnişçisi Metin Arslan'a bırakıldı.

Söz direnişçi işçilerde

TEKEL, Esenyurt Belediyesi, UPS, İSKİ, itfaiye, ATV-Sabah ve atık kağıt işçileri adına okunan metinde konfederasyonların 22 Şubat kararlarından bazı

bölümler hatırlatılarak, geçen üç aylık zaman içerisinde sendikaların ne yaptığı soruldu. 26 Mayıs grevinin gerekçelerinin ortadan kalkmadığı, hatta koşulların daha da ağırlaştığı vurgulandı.

Direnişçi işçilerin ardından Türk-İş İstanbul Şubeleri adına hazırlanan ortak metin okundu. Ortak metni okuyan Tez-Koop-İş İstanbul 5 No'lu Şube Başkanı Rabia Özkaraca, tüm işçileri sendikaların ihanetine karşı mücadeleye çağırırken, kitle tarafından "Aynur Çamalan yalnız değildir!" ve "İşçiler sendika yönetimine!" sloganlarıyla protesto edildi.

Ortak metnin ardından kürsüden eylemin sonlandırıldığı duyurulmasına karşın direnişçi işçiler

eylemi devam ettirdiler. Bu sırada şube başkanlarından bazıları eylemin devam etmesini engellemeye çalıştılar. Direnişçi işçilerin pankartlarıyla kitlenin önüne geçerek kortej düzeni almasıyla tekrar Taksim Meydanı'na doğru yürüyüşe geçildi. İşçilerin bu eylemine BDSP, Alinteri, Kaldıraç, SODAP, TÖP, SDP, SP, PDD ve DP destek verdi.

Taksim Meydanı'nda AKM önüne gelen kitle 1 Mayıs kürsüsünün kurulduğu yerde bir süre oturma eylemi yaptı. Sloganlar ve marşlarla süren 20 dakikalık bekleyişin ardından TEKEL işçilerinin 3 Haziran Ankara eylemine çağrı yapılarak eylem sonlandırıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

İstanbul'da emekçiler alanlara çıktı

İstanbul'da DİSK, örgütlü bulunduğu işyerlerinde genel olarak bildiri okuma eylemleri yaparken, iş bırakma eylemleri de gerçekleştirildi. KESK bağlı sendikalar ise sabah saatlerinden itibaren çeşitli bölgelerden buluşma noktası olan Çapa'ya eylemlerle geldiler.

Binlerce emekçi Beyazıt'a yürüdü

Saat 11.00'de Çapa'da buluşan 2000 kişilik kitle coşkulu sloganlar ve marşlarla tramvay yolunu kapatarak Beyazıt Meydanı'na yürüdü. "Zonguldak'ta 30 maden işçisini kaybettik - Türkiye işçi sınıfının başı sağolsun / KESK" ana pankartının açıldığı eylemde, Eğitim Sen şubeleri kendi taleplerinin olduğu pankartlarla yürüdüler. SES ve Tüm Bel Sen, BES, DİSK / Dev Sağlık-İş, BDP, EMEP, Tekstil Sen, Devrimci Memur Hareketi, Halkevleri, Öğrenci Kolektifleri, Mücadele Birliği, Devrimci Hareket ve ÖDP'nin de katıldığı yürüyüşün sonunda, Sirkeci kolundan yürüten emekçilerle buluşuldu.

Tüm emekçilerin alana girmesinin ardından, Zonguldak'ta katledilen maden işçileri için saygı duruşuna geçildi. Saygı duruşunun ardından basın açıklamasını KESK Genel Başkanı Sami Evren gerçekleştirdi.

Okmeydanı'nda açıklama

Dev Sağlık-İş üyeleri saat 10.00'da Okmeydanı Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde eylemdeydi. Dev Sağlık-İş Genel Başkanı Arzu Çerkezoğlu tarafından yapılan açıklamanın ardından sloganlarla yürüyüşe geçildi. Kitle hastane içerisinde SES Şişli Şubesi, Bilgi Üniversitesi emekçileri ve İstanbul Tabip Odası üyeleriyle genişledi.

Eğitim emekçileri GOP'ta eylemde

Saat 09.00'da Gazi Cemevi önünde buluşan emekçiler "Eğitim Sen" pankartıyla Şair Abay Lisesi'ne yürüdü. 50 kişilik bir grupla gerçekleşen yürüyüşe lise öğrencileri de katıldı. Alibeyköy ve Gazi Mahallesi'nden yürüyüşlerle Gaziosmanpaşa Meydanı'na gelen kitle burada eyleme GOP'tan katılan emekçilerle buluştu. Meydandan Bereç'e kadar yürünürken yol trafiğe kapatıldı. 200'e yakın kişinin katıldığı eyleme BDSP ve Halkevi de destek verdi.

DİSK'ten Şişli'de basın açıklaması

Cevahir Otel karşısında bulunan Şişli Belediyesi Temizlik İşleri Müdürlüğü önünde saat 08.00'de bir ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

araya gelen DİSK üyeleri, DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin katılımıyla basın açıklaması gerçekleştirdi. 400 civarında işçinin katıldığı basın açıklamasında, işçiler DİSK flamaları taşıdı.

Konfederasyonlara tepki

Kadıköy Belediyesi önünde öğle saatlerinde biraraya gelen DİSK/Genel-İş Sendikası üyesi belediye işçileri 26 Mayıs eylemini ortada bırakan sendikaları protesto ettiler. Konfederasyonların 26 Mayıs'a ilişkin ortak açıklamasının okunmayarak protesto edildiği eylemde konuşan Genel-İş İstanbul Anadolu Yakası Şube Başkanı **Şahan İlseven** konfederasyonların, aldıkları eylem kararlarının arkasında durmadıklarını belirterek ortak açıklamayı okumama nedenlerini sıraladı. Mücadeleyi büyütmeye çağrısı yaptı.

Kadıköy Vergi Dairesi'nde eylem

KESK'e bağlı Büro Emekçileri Sendikası'na üye Kadıköy Vergi Dairesi çalışanları da iş bırakma eylemi gerçekleştirdi. Grup adına açıklama yapan Büro Emekçileri Sendikası 3 No'lu Şube Başkanı Ahmet Acar, her türden ücret adaletsizliğine son vermek, toplu sözleşme ve grev hakkı için grevde olduklarını söyledi.

Ambarlarda iş bırakma

Topkapı Nakliyeciler Sitesi'nde iş bırakan Nakliyat-İş Sendikası üyesi ambar işçileri eylem yaptı. DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin katılımıyla gerçekleştirilen eylemde konfederasyonların ortak metni okundu.

Deri-İş 1 saat iş bıraktı

Deri-İş üyeleri Tuzla Organize Sanayi'de bir saat iş bıraktı. Deri-İş Tuzla Şubesi'nden işçiler, Traktörçüler Durağı'nda saat 07.30'da bir araya gelerek saat 09.00'a kadar basın açıklaması gerçekleştirdiler. İşçiler buradan Taksim eylemine geçtiler.

TMMOB'den 26 Mayıs eylemi

Beşiktaş İskele Meydanı'nda basın açıklaması yapan TMMOB üyesi emekçiler sendikaların taleplerine sahip çıktıklarını belirttiler. Basın açıklamasında AKP iktidarı ile güvencesiz çalıştırma, taşeronlaştırma, esnek ve kurlsız çalışma biçimlerinin yaygınlaştığına dikkat çekildi.

İzmir’de parçalı 26 Mayıs

İzmir’de 26 Mayıs eylemi parçalı ve cılız biçimde gerçekleşti. Birkaç gün kala DİSK ve Türk-İş tarafından bir saatlik iş bırakmaya dönüştürülen eylemde gerek işbirakma oranı gerekse eylemlere katılım zayıftı. DİSK ve KESK’in düzenlediği eyleme birkaç bin kişi katılırken Türk-İş tarafından düzenlenen eyleme katılım 1000’i aşamadı.

26 Mayıs grevi İzmir’de belirsizliğe ve parçalılığa kurban edilmiş oldu. 4 Şubat’ta hayatın durduğu İzmir’de bu kez iş bırakma eylemi neredeyse hissedilmedi. Eylemin coşkusu arttıran ise TEKEL işçilerinin gerçekleştirdiği işgaller oldu.

Balatçık’ta eylem

Ağırlığını kadın işçilerin oluşturduğu 80 kadar TEKEL işçisi “Sorumluluktan kaçan konfederasyon başkanlarını ve yönetimi istifaya çağırıyoruz” ve “Kahrolsun sendikal bürokrasi Yaşasın TEKEL işçisi” pankartları ile Balatçık Tütün Fabrikası önünde saat 08.30’da eylem gerçekleştirdiler. Basın metni olarak da sendika genel merkezinin hazırladığı metin kullanıldı.

TEKEL işçileri UPS önüne gelmeden servislerden inerek sloganlar eşliğinde yürüyüşe geçti. Buluşmanın ardından da “Ya sendika girecek, ya şalter inecek!”, “UPS’ye sendika halaylarla girecek!” sloganları coşkuyla atıldı. Eylemin ardından TEKEL işçileri KESK-DİSK ve TMMOB’nin düzenlediği eyleme katılmak üzere Basmane’ye doğru yola çıktılar.

Türk-İş’ten UPS yürüyüşü

Saat 13.00’te Karayolları önünde toplanan Türk-İş’e bağlı sendikalar, UPS işçilerinin bulunduğu direniş alanına yürüdü. TÜMTİS, Yol-İş, Tes-İş üyelerinin yer aldığı yürüyüşe UPS önünde Tez-Koop-İş üyeleri ve Genç-Sen de katıldı. İP çetesi de eylemde yer aldı.

UPS önünde toplanıldığı sırada UPS’in içinde bulunan patronun adamları dışarıdaki kitleye tacizde bulundu ve işçilerin tepkisi ile karşılaştı. Kısa süren tartışmanın ardından “Zafer direnen emekçinin olacak!” sloganı haykırıldı.

Direniş alanında konuşan TÜMTİS İzmir Şube Başkanı Şükrü Günseli, 26 Mayıs eyleminde şalterlerin indirilmesi gerektiğini ama bunun başarılamadığını söyledi ve bugünlerin aşılabileceğini, şalterin indiği günlerin de görüleceğini ifade etti. UPS sürecini de anlatan Günseli konuşmasını “Biz kazanacağız, UPS işçisi kazanacak, işçi sınıfı kazanacak” sözleri ile noktaladı.

Eylemde konfederasyonlar adına hazırlanan ortak metni Türk-İş 3. Bölge Temsilcisi Mustafa Kundakçı okudu. Burada yapılan konuşmaların ardından TEİAŞ önüne yürünerek özelleştirme saldırısı protesto edildi. Türk-İş eylemi burada son buldu.

Deri-İş Sendikası eylemi Menemen’de yaparken, Petrol-İş ise Aliğa’da yürüyüş gerçekleştirdi. Ayrıca Belediye-İş Sendikası da sabah saatlerinde yaklaşık 200 kişilik bir kortejle Basmane’de buluşarak 1 saatlik bir iş bırakma eylemi gerçekleştirdi.

Basmane’den Konak’a yürüyüş

KESK, DİSK ve TMMOB tarafından gerçekleştirilen 26 Mayıs eylemi Basmane’de saat 11.00’den itibaren toplanılması ve Konak Meydanı’na yürünmesi ile başladı. 12.00’ye doğru başlayan yürüyüşte en önde KESK korteji, ardından DİSK’e bağlı sendikalar, TMMOB ve siyasi kurumlar yer aldılar.

Eğitim Sen bu kortejin ağırlığını oluştururken, SES ve BES’in katılımı yöneticiler ve temsilciler düzeyinde oldu. DİSK kortejinde ise Genel-İş dışındaki sendikaların katılımları hayli zayıftı.

Bu kolda yürüyen İzmir Büyükşehir Belediyesi’ne bağlı taşeron park bahçe işçileri ise bin kişilik kortejleri ile eylemin en canlı kortejini oluşturdular.

İzmir Emek ve Mücadele Platformu bileşenleri de 1 Mayıs’ta olduğu gibi yine ortak pankartın ardında eyleme katıldılar. BDSF alanda kızıl bayrakları ve “Sendikal ihanete ve uzlaşmaya karşı genel grev genel direniş!” şiarlı pankartı ile yer aldı.

Kürsüde “İş cinayetlerine, taşeron sistemine, esnek ve sözleşmeli çalışmaya hayır / KESK-DİSK-TMMOB” pankartı açıldı. DİSK Ege Bölge Temsilciliği adına basın açıklamasını Genel-İş 3 No’lu Şube Başkanı Cafer Konca okudu. Basın açıklamasından sonra sözü KESK dönem sözcüsü Ramis Sağlam aldı. 22 Şubat’ta alınan grev kararının hayata geçmemesini eleştirerek konuşmasına başlayan Sağlam, “Sadece ölen maden işçileri için bile grev yapılabilirdi” diyerek başbakanın maden işçileri için sarf ettiği ‘kaderlerinde ölmek var’ sözünü eleştirdi. İBB’de örgütlü olan Tüm

Bel-Sen ile masaya oturmayan İBB Başkanı Aziz Kocaoğlu’nu da anlaşılmayı imzalamaya davet etti.

Kürsüden son olarak sözü TEKEL işçisi Sezai Kuş aldı. Konuşmasında 78 gündür TEKEL işçisiyle ekmeğini paylaşan ve desteğini eksik etmeyen tüm emekçileri selamladı. 22 Şubat’ta grev sözü veren ve bunu uygulamayan sendikaları eleştiren Kuş’un konuşması, TEKEL işçileri tarafından “Kumlu istifa!” sloganıyla karşılandı. Eylem, konuşmaların ardından çekilen halaylarla sona erdi.

Çiğli Organize’de 26 Mayıs

Ata Organize Sanayi’de bulunan Tek Gıda-İş Sendikası’nda örgütlü Alliance One Tütün Fabrikası’nda herhangi bir eylem ya da iş bırakma gerçekleşmedi. Ayrıca BMİS’te örgütlü bulunan Totomak ve ZF’den de vardiyası biten yaklaşık 30 işçi 26 Mayıs eylem alanında bayraklarıyla yer aldılar. Genel-İş’te örgütlü Çiğli Belediyesi Kafesan işçileri de sınırlı bir katılımla (yaklaşık 40 kişiyle) grev meydanında yerlerini aldılar.

Kızıl Bayrak / İzmir

BTS üyelerine polis saldırısı

İzmir’de KESK’e bağlı Birleşik Taşımacılık Sendikası (BTS) üyesi demiryolu emekçileri 26 Mayıs’ta üretimden gelen güçlerini kullanarak iş bıraktılar. Sendika bürokratlarının eylemin içini boşaltma çabalarına tüm gün iş bırakarak yanıt veren emekçiler polis saldırısına maruz kaldılar.

KESK’in aldığı tam gün iş bırakma kararı gereği BTS İzmir Şube üyeleri Alsancak Garı’nda gece 24.00’ten itibaren üretimi durdurmaya başladılar. Tehditlere rağmen karalılıklarını sürdüren emekçilere polis müdahale etti. Polis saldırısı sonucunda BTS Genel Merkez Denetleme Kurulu üyesi Hasan Soysal, BTS İzmir Şube Başkanı Bülent Çuhadar, Şube Denetleme Kurulu üyesi Kemal Akkaş ve Şube Sekreteri Güven Kocabaş gözaltına alındılar.

İzmir Şube’ye bağlı Soma, Balıkesir ve Manisa garlarında da BTS üyeleri iş bıraktı.

Gelişmelere ilişkin gazetemize konuşan BTS İzmir Şube Başkanı **Bülent Çuhadar**, Kamu-Sen ve Memur-Sen üyelerinin ‘grev kırıcılığı’ soyunduğuna dikkat çekerek, “Yönetimin engelleme çabalarına ve grev kırıcılara karşı da mücadele ediyoruz” açıklamasında bulundu.

BTS gözaltı terörünü protesto etti!

BTS üyesi emekçilere dönük polis terörünü protesto etmek için 26 Mayıs günü saat 14.00’te Alsancak Garı içinde basın açıklaması gerçekleştirildi. “Direne direne kazanacağız” pankartının açıldığı eylemde, basın açıklamasını BTS İzmir Şube Başkanı Bülent Çuhadar okudu. Çuhadar sendikalı emekçilerin karşılaştıkları soruşturma, tutuklama, sürgün, işten atma gibi uygulamaları kabul etmeyeceklerini, mücadelelerini sonuna kadar sürdüreceklerini söylerken, 25 Kasım ve 16 Aralık grevinde demiryolu çalışanlarına yapılan saldırı ile hakkını arayan TEKEL işçilerine reva görülen arasında farkın olmadığını belirtti.

Basın açıklamasının okunduğu esnada Kamu-Sen ve Memur -Sen’e bağlı tren çalışanları trenin sirenlerini yoğun bir şekilde çalarak açıklamayı sabote etmeye çalıştılar. Bu tutum BTS’li emekçiler tarafından yuhalamalar ve alkışlarla protesto edildi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Ankara'da 26 Mayıs

Ankara'da KESK'e bağlı şubelerin afiş ve bildiri dağıtımını dışında eyleme yönelik herhangi bir hazırlık yapmamasına rağmen kamu emekçilerinin katılımı öne çıktı. KESK kitlesi farklı noktalarda bir araya gelerek Ziya Gökalp'te toplandı. Eğitim Sen 1 No'lu, 2 No'lu şubeler, SES, BES 1 No'lu Şube alanın en kitlesel kortejleriydi. SES üyeleri iş yerlerinde toplanarak buluşma noktasına pankartlarıyla geldiler.

TÜMTİS ve Tez-Koop-İş, Türk-İş'e bağlı sendikalar arasında eyleme katılan şubeler oldu. DİSK'e bağlı Sosyal-İş Sendikası ise DİSK'ten eyleme katılan tek sendika oldu. BDSP, TMMOB, Halkevleri, EMEP, ÖDP, EHP, Tüm- İGD, TKP, Halk Cephesi, Direnişçi İşçi-Emekçilerle Dayanışma Platformu pankartlarıyla alandaydılar. BDSP eyleme "Sosyal yıkım saldırılarına karşı genel grev-genel direniş!" pankartıyla katıldı.

TEKEL işçilerine polis saldırısı

TEKEL işçileri, sendika bürokratlarının ayak oyunlarına dönük öfkelerini dile getirmek için Ankara'daki Türk-İş Genel Merkez binası önüne kendilerini zincirleyerek eylem yapmak istediler. Biber gazlarının da kullanıldığı polis saldırısı sonucunda 10 işçi gözaltına alındı. İşçiler günün ilerleyen saatlerinde serbest bırakıldı.

Gözaltı haberinin alana ulaşmasıyla bu saldırının duyurusunun kürsüden yapılması için Direnişçi İşçi-Emekçilerle Dayanışma Platformu ve TEKEL işçileri kürsiye müdahalede bulundular. Uzun bir süre bu talep yerine getirilmedi ve geçiştirildi.

TEKEL işçilerinin kürsüden konuşma yapma talebi kabul edilmedi. Burada KESK yöneticileri ile Direnişçi İşçi-Emekçilerle Dayanışma Platformu ve TEKEL işçileri arasında tartışma yaşandı. Bu çaba sonrası yaklaşık 30 dakika sonra saldırı ile ilgili duyuru kürsüden yapıldı. Bu tutumu platform, kürsünün önüne gelerek sloganlarla protesto etti.

Toplamda zayıf ve coşkusuz bir eylem gerçekleştirildi.

Kızıl Bayrak / Ankara

Madenciler iş bıraktı

26 Mayıs eylemi çerçevesinde Zonguldak'ta maden işçileri 1 saat iş bıraktı.

Zonguldak'ta yaşamını yitiren maden işçilerinin de anıldığı eylemde, yaşanan diğer sorunlar da gündemleştirildi.

Türkiye Taşkömürü Kurumu Karadon Müessesesi Müdürlüğü'ne ait maden ocağında çalışan Türk-İş'e bağlı Genel Maden-İş üyesi işçilere Türk-İş Genel Başkanı Mustafa Kumlu hitap etti. Kumlu, Türkiye'deki tüm iş yerlerinde üretimden gelen güçlerini kullanarak taleplerini dile getirdiklerini iddia etti.

Genel Maden İşçileri Sendikası Genel Başkanı Ramis Muslu da eylemin taşeronlaşma ve iş güvensizliğine karşı yapıldığını belirterek, "1 işçimizi dahi artık kaybetmek istemiyoruz. Taşeron firmalar, hak edişleri verilerek ocaktan çekilmelidir" dedi. Muslu, bazı kentlerde Türk-İş binalarının işgal edilmesine değindiği sırada bir maden işçisi, "yaşanan olay işgal değil, arkadaşlarımız hakkını arıyor" diyerek tepki gösterdi. Bunun üzerine Muslu, eylemlerin fabrika, maden ocakları önlerinde yapılması gerektiğini, binaları işgal edenlerin arasında işçi olmayanların bulunduğunu savunarak gerici yüzünü gösterdi.

Bursa'da 26 Mayıs eylemi!

Ünlü Cadde'de toplanan KESK Bursa Şubeler Platformu, DİSK, TMMOB Bursa İl Koordinasyon Kurulu, Bursa Tabip Odası ve TEKEL İşçileriyle Dayanışma Platformu en önde "4-B, 4-C'yi durdurmak için, parasız eğitim ve sağlık hakkı için toplu sözleşme ve grev hakkı için, güvenceli iş, güvenli gelecek için 26 Mayıs'ta grevdeyiz! KESK Bursa Şubeler Platformu" pankartı arkasında sıralanarak Fomara Meydanı'na yürüdü. Burada KESK Bursa Şubeler Platformu, DİSK, TMMOB, Bursa Tabip Odası'nın konuya ilişkin ortak basın açıklaması gerçekleştirildi. Açıklamanın ardından BMİS Bursa Şube Başkanı Ayhan Ekinci ve TMMOB Bursa İl Koordinasyon Kurulu Başkanı Ercüment Çervatoğlu söz aldılar. Eylem çekilen halaylar ve atılan sloganlarla sonlandırıldı. Halkevleri, Emek Partisi, ÖDP, TKP ve Bursa AYÖP sendika kortejlerinde eyleme destek veren kurumlardı.

Eylemden notlar:

- KESK'e bağlı Eğitim-Sen'in kitlesel katılım sağladığı eylem, coşkusuz, günü geçiştiren, sınıfın mücadele ihtiyaçlarını karşılamaktan uzak bir havada gerçekleşti.
- Alandaki programın da aceleyle geçiştirildiği eyleme DİSK'e bağlı sendikalardan zayıf bir katılım sağlandığı gözlemlendi.
- KESK Bursa Şubeler Platformu yöneticileri, bundan önce olduğu gibi yine ilerici, devrimci kurumlardan oluşan TEKEL İşçileriyle Dayanışma Platformu'nun flamlarla eyleme katılmasına müdahale ederek yasakçı tutumlarını sürdürdüler. Platform bileşenleri sergilenen yasakçı tutumu boşa düşürerek eylemde flama ve dövizleriyle yer aldılar.
- TÜMTİS, Tes-İş, Yol-İş ve Türk Metal'den oluşan Türk-İş bileşenleri de saat 12.00'de Fomara Meydanı'nda basın açıklaması gerçekleştirdi. Eyleme yaklaşık 200 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / Bursa

Burhaniye

26 Mayıs eylemi için Eğitim Sen, Balıkesir Burhaniye'de basın açıklaması gerçekleştirdi. Burhaniye Cumhuriyet Meydanı'nda yapılan açıklamaya yaklaşık 150 kişi katıldı.

Basın açıklaması oldukça coşkusuz geçerken TKP, EMEP ve Devrimci Genç-Senliler'in destek verdiği eylemde sık sık "Genel grev, genel direniş!" sloganları atıldı.

Tokat

Tokat'ta 26 Mayıs eylemiyle ilgili KESK'e bağlı Eğitim-Sen Tokat Şubesi tarafından Cumhuriyet Meydanı'nda basın açıklaması gerçekleştirildi.

Eğitim Sen'in yanısıra Tarım Orkam-Sen, BTS, SES ve Kültür Sanat-Sen'den temsilcilerin yer aldığı açıklamaya 20 kişi katıldı. Eylemde emekçilerin yarısının kayıt dışında, kuralsız, güvencesiz çalıştığı ifade edildi.

Edirne

Türk-İş ve Kamu-Sen'in çekilmesine rağmen Edirne'deki eylem KESK ve DİSK tarafından örgütlendi.

Edirne Belediyesi önünde toplanan kitle burada kortejler oluşturarak Saraçlar Caddesi'ne yürüdü. 300 kişinin katıldığı eyleme demokratik kitle örgütleri, siyasi partiler ve gençlik örgütleri de destek verdi.

Isparta

Isparta'da 26 Mayıs KESK'in örgütlediği Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

yürüyüşle gerçekleştirildi. Eylemde Eğitim Sen, BES ve SES'in katılımı dikkat çekerken, DGH, Ekim Gençliği, EMEP, SP ve TKP destek verdi. Eğitim Sen binası önünden sloganlarla başlayan yürüyüş Belediye İşhanı'na kadar devam etti.

Basın açıklaması hayatını kaybeden maden işçilerinin anılmasıyla başladı. Açıklamada artan taşeronlaştırmaya da değinilirken taşeronlaştırmaya karşı mücadele çağrısı yapıldı. 26 Mayıs eyleminin içini boşaltmaya çalışan Türk-İş yönetimi ise istifaya çağrıldı.

Basın açıklamasının sonlarına doğru eyleme destek veren bürolara, meslek odalarına, üniversite gençliğine ve Isparta Emniyet Müdürlüğü'ne teşekkür edildi. Emniyet Müdürlüğü'ne teşekkür edilmesinin ardından Ekim Gençliği durumu protesto ederek eylemden çekildi.

Kırklareli

Kırklareli'nde Öğretmenevi önünde toplanan emekçiler Dingiloğlu Parkı'na yürüdü.

Alana gelindiğinde sayısı 100'ü bulan kitle, Dingiloğlu Parkı önünde basın açıklaması gerçekleştirdi. DİSK'ten, pankart açarak eyleme katılım sağlayan Emekli-Sen üyeleri haricinde diğer sendikaların yer almadığı eyleme Türk-İş de katılmadı. KESK'e bağlı sendikaların üyeleri ise KESK Kırklareli Şubeler Platformu pankartı arkasında yürüdü. Basın açıklamasından önce madende hayatını kaybeden işçiler için saygı duruşu yapıldı.

Kızıl Bayrak / Balıkesir - Tokat - Edirne -

Isparta - Kırklareli

Adana'da 26 Mayıs eylemi

26 Mayıs eylemi için Adana'da iki koldan yürüyüş gerçekleştirildi. İlk kol Adana Büyükşehir Belediyesi önünde toplanarak Uğur Mumcu Meydanı'na yürüdü. Bu kolda KESK Adana Şubeler Platformu ana pankartı arkasında Eğitim Sen, BES ve TMMOB yer aldı. TEKEL işçileri de bu koldan yürüyüşe katıldı. İşçiler, fiili olarak trafik akışını durdurarak kortejin önüne geçtiler. BDSP, Halk Cephesi, Devrimci Proletarya, Toplumsal Özgürlük Platformu, ESP, EMEP, TKP, ÖDP, EDP, SP ve Halkevleri de bu koldan yürüyüşe katıldılar.

Diğer yürüyüş kolu ise Hastaneler Kavşağı'nda toplandı. SES, Adana Tabip Odası, Dev Sağlık-İş kortejlerinin yer aldığı bu kolda maden işçilerinin fotoğrafı olan "Taşeron çalıştırma ölüm demektir, güvenceli iş istiyoruz" pankartı açıldı. İşçi sağlığı önlemlerinin alınmasının talep edildiği ve Kamu Hastaneleri Birlikleri Yasa Tasarısı'na karşı sloganlar öne çıktı.

Bu yürüyüş kolu Kasım Gülek Köprüsü'nde ilk koldan gelen kitleyle buluştu. Kitle hep birlikte Uğur Mumcu Meydanı'na ulaştı. Meydanda BTS, Haber-Sen ve DİSK Çukurova Bölge Temsilciliği gelen kitleyi sloganlarla karşıladı. Burada yine Birleşik Kamu-İş, ADD, Eğitim-Der, ÇYDD, Alevi Bektaşî kültür Derneği, CHP, DSP, İP, YP, BCP ortak pankartıyla eyleme katıldı.

Yürüyüş ve eylem sırasında sıklıkla "Genel grev-genel direniş!", "Kahrolsun sendika ağaları!", "İşçiler sendika yönetimine!" sloganları her kortejde büyük bir coşku ve kararlılıkla atıldı. TEKEL işçileriyle dayanışma sloganlarının yansırı maden işçileri ve Muğla'da katledilen Şerzan Kurt sloganlarla anıldı.

Eylem, maden ocağında yaşamını yitirenler anısına saygı duruşuyla başladı. TEKEL işçilerinin 25 Mayıs günü yaptıkları açlık grevine değinilen konuşmada işçilere destek çağrısı yapıldı. 600'ü aşkın işçi ve emekçinin katıldığı eylem baştan sona coşkulu geçti.

Eylemden notlar...

- Eğitim Sen yaklaşık 200 kişilik korteji ile eylemde göze çarpıyordu.

- TEKEL işçileri, Türk-İş işgal eylemlerinin de etkisiyle oldukça coşkulu ve kararlıydılar. Sendikal bürokrasiye yönelik sloganlar sıkça atılırken, hazıranda Ankara'da olma çağrısı yapıldı.

- Tek Gıda-İş eyleme TEKEL işçileri dışında hiçbir işyerinden katılım sağlamazken, DİSK'ten de Dev Sağlık-İş dışında yürüyüşe katılım olmadı. DİSK Çukurova Bölge Temsilciliği sadece pankartı ile alanda eyleme katıldı.

- 26 Mayıs eylemi 4 Şubat iş bırakma eylemiyle kıyaslandığında katılım olarak düşüktü. Eylemin 4 Şubat'ın gerisinde kaldığı gözlemlendi.

Komünistler eyleme döviz ve flamalarıyla katıldı. Alanda "Sömürüye ve iş cinayetlerine, güvencesiz ve geleceksiz yaşamaya dur demek için görev başına!- BDSP" bildirilerinin dağıtımı yapıldı. Bildiri ilgiyle karşılandı. Alanda ayrıca Kızıl Bayrak gazetesinin satışı da gerçekleştirildi.

Kızıl Bayrak / Adana

Sendikacıların ve işçilerin 26 Mayıs genel eylemine ilişkin görüşlerini aldık...

- **Sinan Tunç (BES Adana Şube Başkanı):** Bu kadar hazırlıksızlığa rağmen alan etkinliği iyi geçti. KESK'in eylem öncesi organizasyonu için diğer konfederasyonların tutumuna ilişkin bir öngörüsü yoktu. B planı yoktu. 26 Mayıs'ta grev yapılamadı. Alan etkinliği KESK için olumluydu. Demokratik kitle örgütlerinin katkısı göz ardı edilemez. Türk-İş, Kamu-Sen yoktu. DİSK de yoktu aslında. Az katılım eylemin ne kadar sahiplendiğini gösterir.

- **Kenan Aslantaş (TEKEL işçisi):** Bugün emekçiler için güzeldi. Eylem günüyüdü. Tekel işçileri renk verdi. Ankara'yı hatırlattı. Açılan yolun devam ettiği görüldü.

- **Güven Boğa (Eğitim Sen Adana Şube Başkanı):** Öncelikle eyleme katılmayan, TEKEL işçilerini yalnız bırakan konfederasyonları kınıyorum. Bu konu tek başına bir veya iki konfederasyonun kararı değil. İstenseydi 26 Mayıs, 25 Kasım'ı, 4 Şubat'ı aşan bir eyleme dönüşürdü. Buna rağmen emekçilerin sorunlarını gözetken KESK, DİSK, TMMOB ve TTB'nin katılımı güçleri oranındaydı ama en azından 26 Mayıs grevi için çaba gösterilmiş olması önemli. Sonuçta bunun üzerinden (26 Mayıs) birçok tartışmalar yaşanacak. Bunlardan iyi dersler çıkartarak emekçilerin daha güçlü birlikteliklerle, sendikal bürokrasiyi aşmasını gerçekleştirmek gerekli. Güvencesiz, örgütlü-örgütsüz emekçileri yeniden örgütlemek gerek. Örgütsüz milyonlar var. En somut talepler etrafında yeni birliktelikler, grevler, alan etkinlikleri gerçekleştirmemiz gerekli. Çünkü hiçbir sorun çözülmedi.

Kızıl Bayrak / Adana

Antakya

Eğitim-Sen binası önünde toplanan TEKEL işçileri, Genel-İş üyesi belediye işçileri, KESK üyesi kamu emekçileri ve ilerici devrimci kurumlar sloganlar eşliğinde Ulus Meydanı'na yürüdüler.

"Demokratik bir çalışma hayatı ve insanca yaşanacak bir ücret için 26 Mayıs'ta grevdeyiz. DİSK-KESK" pankartı arkasında "Zonguldak'ta 30 maden işçisini kaybettik, Türkiye işçi sınıfının başı sağolsun! DİSK" ve "KESK Hatay Şubeler Platformu" pankartları sıralandı.

Eğitim Sen Şube Başkanı Servet Kavukoğlu'nun okuduğu basın metninde grevin icazetle yapılamayacağı söylendi. Yandaş sendikalar teşhir edildi.

Eylem, davul zurna eşliğinde çekilen halaylarla sona erdi. Yaklaşık 800 kişinin katıldığı eyleme BDSP ve birçok ilerici devrimci kurum destek verdi.

Varto

Muş Varto'da kurulan Emek ve Demokrasi Platformu yüzlerce kişinin katılımıyla miting gerçekleştirdi.

Sabahın erken saatlerinde toplanmaya başlayan emekçiler halaylar ve sloganlarla miting çağrısı yaptı.

DİSK/Genel-İş, Eğitim-Sen, SES, DİVES, Tüm Bel-Sen, Pir Sultan Abdal Kültür Derneği, CHP, BDP, VARTO-DER ve köy derneklerinin katıldığı mitingde Tüm Bel-Sen İlçe Başkanı Memduh Işık ile Eğitim-Sen Temsilcisi Barış Bozkır birer konuşma yaptılar. Alanda BDSP adına destek mesajı okundu.

Kayseri

Kayseri'de 26 Mayıs eylemi çerçevesinde, ilerici ve devrimci özneler ile KESK'e bağlı sendikaların katıldığı

basın açıklaması gerçekleştirildi. Kayseri Eğitim-Sen Şubesi önünde toplanan yaklaşık 160 kişilik kitle, buradan sloganlarla meydana yürüdü.

Yürüyüşe KESK'e bağlı Eğitim-Sen, SES ve BES'in yansırı BDSP, Kayseri İşçi Platformu, ESP ve EMEP de katılım gösterdi.

BDSP'lilerin flamalarıyla katıldığı yürüyüşte Kayseri İşçi Platformu tarafından "Güvencesiz çalışmaya, geleceksiz yaşamaya hayır!" pankartı taşındı.

Yürüyüşün sonunda gerçekleştirilen basın açıklamasının ardından Kayseri'deki eylem sona erdi. Eğitim-Sen'in katılımıyla dikkat çektiği eyleme, Türk-İş ve DİSK'e bağlı sendikalardan temsili düzeyde bir katılım dahi sağlanmadı.

Eskişehir

26 Mayıs eylemi çerçevesinde sendikalar tarafından basın açıklaması gerçekleştirildi. Eyleme ilerici ve devrimci kurumlar da destek verdi.

Kızılay İş Merkezi önünde toplanan kitle buradan sloganlarla Vardar İş Merkezi önüne yürüdü. KESK ve DİSK kortejlerinin düşük bir katılım gösterdiği yürüyüş sonunda, Zonguldak'taki maden faciasında yaşamını kaybeden maden işçileri adına yapılan saygı duruşu ile eylem başladı.

Eyleme TKP, ÖDP, EMEP, EHP, Halkevleri gibi reformist öznelerin yansırı DSP ve İşçi Partisi gibi düzen partileri de katılım sağladı. Devrimci kurumlardan ise BDSP, DHF ve Alınteri eyleme destek verdi. Eyleme yaklaşık 500 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / Antakya - Varto - Kayseri - Eskişehir

Kürdistan’da 26 Mayıs eylemleri

Kürdistan illerinde de işçi ve emekçiler 26 Mayıs’ta alanlara çıktı. Zoguldak’taki madenci katliamının lanetlendiği eylemlerde polis kurşunuyla yaşamını yitiren Şerzan Kurt anıldı. Ayrıca operasyonların durdurulması istendi.

Diyarbakır

BES üyesi emekçiler sabahın erken saatlerinde Diyarbakır Sosyal Sigortalar Müdürlüğü önünde bir araya geldi. Eğitim Sen Diyarbakır Şubesi ise Milli Eğitim Müdürlüğü önünde basın açıklaması yaptı. Emekçiler öğlen saatlerinde eylem alanında birleşti. Yapılan konuşmalarda milliyetçi çetelerin insan öldürdüğü bir ülke istenmediği ifade edildi. Binlerce emekçinin katıldığı eylem coşkulu geçti.

Bismil

Bismil’de DİSK, KESK, AYÖP, TMMOB ve Eğitim Sen Temsilciliği tarafından yapılan eylemde Bismil Belediye Başkanı, Tüm Bel-Sen üyeleri ve TEKEK işçileri de yer aldı. Bismil Eğitim Sen Lokali önünde bir araya gelen kitle, Bismil PTT binasına yürüdü.

Lice

Zonguldak’taki maden ocağında katledilen 30 işçiye adanan bir günlük iş bırakma eylemi için Eğitim Sen Lice Temsilciliği önünde yapılan açıklamaya, Lice Belediye Başkanı Fikriye Aytin, KESK ve DİSK’e bağlı sendikaların üye ve temsilcileri katıldı.

Urfa

Ali Şelli Parkı’nda bir araya gelen KESK üyelerinin, Atatürk Bulvarı’nda yürümek istemesi üzerine polisle sayısı bini bulan kitle arasında kısa süreli gerginlik yaşandı. Emekçiler Atatürk Bulvarı’ndan sloganlarla Ahmet Bahçivan İş Merkezi önüne yürüdü. Burada yapılan açıklamada Şerzan Kurt’un ırkçı-şoven saldırılar sonucu yaşamını yitirdiği belirtilirken, Zonguldak’taki madenci katliamı da lanetlendi.

Malatya

Malatya’da KESK bağlı sendikalar iş bırakırken, KESK Malatya Şubeler Platformu tarafından düzenlenen yürüyüşe ESP, Halk Cephesi, İHD, Pir Sultan Abdal Kültür Derneği, BDP, ÖDP ve EMEP katıldı. Eğitim Sen Malatya Şubesi önünde toplanan yüzlerce kişi, Emekliler Parkı’na yürüdü.

Pankartta Zonguldak’ta maden işçilerinin ölümünün kader olmadığı ifade edilirken TEKEK işçileri de “TEKEK şehidi Hamdullah Uysal’ı unutmayacağız” pankartını taşıdı. TEKEK işçileri Türk-İş’e ve sendikal bürokrasiye dönük öfkelerini diel getirdiler.

Antep

Antep’te Öğretmenevi önünde toplanan bir araya gelen KESK, DİSK, ESP, BDP, EMEP, MESOP, TKP, İHD, MBP sloganlarla Heykel’e yürüdü. Yaklaşık 500 kişinin yer aldığı yürüyüşün ardından gerçekleştirilen basın açıklamasında Zonguldak’ta grizu patlamasında yaşamını yitiren işçiler için, güvenceli çalışma koşulları için, özgürlük ve demokrasi için, eylem gerçekleştirildiği ifade edildi.

Batman

Batman’da KESK ve DİSK tarafından

gerçekleştirilen eylemde, Şerzan Kurt’un fotoğrafının bulunduğu “Şerzan yoldaş ölümsüzdür” ve “Özgür eşitlikçi, demokratik bir ülkede, güvenli gelecek insanca yaşam için grevdeyiz” pankartları açıldı. Yapılan basın açıklamasının ardından Şerzan Kurt’un taziye çadırı ziyaret edildi. GAP İlköğretim Okulu’nda okuyan yaklaşık 200 öğrenci de “Şehîd namirin!” sloganlarıyla taziye çadırına geldi.

Dersim

Yaklaşık 2 bin kişilik kitle devlet hastanesi önünden yeraltı çarşısına yürüdü. Greve BDP, EMEP, ESP ve Belediye Başkanı Edibe Şahin destek verirken, miting sırasında kent üzerinde uçuş yapan kobra tipi helikopterler, kitenin tepkisine neden oldu.

Van

Cumhuriyet Caddesi Mavi Plaza önünde bir araya

İşçi ve emekçiler 26 Mayıs’ta birçok kentte alanlardaydı

Türkiye’nin dört bir yanında sermayenin saldırılarına karşı mücadele kararlılıklarını dile getiren onbinler, aynı zamanda taleplerini de haykırdılar.

Aydın

Eğitim-Sen Aydın Şubesi önünde toplanan emekçiler, “Söz verdik sözümüzde duruyoruz. 26 Mayıs’ta grevdeyiz” şiarlı pankart açarak Gençlik Caddesi ve İstasyon Meydanı’ndan Sulu Park önüne yürüyüdüler.

Didim

Eğitim Sen Didim Temsilciliği önünde toplanan emekçiler, “Güvenli İş, Güvenli Gelecek için” pankartıyla Merkez Camii önüne yürüdüler.

Yürüyüş sonunda Eğitim Sen Didim Temsilcisi ortak metni okudu.

Söke

Söke’deki 26 Mayıs eylemi Köprübaşı Otopark Meydanı’nda gerçekleştirildi. Burada Eğitim-Sen Söke temsilcisi Hayri Yaptaterek yaptı. Yaptaterek, “Özgür, eşitlikçi, barışçı demokratik bir ülkede yaşamak, çocuklarımıza onurlu bir gelecek sunmak için grevdeyiz” açıklamasında bulundu.

Mersin

Mersin Tren Garı önünde bir araya gelen işçi ve emekçiler, “Madendeki 30 emekçiyi öldüren kader değil, AKP’nin özelleştirme ve taşeronlaştırma politikalarıdır” pankartla AKP binasına yürüdüler. Burada KESK Mersin Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü tarafından yapılan açıklamanın ardından davul ve zurnalar eşliğinde bir süre halaylar çekildi.

Rize

Rize Atatürk Meydanı’nda gerçekleşen eylemde, Tek-Gıda İş Rize Şubesi’nden İsmail Rakıcı konuşma gerçekleştirdi. Özelleştirme ve taşeronlaşmanın yarattığı sonuçlara değinen Rakıcı, “Güvencesiz çalışmayı, örgütsüzlüğü, sömürüyü, eşitsizliği ve Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

gelen bini aşkın KESK, DİSK ve Yol-İş Sendikası üyesi emekçi Sanat Sokağı’na yürüdü. Yürüyüşte, Van’ın Özalp ilçesinde yaşanan patlamaya ilişkin tepkiler dile getirildi. Gerçekleştirilen basın açıklamasında, Oğuzcan Akyürek ve Şerzan Kurt’un ölümünün devlet güçleri tarafından işlenen birer cinayet olduğu belirtildi.

Yüksekova

Hakkari’nin Yüksekova ilçesinde KESK ve DİSK öncülüğünde yapılan greve yoğun katılım sağlanırken, polisle emekçiler arasında zaman zaman gerginlikler yaşandı. Üç ayrı koldan Yüksekova eski devlet hastanesi önüne kadar sloganlar eşliğinde yürüyen emekçilere, Yüksekova Belediye Başkanı ve BDP İlçe yöneticileri de destek verdi. Açıklamada grevin maden şehitlerine adandığı belirtildi, operasyonlar kınandı.

Ayrıca **Ergani, Dicle, Silopi, Mardin** ve **Kızıltepe**’de eylemler yapıldı.

kuralsızlığı reddediyoruz. Sadaka değil, sosyal devlet istiyoruz” dedi. KESK Rize Şubeler Platformu adına konuşma yapan Eğitim Sen Rize Şube Başkanı Ercan Özay ise “Adalet, eşitlik, ve sendikal haklarımız için her zaman omuz omuza olacağız.” açıklamasında bulundu.

Trabzon

KESK Trabzon Şubeler Platformu tarafından Atatürk Alanı önünde basın açıklaması gerçekleştirildi. Burada KESK Dönem Sözcüsü Recep Gülay’ın konfederasyonların hazırladığı ortak metni okumasının ardından eylem sona erdi.

Samsun

Samsun’da Cumhuriyet Meydanı’nda gerçekleştirilen 26 Mayıs eyleminde Türk-İş bürokratları yine TEKEK işçilerinin hedefi oldu. TEKEK işçileri, Türk-İş 6. Bölge Temsilcisi İsmail Topçu’nun konuşması sırasında attıkları sloganlarla tepkilerini gösterdiler. TEKEK işçileri protestolarını ardından eylem alanından ayrıldılar.

Daha sonra İsmail Topçu kürsüye çıkarak konuşma yapmak istedi, ancak bu sefer de alanda bulunan diğer işçi ve emekçiler tarafından protesto edildi.

Sivas

Cumhuriyet Meydanı’nda gerçekleştirilen 26 Mayıs eyleminde, KESK Sivas Şubeler Platformu Sözcüsü, konfederasyonların hazırladığı ortak metni okudu.

Madenci katlimana dönük sloganların da atıldığı eylemde, açıklamanın ardından oturma eylemi yapıldı.

Giresun

Atapark’ta gerçekleştirilen eylemde, KESK Giresun Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü ve Tüm Bel Sen Giresun Şube Başkanı ortak metni okuyarak emekçilerin taleplerini dile getirdi.

TEKEL işçilerinin militan öfkesi dört bir yana yayılıyor...

TEKEL işçileri Türk-İş binalarını işgal etti!

Direnışçi işçilerin, sermayenin dümen suyundan çıkmayan sendikal bürokrasiye ve ihanet çetelerine dönük tepkisi artarak sürüyor. Uzun bir süredir yürüttükleri oyalama taktikleriyle süreci geçıştirmelerinin ardından, 26 Mayıs’a 5 gün kala yaptıkları açıklamayla eylemin içini boşaltma niyetlerini tescilleyen sendika bürokratları, direnişçi işçilerin sınıf öfkesine hedef olmaya devam ediyor.

Bu çerçevede, direnişçi TEKEl, itfaiye ve İSKİ işçilerinin 24 Mayıs günü İstanbul’da Türk-İş Bölge Temsilciliği’ni işgal etmelerinin ardından, 25 Mayıs günü de başka illerden işgal haberleri geldi.

İstanbul’da coşku ve kararlılık

Direnışçi TEKEl, itfaiye, UPS, İSKİ ve **Esenyurt Belediyesi işçileri**, Taksim Gümüşsuyu’nda bulunan Türk-İş 1. Bölge Temsilciliği’ni işgal ettiler. Türk-İş İstanbul şube başkanlarının ve yöneticilerinin 26 Mayıs eylemine ilişkin görüşme yaptığı sırada toplantı salonuna giren 40’a yakın işçi, bir süre toplantıyı izledikten sonra binanın balkonundan “*Sorumsuz Türk-İş yönetimi ve Mustafa Kumlu istifa*” ve “*İşçiler ölüyor sendika susuyor. 26 Mayıs’ı satan Türk-İş’ten hesap soracağız*” yazılı pankart açtı. Mustafa Kumlu’nun istifa etmesini ve Türk-İş’in hak alıcı bir mücadele çizgisi izlemesini talep eden işçiler, 26 Mayıs sabahına kadar Türk-İş binasında açlık grevi yapacaklarını duyurdular. İşçilerin bu eylemine çeşitli sendikacıardan da destek geldi.

Aralarında BDSP, Alinteri, ESP, Gençlik Muhalefeti, Mücadele Birliği, Partizan, SDP, SODAP ve TÖM- İGD’nin de bulunduğu birçok ilerici ve devrimci kurum bina önüne gelerek destek verdi.

İzmir: Kumlu, Çelebi, Akyıldız istifa!

Alsancak’ta bulunan Türk-İş 3. Bölge Temsilciliği’ni sabah saatlerinde işgal eden 15’e yakın TEKEl işçisi, taleplerini haykırarak tepkilerini dile getirdiler. İşçilerin büyük çoğunluğunu kadınlar oluşturdu. Bina balkonundan sık sık “Her yer TEKEl her yer direniş!” ve “Bedel ödedik, bedel ödeteceğiz!” sloganları atan işçiler aynı zamanda “Katil AKP hesap verecek”, “Direnişimizin 162. günü” şiarlı dövizler taşıdılar. İşçiler, Türk-İş Genel Başkanı Mustafa Kumlu’nun yanısıra DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi ve Kamu-Sen Genel Başkanı Bircan Akyıldız’ı da istifaya çağırın sloganlar attılar.

TÜMTİS yöneticileri ve direnişçi UPS işçileri, Çiğli Belediyesi’nde taşeron olarak çalışan Kafesan ve Tarih işçileri de işgale katıldı. Türk-İş’e bağlı ilerici şube yöneticileri de binaya gelerek eyleme sahip çıktılar.

İşgalci işçilerin, Türk-İş 3. Bölge Temsilcisi Mustafa Kundakçı ile gerçekleştirdikleri toplantıda Kundakçı, provokasyon girişiminde bulundu. İşçilerin birliğini parçalamaya dönük çabalarının yanı sıra “sendika üyesi olmayanları” dışarı çıkarma çabalarına karşı çeşitli şube yöneticileri eylemi sahiplenerek, Kundakçı’yı devre dışı bıraktılar. İşçiler, 26 Mayıs sabahına kadar açlık grevi gerçekleştirdiler.

Ankara’da gözaltı terörü

Ankara’dan ve çeşitli çevre illerden gelen TEKEl işçileri, sendika bürokratlarının oyunlarını teşhir etmek için “İşçiler ölüyor Türk-İş susuyor Türk-İş yönetimi istifa” yazılı pankartla Türk-İş Genel Merkezi binasına

girmek istediler. TÜBİTAK direnişçisi Aynur Çamalan’ın da aralarında bulunduğu direnişçi işçilere önce sendikanın özel güvenlikleri, ardından ise polisler saldırdı. Polis saldırısı sonucu 6 işçi gözaltına alındı. İşçiler akşam geç saatlere kadar Çankaya İlçe Emniyet Müdürlüğü’nde tutuldu.

Adana’da işçilere polis barikadı

Adana’da, Türk-İş 4. Bölge Temsilciliği binasına girmek isteyen TEKEl işçileri sendika bürokratları tarafından engellendi. Sendikacıların çevik kuvvet çağırması üzerine, binaya girmekte ısrar eden işçilerle

polis arasında arbede çıktı. Burada açıklama yapan işçiler konfederasyonları kınadılar. Mustafa Kumlu’nun yanısıra Türk-İş Bölge Temsilcisi Edip Gülnar’ı da istifaya çağırın işçiler, Tek-Gıda-İş Adana şube binasına gittiler.

Samsun’da işgal

Samsun’da bulunan Türk-İş 6. Bölge Temsilciliği binası da TEKEl işçileri tarafından işgal edildi. 80’e yakın TEKEl işçisi Türk-İş binasına girerek tepkisini ortaya koydu. İşçiler sendikal bürokrasiyi hedef alan sloganların yanısıra “Kavga bitmedi daha yeni başlıyor!” ve “Her yer TEKEl her direniş!” sloganlarını haykırdılar.

Diyarbakır’da bürokratlar kaçtı

Diyarbakır’da TEKEl işçilerinin eylem yapacağını öğrenen sendika bürokratları Türk-İş 7. Bölge Temsilciliği binasını kapıları kilitleyerek terk ettiler. Binanın kapılarının kilitli olduğunu gören işçiler, bina dışarısına “Diyarbakır TEKEl işçileri Türk-İş’ten hesap soracak” ve “İşçiler ölüyor, sendikalar uyuyor, 26 Mayıs’ı satanlardan hesap soracağız” yazılı pankatlar astılar. TEKEl işçileri bina önünde oturma eylemi gerçekleştirdiler.

Türk-İş işgallerine destek eylemleri...

İstanbul

25 Mayıs akşamı AKM önünde bir araya gelen ilerici ve devrimci kurumlar, “Güvenceli gelecek birleşik mücadeleyle mümkün olacaktır - Güvencesiz çalışmaya ve iş cinayetlerine hayır!” pankartı arkasında Taksim’deki Türk-İş 1. Bölge Temsilciliği’ne yürüdü. Burada yapılan basın açıklamasında, işçi sınıfının sermayenin saldırılarına yıllardır tok bir yanıt veremediği, bunun en büyük nedeninin ise sendikaların başına çöreklenmiş sendika ağalarının ihaneti olduğu ifade edildi.

Basın açıklamasının ardından, TEKEl işçisi Metin Aslan tarafından, TEKEl, itfaiye, İSKİ, UPS, atık kağıt, TÜBİTAK ve ATV-Sabah işçileri adına basın açıklaması gerçekleştirildi. Arslan, konfederasyonların 26 Mayıs’a dair kararını ve eylemin talepleri olan 12 maddeyi hatırlatarak, aradan üç ay geçmesine rağmen hiçbir şey yapılmadığını söyledi.

Alinteri, BDSP, DDSB, ESP, Kaldıraç, SODAP, PDD, DİSK Emekli-Sen Aksaray Şubesi, Devrimci Proletarya, Halk Cephesi, Tekstil Sen, Sosyalist Gelecek Parti Girişimi, Eğitim Emekçileri Derneği, Devrimci Hareket ve EHP tarafından örgütlenen eylem coşkulu bir atmosferde geçti.

İzmir

25 Mayıs akşamı Türk-İş önünde başlayan bekleyiş sırasında coşkulu sloganlar atıldı ve halaylar çekildi. BTS ve UPS işçileri de pankartları ile alanda yer aldılar. Saat 18.30’da ise Türk-İş önünde basın açıklaması gerçekleştirildi. Tek Gıda-İş Eğitim Uzmanı Gürsel Köse kitleye seslenerek dört konfederasyonun söz verdiği genel grevden bir hafta önce çark etmelerini kınadı ve işçileri satan sendikacıları istemiyoruz dedi.

Tek Gıda-İş, Deri-İş, TÜMTİS, Tez Koop-İş ve Hava-İş İzmir Şubeleri ve Petrol-İş Aliağa Şubesi

adına gerçekleştirilen basın metnini TÜMTİS İzmir Şube Başkanı Şükrü Günseli okudu.

İşçilerin büyük kısmının eylem için aşağı inmesini fırsat bilen Türk-İş 3. Bölge Temsilcisi Mustafa Kundakçı binada asılı pankartı indirmeye çalıştı. TEKEl işçilerinin tepkisi ile karşılaşın Kundakçı ile pankartı savunan güçler arasında arbede yaşandı. Birkaç dakika sonra ise ikinci bir pankart bu kez Kundakçı’nın odasından aşağı sallandırıldı.

Ankara

Ankara Direnişteki İşçi ve Emekçilerle Dayanışma Platformu 26 Mayıs günü Sakarya Meydanı’nda gerçekleştirdiği eylemle TEKEl işçilerine yönelik polis terörü ve gözaltı saldırısını protesto etti. Devrimci güçler Türk-İş yönetimine istifa çağrısında bulundu.

“İşçiler ölüyor Türk-İş susuyor Türk-İş yönetimi istifa” pankartının arkasında bir araya gelen platform bileşenleri basın açıklaması gerçekleştirdiler. Eyleme, gözaltına alınan TEKEl işçileri ve Hatay’dan bir TEKEl işçisi de destek verdi.

Adana

Adana’da polisin Türk-İş Bölge Temsilcisi Edip Gülnar’la işbirliği halinde gerçekleştirdiği saldırıyı protesto etmek için 25 Mayıs akşamı Türk-İş Bölge Temsilciliği önünde basın açıklaması düzenlendi.

TEKEl işçileri adına basın metnini okuyan Kenan Aslantaş; işçilere küfür eden, saldıran ve polis çağırarak işçileri sendikaya sokmak istemeyen bölge temsilcisi Edip Gülnar ve diğer sendikacıları seslenerek, “Bu sendika ne senin ne de yöneticilerin sendikasıdır. Bu sendika bizimdir. Biz işçilerin evidir. Biz TEKEl işçilerine yapılan fütursuz saldırıyı şiddetle kınıyoruz.” dedi.

Kızıl Bayrak / İstanbul - İzmir - Ankara - Adana

İzmir’de 26 Mayıs tartışıldı...

“Sendikal bürokrasiye karşı taban örgütü!”

İzmir Emek ve Mücadele Platformu, sınıfa ve emeğe dönük saldırıları, sendikal bürokrasiyi ve mücadele dinamiklerini tartışmak amacıyla 23 Mayıs günü forum gerçekleştirdi.

Etkinliğin ilk yarısı eğitim ve sağlık alanında yaşanan dönüşüm ve örgütlenme sorunlarına ayrıldı. Bu bölümde Eğitim Sen ve SES’ten şube yöneticileri söz alarak canlı anlatımlar yaptılar. İkinci bölüm ise Tez-Koop-İş Genel Eğitim Danışmanı Volkan Yaraşır’ın sunumu ve direnişçi işçilerin konuşmaları ile sürdü.

Etkinliğin ilk oturumu Zonguldak’ta katledilen maden işçileri şahsında, iş cinayetlerinde ölen işçiler ve sınıf mücadelesinin ön saflarında dövüşenler anısına saygı duruşu ile başladı. Ardından divan tarafından açılış konuşması gerçekleştirildi.

Konuşmada, sınıfa yönelik saldırıların tırmandırıldığı belirtilerek bu sürecin sınıfın örgütlenme eğiliminin ve mücadele dinamiklerinin harekete geçtiği bir dönem olduğu vurgulandı. TEKEL direnişinin gücünden korkanların direnişi dağıtmayı başardıkları ve 26 Mayıs’ın altını boşalttıkları söylendi.

İlk konuşmayı **Eğitim Sen İzmir 4 No’lu Şube Yöneticisi Ercan Yıldız** yaptı. İşçi ve emekçilere dayatılan 4/B ve 4/C uygulamalarını da değerlendiren Yıldız, bu süreçte işgüvencesinin kaybedildiğini örnekleyerek anlattı.

SES İzmir Şube Yönetim Kurulu Üyesi Hüseyin Çoban, kamunun tasfiye sürecini ve GATS anlaşmasının içeriğini aktararak sağlık alanındaki saldırıları anlattı. Çoban, 1 Mayıs’ta Kumlu’nun protesto edilmesini kınayan konfederasyonları da eleştirdi.

Forum kısmında sendikal bürokrasiye yönelik eleştirilerde bulunularak 26 Mayıs grevinin altının oyulduğu vurgulandı. İlk oturum, divanın konuşmaları toparlayan sözleriyle son buldu.

Yaraşır: “Esas olan taban örgütlenmeleridir”

Verilen aranın ardından Volkan Yaraşır, sözlerine maden işçilerinin katledilmesine değinerek başladı. Kapitalizmin krizinin ortaya çıkışını ve işleyiş yasalarını anlatan Yaraşır, krize karşı mücadeleye değinirken TEKEL direnişinin deneyimlerini de aktardı. 26 Mayıs’a da değinen Yaraşır, devletin sendikalarla adeta ortak çalışmaya başladığını ifade etti.

Devrimci hareketin sınıf karşıısındaki zayıflıklarına değinen Yaraşır, bugün devrimciliğin ancak fabrika ve sınıf temelli bir biçimde üretilebileceğini söyledi.

Ardından gerçekleştirilen forum bölümünde Yaraşır, esas önemli olanın taban örgütlenmeleri olduğunu ve sendikaları hareket ettirecek olanın da bu olduğunu belirtti.

Söz işçilerde

UPS işçileri adına konuşan bir direnişçi, işyerlerinde sendikal çalışmanın devam ettiğini ve sendikal sayısının hızla arttığını söyleyen direnişçi, çoğunluğun sağlanacağını ve başarıya ulaşılacağını söyledi.

TEKEL direnişçisi Sezai Kuş, 26 Mayıs’a ilişkin

çalışma yürütülmediğini ve sendikaların kendilerini sattığını belirtti. TEKEL direnişinin yol almasında sol hareketlerin ve demokratik kitle örgütlerinin önemli katkısı olduğu belirten Kuş, sendikaların ise ancak işçinin “sırtını sıvazladığını” söyledi. Kuş, Kumlu için “Beni sattı, geleceğimi sattı, sınıfımı sattı, indireceğim tabii ki aşağı” dedi.

Taşeron belediye işçileri adına konuşan bir işçi, yıllardır sendikal mücadele verdiklerini ve örgütlenmek için faaliyet yürüttüklerini anlatarak, sendikaların belediyeler ile olan ilişkileri nedeniyle üye yapmadıklarını söyledi.

Konuşmaların ardından forum bölümünde yeniden katılımcılara söz verildi.

Divan tarafından platform adına yapılan kapanış konuşmasıyla etkinlik son buldu. Forumu, yüzü aşkın işçi ve emekçi katıldı.

Kızıl Bayrak / İzmir

Güvencesiz çalışmaya, geleceksiz yaşamaya karşı 2. Adana İşçi Kurultayı toplandı!

Güvencesiz çalışmaya, geleceksiz yaşamaya karşı düzenlenen **2. Adana İşçi Kurultayı** 23 Mayıs Pazar günü Ziraat Mühendisleri Odası toplantı salonunda gerçekleştirildi.

Kurultay Zonguldak’ta katledilen maden işçileri anısına ve işçi sınıfının kurutuluşu davasında ölümsüzleşen tüm devrimciler için yapılan saygı duruşuyla başladı. Saygı duruşunun ardından “Geçmişî aşarak geleceği kazanacağız” adlı sinevizyon gösterildi.

Divanın oluşturulmasının ardından gerçekleştirilen ilk konuşmada sömürünün en ağır şekilde yaşandığı, işçi ve emekçilere güvencesizliğin dayatıldığı belirtilerek ortak tartışma platformlarının ihtiyacına dikkat çekildi. Divanda yer alan Keresteciler Sanayi Sitesi’nden bir işçi ise, konuşmasında Adana Keresteciler ve Mobilyacılar sitesinde çalışan 4500 işçinin yaşadığı sorunları dile getirdi.

Kurultayın bundan sonraki bölümünde 26 Mayıs eylemi tartışmaya açıldı. Bu konuda Adana Büro Emekçileri Sendikası (BES) Şube Başkanı **Sinan Tunç** ilk olarak kürsüde yer aldı. Sinan Tunç 26 Mayıs eylem kararının alınış sürecini özetleyerek, güvencesiz çalışmaya karşı mücadelenin öneminden bahsetti. Sendikalar cephesinden hiçbir hazırlığın olmadığına dikkat çeken Tunç, bu kararın konfederasyonların TEKEL işçilerine ihanet ettiğini vurguladı. Sendikaların bu anlamda sınıfta kaldığını belirtti.

BDSP adına yapılan konuşmada TEKEL Direnişi’ne ve geride kalan bahar sürecindeki işçi ve emekçi hareketinin durumuna değinilerek var olan mücadele potansiyelinin sendikal bürokrasi tarafından engellendiğine dikkat çekildi. Özellikle direnişçi işçilerin Mustafa Kumlu şahsında sendikal bürokrasiyi kürsüden konuşturulmamasına karşı konfederasyonların altına imza attıkları deklarasyon eleştirildi. Söz, yetki ve kararın işçilerde olduğu taban örgütlenmeleriyle sendikal bürokrasiye karşı mücadele edilmesi gerektiği belirtildi.

Direnişçi işçiler deneyimlerini aktardı

BDSP temsilcisinin konuşmasından sonra kürsüye bir TEKEL işçisi çıkarak, direniş süreçlerini anlattı. TEKEL Direnişi’nin, “işçi sınıfı bitti” diyen liberal çevrelere tokat oluğunu söyledi.

Mersin Toros Devlet Hastanesi’nde çalışan Dev Sağlık-İş üyesi bir işçi de kurultayda söz alarak direnişin yaşadığı tıkanıklığı anlattı.

Kurultaya Hazırlık Komitesi tarafından, “Sömürü cehennemi OSB’ler, küçük sanayi siteleri ve iş güvencesi olmayan işçiler”, “Sendikalar ve taban örgütlenmeleri” ve “Emeğin korunması ve mücadele taleplerimiz” başlıklarında tebliğler sunuldu.

Kurultayın serbest kürsü bölümünde **Tekstil İşçileri Derneği** girişimi adına bir konuşma gerçekleştirildi. Tekstil sektöründe yaşanan sorunların dile getirildiği konuşmada örgütlü mücadelenin önemine dikkat çekildi.

Kürsüden ayrıca **Ekim Gençliği** ve **Devrimci Proletarya** adına da birer konuşma gerçekleştirildi.

Kurultayda yapılan diğer konuşmalarda da güvencesizliğe karşı mücadele vurgusu öne çıkarken, Dev Sağlık-İş üyesi işçilerin mücadelesinin desteklenmesi için maddi ve manevi olarak dayanışma örgütlenmesi önerildi.

Kapanış konuşmasında kurultay, sanayi sitelerinde ve diğer çalışma alanlarında güvencesizliğe karşı mücadele ve örgütlenme çalışmaları açısından anlamlı bir adım olarak değerlendirildi.

Kızıl Bayrak / Adana

UPS Kargo işçileri: Kazanana kadar direneceğiz!**“Mücadele kazanana kadar sürecek!”**

İstanbul Mahmutbey’deki aktarma merkezi önünde direnişlerini sürdüren UPS işçileriyle sendikal örgütlenme süreci, çalışma koşulları ve direniş süreci üzerine konuştuk...

Sendikal örgütlenme süreci nasıl başladı?

İbrahim Barış: Nisan ayının 20’sinde sendikaya üyeliklerle başladık. 1 Mayıs’a kadar iyi devam etti. Sendikaya üye olduğumuzu duyunca pazartesi bize iş vermediler. UPS’nin, sabah vardiyalarını istemediğini söylediler. İş akdimizi feshettiler ve bizi Perpa’ya çağırdılar. Biz de Perpa’ya gittik. Bize eğitim amaçlı bir yazı gelmişti. Mesela İstanbul’un bir yerinde temizlik işine göndermek istediler. Bizi birbirimizden ayırmak ve daha rahat baskı uygulamak için böyle bir şey yaptılar. Bunu kabul etmedik, “Biz işimize devam etmek istiyoruz” dedik. Böyle başladı süreç ve direnişimize devam ediyoruz. Sendikamıza da güveniyoruz.

Sizi sendikal örgütlenmeye iten koşullar neler oldu?

Emirali Kesenek: Düşük bir ücrete çalışıyorduk. Asgari ücret 530 TL olduğuna göre 500-520 TL’ye çalışan vardı. 3-4 senelik işçiler 590 TL para alıyorlardı. Onu da ayın 10’unda veriyorlardı. Çalışma saatleri bazen gece 23.00’ü buluyordu. 10 saat çalışıyorduk. Koşullar çok zordu. Sendikanın iyi bir şey olduğunu duyduk ve üye olduk. Onlar da tedirgin oldular. Bize temizlik işi önerdiler ve böyle bir iş yokmuş aslında. Buradaki temel amaç bizi dağıtmak, örgütlenmeyi kırmaktı. Biz de kabul etmedik. Başkanlarımız ve avukatlarımız geldi. Sendikamıza ve birbirimize güvendik. Bu direnişimizi sürdüreceğiz. Bu bizim yasal hakkımız ve artık buna son vereceğiz. Çünkü Avrupa’da aynı şirkette var sendika. Burada niye olmasın? Bu kölelik niye sürsün? Buna son verelim. Açlık sınırı 850 TL. Biz bırak 850 TL’yi asgari ücret bile alamıyoruz. Kiralar olmuş 350-400 TL. Bir ekmek olmuş 80 kuruş-1TL. Bir de çocuklar var. Kira mı vereceksin, neyi vereceksin. Bu yola başvurduk, inşallah kazanacağız.

Direniş nasıl ilerliyor, günlük olarak burada neler yapıyorsunuz?

Mustafa Korkmaz: Sabah buraya geliyoruz. Slogan atıyoruz. Hakkımızı arıyoruz. Her taraftan destek geliyor. Sendikayla bağımız kuvvetli ve bir sorunumuz yok. Baskı uygulayan işverenlerle sorunumuz var. Susturmaya çalışıyorlar. Asgari ücret Türkiye’de reva değil ki bu insanlara. Reva görüyorlar işte.

Eylemlere devam ediyorsunuz...

İbrahim Barış: Kurtköy’de eylem vardı. Oradaki arkadaşlarımız büyük bir destek verdiler. Oraya bakınca daha da ümitlendik. Zeytinburnu’nda UPS Genel Merkezi önünde eylem yaptık. Siyasi partiler, sendikalar destek verdiler. O da bizim için bir moral oldu. Direnişe devam ediyoruz.

UPS’de yapılan işin niteliği nedir?

Abdullah Özbaş: İçeride kargo boşaltımı ve yükleme yapıyor. Bir de dağıtım işleri var. Bunlar yapılıyor. Kadrolu çalışan arkadaşlarımız araç

kullanıyorlar. Forklift kullananlar, şoförler ve bölgelere ayıranlar UPS’nin kendi elemanları. Biz genelde yükleme-boşaltma işleriyle uğraşıyoruz. İçeride UPS’nin kadrolu çalışanlarıyla birlikte çalışan arkadaşlarımız var.

İçeride ne gibi baskılarla karşılaştınız?

Abdullah Özbaş: “Mesai almıyoruz. Çalışma koşullarımız kötü. Örgütlenirsek daha iyi olur. Haklarımızı daha iyi kazanırız” dedik ve süreci böyle başlattık. 6’şar 6’şar, 7’şer 7’şer sendikaya üye olduk. İlk önce 7 kişi işten atıldı. 5 Mayıs’tan beri direnişimizi sürdürüyoruz.

UPS’deki direniş süreci nasıl ilerleyecek? UPS işçileri olarak ne düşünüyorsunuz?

Rafet Koymatoğlu: Buradaki tüm arkadaşlarımızla canla başla beraberiz. Sonuna kadar da bu mücadelemizi sürdüreceğiz. Fazla bir şey istemiyoruz. Sadece çalıştığımız iş düzeninin ve kurallarının değişmesini, düzgünleşmesini ve insanca ücret istiyoruz. 10-12 saat çalışıyoruz ve mesaimiz yok. Bizim üzerimizden çok fazla kazanmasınlar. Birazcık da karlarından feragat etsinler. Çalışma şartlarımız ağır. Ama işçi sınıfının bir özelliği vardır. Sonuna kadar da mücadele eder. Belki yukarıdakilerin mücadelesi bizimkine benzemez, onlar daha farklı mücadele ediyorlardır, ama biz de karınca kararınca işçi sınıfı olarak sonuna kadar mücadele edeceğiz. Mücadele etmediğimiz sürece hiçbir zafer kazanamayız. Biz de bu zaferi kazanacağız.

Duyarlı kurumlara, işçilere ve emekçilere bir çağrınız var mı?

Rafet Koymatoğlu: Sendika dediğiniz zaman bizim toplumumuzda yanlış bir düşünce oluşuyor. Halbuki sendika, işçi sınıfının sosyal yaşantısının ilk basamağıdır. Herkes hangi işkolunda çalışıyorsa o işkoluyla ilgili sendikayı tercih etmeli. Çalışan kesimin bunu bilmesi lazım. Nereye sarılacağını, hangi uzatılan eli tutacağını iyi seçmeli. İşçi arkadaşlarımıza diyorum ki; gelin birlik ve beraberlik içinde sendikalara sarılalım. Eğer bu basamağa basıp yükselmeye başlarsak çoluğumuz çocuğumuz bu merdivenlerden çıkacak. Çocuğumuzun geleceği için.

sendikalarımıza sahip çıkalım. Sendikamız başından beri yanımızda ve bundan sonra da yanımızda olacağına inanıyoruz. Birlik, beraberlik içinde bu zaferi kazanacağız. İnanıyoruz ki UPS işimizi bize iade edecektir. Yetkili kurumlardan da bu konuda destek bekliyoruz. UPS’nin yetkili kişilerinden birazcık daha sağduyu bekliyoruz. Bir yerde 5 dakika düşünüp kendilerini bizlerin yerine koysunlar. Düşünsünler ki, kendileri çalışmıyorlarsa yarın bir gün dünya halidir, düştüklerinde çoluğunun çocuğunun bizim gibi işçi sınıfı olacağını bilsinler.

Alpay Özakdağ: Sendikaya üye olduğumuz için bizi çıkarttılar. Bunu siz de ilk günden beri takip ediyorsunuz. 11 Mayıs-12 Mayıs’ta Kurtköy’deki eylemle kararlılığımızı gösterdik. 20 Mayıs günü ise Zeytinburnu’nda UPS Genel Merkezi önünde basın açıklaması yaptık. Bu mücadelemizde, ekmek kavgasında ne kadar kararlı olduğumuzu bir kez daha gösterdik. Çok iyi bilsinler ki, bu işte ölmek var dönmek yok. Ekmek olmazsa hiçbir şey olmaz. İnsan namusu ve ekmeği için yaşar. Bunlar olmazsa yaşamının anlamı yok. Sendikaya üye olduğumuz için işverenler bize “yasadışı eylemler, yasadışı örgütlenme yapıyorsunuz” dediler. Kusura bakmasınlar, hiçbir yasadışı değil. Anayasanın bize vermiş olduğu en doğal hakkı kullanıyoruz.

Bu mücadelemiz sonuna kadar, ta ki Türkiye genelinde işten çıkartılan arkadaşlarımız işe geri alınana kadar sürecek. Emin adımlarla ilerliyoruz. Sizin gazetenizi okuyan UPS işçilerine sesleniyorum. Bu sadece bizim ekmek kavgamız değil. Bilsinler ki onların da ekmek kavgasıdır. Türkiye genelinde UPS çatısı altında çalışan çok sayıda üyemiz var. Örgütlü olmayan arkadaşlarımızı da sizin aracılığınız ile sendikaya davet ediyorum. Biz burada onların da ekmek mücadelesini veriyoruz. Sendikaya üye olduğumuz için bizi hor görüyorlar. Hiç de hor görmesinler, biz yanlış bir şey yapmıyoruz. Çok iyi bilsinler ki onlar yanlış yoldalar. Bugün de burada gururla, dimdik, mücadelemizle işten çıkartılan arkadaşlarımızla birlikte göğsümüzü gere gere mücadelemizi veriyoruz. İşbaşı yapana kadar bütün haklarımızı savunacağız. Geri dönmek yok.

Kızıl Bayrak / İstanbulÜcretsiz olarak Çıktırma ve Basım: www.kizilbayrak.org

UPS'de sendika düşmanlığı sürüyor...

UPS Kargo'da çalışırken TÜMTİS'te örgütlenen işçilerin işten atma saldırısına karşı direnişleri İstanbul'da Kurtköy ve Mahmutbey'deki aktarma merkezlerinin yanısıra İzmir'de sürüyor. UPS patronu ise sendika düşmanlığında sınır tanımayarak sendika üyesi işçileri işten atıyor.

İstanbul'un Avrupa ve Anadolu yakalarında bulunan aktarma merkezleri önlerinde sendika hakları için eylemler gerçekleştiren TÜMTİS üyesi UPS işçileri, 20 Mayıs günü Zeytinburnu'ndaki UPS Genel Müdürlüğü önünde eylemdeydi.

İşçilerle sınıf dayanışması

TÜMTİS Genel Merkez ve şube yöneticilerinin yanısıra işyeri temsilcilerinin de katılım sağladığı eyleme Türk-İş'e bağlı bazı sendikaların yöneticileri de destek verdi.

Basın açıklamasını okuyan TÜMTİS Genel Başkanı Kenan Öztürk, Zonguldak'taki katliamın gerçek sorumlusunun taşeronlaştırma olduğunu ifade etti.

Öztürk, UPS'de yaşananları sendika düşmanlığı olarak nitelerken, sendikaya üye olduğu için işçilere baskı yapıldığını, istifa etmeyenlerin ise işten atıldığını ifade etti.

Açıklamada, Uluslararası Taşımacılık Çalışanları Federasyonu'yla (ITF) işbirliği halinde mücadeleye devam edileceğini söyleyen Öztürk, UPS işçilerinin sendikalı olarak işbaşı yapmasını istedi.

Eyleme; BDSP, ESP, TKP, ÖDP, İşçi Gazetesi, Zeytinburnu Deri İşçileri Derneği, ÜİD-DER ve Çapa Taşeron İşçi Derneği de destek verdi.

Kızıl Bayrak UPS işçileriyle buluştu

Pendik Kurtköy'de TÜMTİS üyesi UPS işçilerinin direnişini ziyaret eden BDSP'liler, Kızıl Bayrak'ı direnişçi işçilerle buluşturdular. 21 Mayıs günü Petrol-İş Sendikası'nın bölgedeki fabrikalarından destek ziyaretleri gerçekleştirildi. Petrol-İş üyesi Mutlu Akü işçileri UPS işçilerine destek veren fabrikalardan biriydi.

Vardiya bitimlerinde servislerle gelen işçiler gün boyu direniş alanını doldurdu. Sloganların atıldığı, destek konuşmalarının yapıldığı ziyaretlerde direniş ve sendikalaşma sürecinin son tablosu anlatıldı.

UPS'de "iş kazası"na perdeleme

UPS Kargo'da 21 Mayıs Cuma günü bir "iş kazası" yaşandı. Mahmutbey'deki aktarma merkezinde çalışan TÜMTİS üyesi **Cebrail Polat** isimli işçi, 1 tonluk yükün sağ ayağının üzerine düşmesi sonucu yaralandı.

Sabah saatlerinde yaşanan "iş kazası" forkliftin bile kolay kaldıramayağı bir yükün işçilere taşıtırılması sonucu yaşandı. Bant üzerinde taşınan 1 tonluk yükün yere indirilişi sırasında yaşanan "kaza" sırasında sağ ayağı 1 tonluk yükün altında kalan UPS işçisi Cebrail Polat'ın ayağı kırıldı.

Göz göre göre yaşanan "iş kazası"nın ardından UPS yetkilileri "kaza"yı örtbas etme derdine düştü. Ambulansı çağırmayan ve Polat'ı apar topar başka bir

araçla hastaneye götürmek isteyen patron temsilcileri "kaza"ya ilişkin hazırlanan raporda da yalan-yanlış ifadelere başvurdu. UPS, sözkonusu raporda Polat'ın, "ayağına demir düşmesi" sonucu yaralandığını iddia etti.

İşten atmalar sürüyor...

UPS'de sendikaya üye olan işçilerden 11'i daha 21 Mayıs günü işten atıldı. "İşi engelleme ve yavaşlatma" gerçekleştirilen işten atma saldırısına karşı UPS işçileri mücadelelerini sürdüreceklerini belirttiler.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Mayıs 2010 | Mahmutbey

EMO'da yaşanan sürgün girişimine dair...

Elektrik Mühendisleri Odası (EMO) İstanbul Şubesi teknik çalışan mühendislerin, yerlerinin değiştirilmesi ile ilgili süreç yönetimdeki anlayışları görebilmek açısından bir turnusol kağıdı olmuştur. Sürgün olarak nitelendirilebilecek bu girişim, nicel içeriği bir yana, niteliğiyle de samimiyetsiz bir tutumdur. Kendilerine çağdaş diyenler, demokrat diyenler, hatta devrimci diyenler bu tutuma sessiz kalabilmiş ve böylece onayladıklarını göstermişlerdir. Sürgüne konu edilen işçilerin, siyasi görüşlerinin yönetimdeki çoğunlukla uyuşmaması, il seçimi sonrasında girilen "dayanışma" amaçlı birliktelikler yavaş yavaş ürünlerini vermeye başlamaktadır. Dışarıda emek dostu söylemleri ile muhalif kimliğini korumaya çalışan odanın, içeride böylesi tutumları yaşatması kendine demokrat bir duruştur.

"Yer değişikliği" sebebi olarak, işçilerin herhangi bir kusurunu belirtemeyen yazman üye Nevzat Çeltik, "çalışanların başka birimleri de tanımaları" için başlattığı işlemi oda içindeki "Emekten Yana Mühendisler" in ve duyarlı kişilerin konuya müdahalesiyle geri çekmiştir. Geri çekme için belirtilen sebep "yanlış anlamalar" olmuştur. Hâlbuki ortada yanlış anlaşılacak bir durum yoktur. Yapılmak istenenler, az çok beklenen, seçim sürecinde dillendirilen şeylerdir. "Yanlış anlama"lar biterse ya da geri çekilirse yeniden bu tür eylemlere girilmesi hala mümkündür. Son YK toplantısında saatler süren rotasyon tartışmaları bunu göstermektedir.

Bizler, oda çalışanlarına yapılan açık mobbing uygulamasını kınıyor; kendini emekten yana saf tutan tüm anlayışların bileşeni ve destekçisi olduğumuz "Emekten Yana Mühendis"lerin olay karşısında aldığı tutumdan ders çıkarması gerektiğini düşünüyoruz. TMMOB içerisindeki küçük hesaplara ve anti-demokratik uygulamalara karşı sessiz kalmayacağımızı bu vesileyle bir kez daha yineliyoruz.

Yaşasın sınıf dayanışması!

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Toplumcu Mimar Mühendis ve Şehir Plancıları

BMİS İzmir Şube Başkanı Ali Çeltek ile MESS sürecini konuştuk!

“Öncü işçilere ve ilerici sendikacılara büyük görevler düşmektedir”

- 2010-2012 MESS Grup TİS görüşmeleri önümüzdeki aylarda başlayacak. Metal işçileri bu sürece hangi koşullarda giriyor? Yani “metal işçisinin gerçeği” nedir?

BMİS İzmir Şube Başkanı Ali Çeltek: Sendikamız MESS sözleşmesi ile ilgili çalışmalarına 2010'un başından itibaren toplantılar yaparak başladı. 2008 ve 2009 yıllarında yaşadığımız krizle birlikte geçirdiğimiz süreci değerlendirdik.

Metal işçileri hazırlıklarını yapıyor. MESS'e bağlı işyerlerinde yetki tespiti başvuruları yapıldı. Yakın zaman içinde netleşip yetki tespitleri çıkacak. Sonra işyeri komisyonları çalışmaları her şube kendi içinde ve genel merkeze bağlı olarak hazırlıklarımız devam ediyor.

- Sizce MESS bu yıl metal işçilerinin karşısına hangi dayatmalarla çıkacaktır?

Ali Çeltek: Her zamanki gibi kendi istemleri doğrultusunda saldırılar dayatarak daha faklı bir takım kendi lehine olan maddeleride ekleyerek her dönem olduğu gibi bu dönemde dayatacak. Biz de MESS'in dayatmalarına karşı her zaman olduğu gibi örgütlü mücadeleyle bu dayatmaların karşısına çıkacağız. Bununla birlikte, işverenler bu dönem ekonomik kriz döneminde işletmelerin içinde bulundukları sıkıntıları da gözetenek yine esnek çalışma maddesiyle karşımıza çıkacaklar. Başlıca fazla mesailerin ödenmemesi, çalışma sürelerinin uzatılması gibi bildiğimiz geçen dönem karşımıza getirdiği maddeleri tekrar getirecektir.

- Metal işçilerinin toplu sözleşme dönemindeki talepleri ve olmazsa olmazları nelerdir?

Ali Çeltek: Daha önceden kazanılmış mevcut haklarımızın korunması bizim için önemli, bundan taviz vermeyeceğiz. Dayatmalarına karşı duracağız. Esnek çalışmaya karşı çıkacağız.

- Son bir yıldır özellikle metal sektöründe direnişler yoğunlaşmış durumda. Metal işçilerinde halen devam eden bir örgütlenme eğilimi var. Ayrıca 1 Mayıs Taksim çıkışı ve TEKEL direnişiyle başlayan genel bir mücadele süreci var. Tüm bu süreçler bu dönem gerçekleştirecek olan toplu sözleşmeleri nasıl etkiler?

Ali Çeltek: Her toplu sözleşme dönemi yeni bir mücadele dönemi demektir. Metal işçisi şunu gördü ki, kazanılmış olan hakları geri vermemesi gerekir. Kamuda yapılan saldırılara seyirci kalındığında kazanılmış haklar geri alınıyor. TEKEL, Seka, Sümerbank direnişlerinin çıkardığı sonuç asla kazanılmış olan mevziyi kaybetmemektir. Taksim, TEKEL Direnişi metal işçileri üzerinde olumlu bir etki yaratmıştır. Mücadele zemini artmıştır.

Metal işçilerinin örgütlenme eğilimleri vardı. Tekel direnişiyle daha da ivme kazandı. Biz de kendi bölgemizde bunu hissettik. Mahle Mobisan işyerinde örgütlenme çalışmalarımız devam ediyor. Diğer iş kollarında da örgütlenme talepleri artacaktır. Sendikalar buna hazırlıklı olmalıdır. 1 Mayıs Taksim, TEKEL Türkiye işçi sınıfına ivme

kazandırıp, moral olmuştur. Sendikalarda örgütlenme artacaktır. Biz BMİS olarak hazırız bu sürece.

- BMİS olarak nasıl bir mücadele süreci öngörüyorsunuz, nasıl bir hazırlık yapmayı düşünüyorsunuz?

Ali Çeltek: Genel olarak her zaman yaptığımız gibi tabanımıza inip bu süreçleri değerlendirip tabanımızı hazırlayacağız. Bizim burada MESS'e bağlı işyerlerimiz 2 tane. Bu yerlerde metal sektörünü direkt etkileyecek yerler değil, ama biz fabrikalarımızda çalışmalarımızı sürdürüyoruz.

BMİS olarak her sürece hazır ve donanımlıyız. Gerek sendikamızın yöneticilerinden, temsilcilerinden kadrolarına kadar gelişen sürece hazırız. Sendikamız donanımlıdır ve kurumsal yapısı vardır. Her türlü saldırılara karşı hazırlıklıyız.

- Sizce grup kapsamında olmayan sendikalı işçilerin ve hatta sendikasız işçilerin MESS grup toplu sözleşmeleri ile ilişkilmesini sağlamak gerekli midir? Gerekli ise bu nasıl yapılabilir?

Ali Çeltek: MESS grup Toplu Sözleşmeleri Türkiye'deki metal işçilerinin ve Türkiye işçi sınıfının geleceğini belirliyor. Bu yüzden MESS toplu sözleşmeleri önemlidir. MESS dışındaki münferit işyerlerindeki TİS'leri de etkilemektedir. Diğer sektörleri de belirliyor. 100 bin işçiyi kapsamaktadır. Bizler de bu süreçte iş kolumuzda bulunan bizim dışımızda taşeron, işveren yanlısı, sarı Türk Metal Sendikası'nın bu süreçte satış sözleşmelerini engellemek için bütün işyerlerinde gerek Türk Metal'in örgütlü oldukları yerlerde bilgilendirme, eylemliliklerle bir takım etkinliklerle bu kötü, sarı sendikayı kötü toplu sözleşme yapmasını engellemek durumundayız.

- İşkolunuzda bir Türk Metal gerçeği var. Bu çetenin Özbek'in tutuklanmasının ardından kısmen söylem değiştirdiğini, ancak işçi sınıfına karşı daha da saldırganlaştığını görüyoruz. Bu durum toplu sözleşmeleri nasıl etkileyecektir ve bu engeli aşmak için neler yapmak gerekiyor?

Ali Çeltek: Bütün işkollarındaki üyeleri kapsayacak bir mücadele sürecini gücümüz çerçevesinde örmeyi düşünüyoruz

Türk Metal'in ne olduğu bellidir. İşverenlerin, Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

büyük patronların, 12 Eylül'de kucağında büyüttüğü taşeron, sarı bir sendikadır. İşçi sınıfı önünde dalga kıran işlevi yapmaya hala devam ediyor. Patronların korumasında, MESS'in korumasında işçi sınıfına ihanet etmeye yeminli bir şekilde devam etmektedir. İşyerlerinde biz referandumun yapılmasını istiyoruz. İşyerlerinde referandum yapılırsa, Türk Metal hiç bir yerde yetki alamaz. İşçi sınıfı bu sarı sendikanın ne olduğunu bilmektedir. Patronlar da o zaman Türk Metal'i kurtaramaz. İşçi sınıfı bu dalgakıran sarı sendikayı aşmak zorundadır.

- Krizden sonra fabrikanızda-şubenize bağlı işyerlerinde ne gibi gelişmeler yaşandı. Çalışma ve yaşam koşullarınız nasıl değişti?

Ali Çeltek: Krizi tam atlattığımız değiliz. Dünyada kapitalist sistem içinde bulunduğu kriz tüm dünya emekçilerini etkilediği gibi direkt Türkiye'de çalışan emekçi kesimi de etkilemiştir. Bizim de kendi bölgemizde krizden dolayı örgütlü olduğumuz işyerlerimizde işverenler işten atılmayı dayatmışlardı. Bizler işten atılmayı kabul etmediğimiz gibi kısa çalışma ödeneğiyle ilgili işyerlerine başvuru yapıldı. Üyelerimiz kısa çalışma ödeneğinden yararlanarak İş-Kur'dan belli ödeme almaya devam ettiler. Fabrikaların hepsine de sosyal yardım (ikramiye, yakacak gibi) ödenmesini sağladık. Önce işverenler buna yanaşmadılar ama biz kabul ettirdik. Şu anda bazı fabrikalar krizi aşarak tekrar işçi alımına başladı. Yeni alınan arkadaşları da sendikaya üye yapmayı sürdürüyoruz.

- 2010-2012 MESS Grup toplu sözleşmelerinden beklentileriniz nelerdir?

Ali Çeltek: Beklentilerimiz tabiki daha önce de belirttiğimiz gibi çalışanların daha iyi ekonomik, sosyal, demokratik haklarının daha ileriye gitmesi taleplerimiz devam edecektir. Bunları gerçekleştirmek için mücadelemizi sürdüreceğiz.

- Bu koşullar altında metal işçileri payına hangi taleplerle nasıl bir mücadele yürütülmesi gerektiğini düşünüyorsunuz?

Ali Çeltek: İşverenlerin, MESS'in dayatmalarını çalışanların kazanılmış haklarından geri gidilmemesi, MESS'in yine getirmeye çalışacağı esnek çalışma gibi birtakım dayatmalar asla kabul edilmeyecektir. Bütün fabrikalarda çalışan işçi arkadaşlarımız da tabanın söz ve karar ilkelerine dayanarak toplu sözleşme tekliflerini hazırlayacağız. Bunu temsilci arkadaşlarımız ve işyeri komitelerini de çalıştırarak işçi arkadaşlarımızı da bu sürece eğitim çalışmaları vb destekleyerek iyi bir toplu sözleşme yapmak için her türlü mücadeleye hazır olduğumuzu söylüyoruz.

- Mücadeleyi örgütleyebilmek için öncü işçilere ve ilerici sendikacılara-temsilcilere ne gibi görevler düşüyor?

Ali Çeltek: Tabi ki bu işin lokomotif gücü öncü, ilerici işçi ve sendikacılara büyük görevler düşmektedir. İnancını kaybetmeden, kararlı bir şekilde işçileri bu sürece hazırlamak zorundadırlar.

İşçi ve emekçi hareketinden..

THY’de anlaşma sağlandı

Hava-İş ile THY Anonim Ortaklığı arasında devam eden 22. dönem toplu iş sözleşmesi görüşmeleri anlaşmayla sonuçlandı.

Taraflar, başta ücret zammı olmak üzere uyuşmazlık maddelerinin tümünde genel mutabakata vardı. Toplu iş sözleşmesi taraflarca imzalanacak ve çalışanların ekonomik ve sosyal haklarında yapılan iyileştirmeler kamuoyuyla paylaşılacak.

Hava-İş, görüşme sürecinde taleplerinin kabul edilmemesi nedeniyle 20 Mayıs’ta grev kararı alıp, daha sonra kararı THY’ye tebliğ etmişti. Görüşmelerin anlaşmayla sonuçlanmasıyla grev kararı kalktı.

Belediye işçileri TİS için yürüdü

Belediye-İş Sendikası İstanbul Şubeleri, İstanbul Büyükşehir Belediyesi ile yürütülen toplu iş sözleşmesi görüşmelerinde yaşanan uyuşmazlığı 20 Mayıs günü gerçekleştirdiği eylemle protesto etti. Önümüzdeki sürece ilişkin eylem takvimini açıkladı.

Saraçhane’deki İBB binası önüne yürüten ve bina önünde oturma eylemi yapan belediye işçileri 100 gün geçmesine rağmen mevcut toplu iş sözleşmesindeki haklar ile yasalar tarafından verilen hakların kabul edilmediğini dile getirdiler.

Zonguldak’ta yaşanan maden katliamını protesto eden işçiler adına basın açıklamasını okuyan Belediye-İş İstanbul 5 No’lu Şube Başkanı Nihat Altaş, arabulucu sürecinde de anlaşma sağlayamadıkları takdirde grev kararı alacaklarını belirtti.

Kayseri’de ‘sendika haram’mış

Kayseri’de koltuk, kanepa, yatak ve baza üretimi gerçekleştiren **Ladin Mobilya**’da çalışan işçiler patron yanlısı Öz Ağaç-İş Sendikası aracılığı ile hayata geçirilen baskılara ve işçi kıyımına karşı basın açıklaması yaptılar.

Türk-İş binasında toplanan Ladin Mobilya işçileri Türk-İş’e bağlı Ağaç-İş Sendikası’nda örgütlenerek yetki tespit başvurusunda bulunduklarını, Ladin Mobilya patronunun ise Hak-İş konfederasyonuna bağlı Öz Ağaç-İş Sendikası’nı kullanarak işçi kıyımına giriştiğine dikkat çektiler.

Toplantıda işçiler adına konuşan Mevlit Ciyhan, Öz Ağaç-İş Sendikası Şube Başkanı Şaban Demir’in Ladin Mobilya’nın ortaklarından Yusuf Devin ile aynı köylü olduğuna dikkat çekti.

Cuma namazlarında fabrikaya imam getirildiğini, imamın da işçilere vaaz verirken sendikanın haram olduğu, fabrika batırdığı şeklinde ifadeler kullandığını söyleyen Ciyhan, Ladin Mobilya patronuna “Ne oldu vahiy mi geldi de sendikalaşmak helal mi oldu ki; şimdi sizler ikinci bir sendika arayışına girdiniz” diyerek seslendi.

Soruşturmalarla karşı eğitim emekçilerinden protesto

İzmir’in Tire ilçesinde eğitim emekçilerine ve onlara destek olan halka uzun süredir devam eden baskı sindirme ve taciz uygulamaları 22 Mayıs günü yapılan yürüyüşle protesto edildi.

Eğitim Sen İzmir şubeleri ve Torbalı, Kiraz, Selçuk, Ödemiş Eğitim Sen ilçe temsilciliklerinden gelen eğitim emekçileri Tire’deki eğitim emekçileriyle İstasyon Meydanı’nda buluştuktan sonra Cumhuriyet Meydanı’na kadar yürüdü.

Yürüyüş boyunca siyasi iktidar ve emniyet güçlerinin ilçede uyguladığı baskı, terör uygulamaları konuşmalarla teşhir edildi.

İzmir Eğitim Sen 1 No’lu Şube Başkanı Ali Rıza Özerin okuduğu basın açıklamasında hükümetin sahte gündemler yaratarak sosyal, siyasal ve ekonomik olarak ülkeyi bir karabasan haline çevirdiği, emekçilerin yılların mücadelesiyle kazandığı hakları ellerinden birer birer almaya çalıştığına dikkat çekildi.

İzmir’de 25 Kasım grevine katılan 5 bini aşkın eğitim emekçisi olmak üzere 10 binin üzerinde kamu emekçisine soruşturma açıldığını ifade eden Özer, Eğitim Sen Tire İlçe Temsilciliği üyelerinden oluşan 100’ün üstünde eğitim emekçisine çeşitli cezalar verildiğini, sendikaya ise eylemin yapıldığı Tire Öğretmen evi bahçe duvarına asılan pankarttan dolayı 140 TL para cezası verildiğini belirtti.

Son 20 yıllık sendikal mücadele içinde sayısız soruşturma, ceza ve sürgünler yaşandığını hatırlatan Özer mücadeleyi sürdüreceklerini belirtti.

Kızıl Bayrak / İzmir

Bilgi’de oturma eylemi sürüyor...

İstanbul Bilgi Üniversitesi çalışanlarından Sosyal-İş üyesi Kadir Karabulak, Bülent Karaçeper ve Rıza Karaçeper’in 4 Mayıs 2010 tarihinde işten atılmasından bir gün sonra (5 Mayıs) Santral Kampüsü’nde başlayan oturma eylemi kararlılıkla sürüyor.

18 Mayıs günü Santral Kampüsü’nde bir yürüyüş gerçekleştirerek rektörlük önünde basın açıklaması yapan Bilgi Üniversitesi çalışanları, işten çıkarılan üniversite çalışanları işe alınana ve sendika hakkı tanınana kadar mücadelelerini sürdüreceklerini haykırdılar.

Çerkezköy’de hak gasplarına karşı eylem

Tekirdağ’ın Çerkezköy ilçesinde, kapanan Dünya Halı Fabrikası’nda alacaklı olan 350 işçi eylem yaptı. Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Mayıs 2010 / İzmir

Kıdem

tazminatı, ihbar tazminatı ve sosyal yardımları gaspedilen hukuksal süreç başlatan Dünya Halı işçileri, açtıkları davayı kazanmış olmalarına rağmen fabrikanın 2010 yılının Mart ayında icra yoluyla satışa sunulmasından kaynaklı alacaklarını alamıyorlar.

İşçiler 23 Mayıs günü belediye binası önünde gerçekleştirdikleri basın açıklaması ile sorunlarını dile getirdiler. İşçiler sorunlarıyla ilgilenmeyen sendika yöneticilerini de eleştirdiler.

İzmir’de TİS hakkı için grev

İzmir Büyükşehir Belediyesi bünyesinde çalışan Tüm Bel-Sen üyesi emekçiler, 3 bin 500 kişiyi kapsayan TİS görüşmelerinin tıkanmasını protesto etmeye devam ettiler. 24 Mayıs İBB önünde gerçekleştirilen eylemle İBB Başkanı Aziz Kocaoğlu’na TİS masasına oturma çağrısı yapan emekçiler 25 Mayıs günü iş bıraktılar.

İzmir Büyükşehir Belediyesi’nin girişine “Bu iş yerinde grev var” pankartı asan emekçiler, halay çekip, düdük ve ısıklık çalarak, toplu sözleşme masasına oturmadığı gerekçesiyle Aziz Kocaoğlu’nu protesto etti. Belediye önünde gerçekleştirilen basın açıklamasında konuşan KESK Genel Başkanı Sami Evren, İzmir’deki tüm ilçe belediyeleriyle toplu sözleşme yaptıklarını belirterek TİS taleplerine olumlu yanıt alamamaları durumunda eylemlerine devam edeceklerini ifade etti.

Kızıl Bayrak / İzmir

Sınıf hareketi ihamet ba

Sınıf hareketi uzun süren bir durgunluğun ardından yeniden güçlenme eğilimi göstermeye başladı. Sermayenin azgın saldırıları altında yıllardır tepki ve öfke biriktiren sınıf hareketi, her kıpırdanmaya başladığında sendikal bürokrasinin çok yönlü çabası ve ihaneti sonucu ağır darbeler aldı. Mücadele eğilimi gösteren işçi sınıfının öne çıkan kuşağı ise henüz çok genç ve deneyimsizdir. Sınıf mücadelesinin çok yönlü deneyimleri altında yetişmiş, bilinç ve örgütlenme düzeyi ileri bir noktaya sıçramış değildir.

Sermayenin çok yönlü saldırıları karşısında sınıf hareketinin son üç yıllık tablosuna bakıldığında, değişik şekillerde kendisini dışa vuran mücadele arayışları görülmektedir.

İşçi sınıfının tek tek fabrikalarda kendi patronuna karşı gündelik hak arama mücadele isteginin bir sonucu olarak ortaya çıkan sendikal örgütlenme eğilimi kendisini yerel ve mevzi direnişler şeklinde dışa vurmaktadır. Birçoğu işten atma saldırısı ile karşılanan sendikal örgütlenme eğilimi, çoğu durumda sendikal bürokrasinin denetiminde gerçekleşen ancak her şeye rağmen işçi sınıfının mücadele isteginin bir sonucu olarak militan biçimler de kazanarak fabrika işgalleri, şehir merkezlerine yürüyüşler, fabrika önünde direniş geçme vb. biçimlerde kendini

göstermektedir. Yine birçoğu taban örgütlenmelerinden, güçlü bir sınıf dayanışmasından yoksun olduğu için sendikal ihanet sonucu sönmektedir.

THY, Telekom gibi süreçlerde TİS görüşmelerinde yaşanan anlaşmazlıklar üzerinden açığa çıkan grev ve direnişler ise işçi sınıfının etkili eylemi olan grev silahını yeniden kullanmaya başladığı, tüm toplumu etkilediği ve toplumsal desteği arkasına aldığı için sınıf hareketinde yeni bir canlanmaya neden oldu ve ona moral destek sağladı. İşçi sınıfı metal TİS'lerinde olduğu gibi kimi zaman da sendikal ihanete uğrayarak öfke ve tepki biriktirmeye devam etti.

Son yıllarda mücadele eğiliminin dışa vurduğu önemli dönemlerden birisi de SSGSS süreci oldu. İşçi sınıfı, SSGSS sürecinde olduğu gibi, temel kazanımlarına yönelik saldırılar söz konusu olduğunda ve tepkisini akitabilecek bir kanal bulduğunda, birleşik mücadele eğilimi göstermekte, sınıf hareketi merkezi bir düzey ve hareketlilik kazanmaktadır. Ancak bu süreçte de sınıf hareketi sendikal bürokrasinin ihanetine uğrayarak ağır bir darbe daha almıştır.

Son birkaç yılın birikimi üzerinden yükselen TEKEL direnişi ise, sınıf hareketinin yapısal sorunlarına rağmen, sınıfın artan mücadele

ni felç eden sendikal ikati aşılmalıdır!

eğiliminin yeni bir düzeye ulaştığını göstermektedir. Ağırlaşan sosyal yıkım saldırıları karşısında bunalan milyonlarca işçi ve emekçinin taleplerini dile getiren ve bunun için kararlılıkla mücadele eden TEKEL işçisinin direnişi kendi etki alanını aşmış, tüm toplumu etkilemiş, sınıfın mücadeleye olan inancını tazelemiş, özgüvenini arttırmış, moral ve motivasyon sağlamıştır. TARİŞ örneğinde olduğu gibi, işçilerin biriken öfkelerinin eylemli tepkilerle açığa çıkmasını tetiklemiştir.

TEKEL direnişi her ne kadar sendikal bürokrasinin açık ihaneti sonucu sönümlense de, geniş bir toplumsal desteği arkasına alarak, yer yer militan biçimler kazanarak ve birçok durumda sendikal bürokrasiyi açıktan hedef alan tepkilerle işçi sınıfının mücadele arayışına örnek oluşturmaktadır.

Tüm bunların üzerine irade ve kararlılıkla kazanılan Taksim 1 Mayıs eklenince, sınıf hareketinin ivme kazanmasına neden olan toplumsal koşullar daha iyi anlaşılacaktır. Sınıf kitlelerinin karşı karşıya kaldığı artan ve ağırlaşan iktisadi ve sosyal yıkım saldırıları sınıf bölüklerinde mücadele arayışını beslemekte ve güçlendirmektedir. Ancak bu arayış ve çıkışlar sendikal bürokrasinin özel rolü ve çabasıyla etkisizleştirilmeye çalışılmaktadır.

Sınıf hareketinin son dönemde artan mücadele arayışı, bu isteği karşılayabilecek devrimci bir önderlikten ve tabanın örgütlü gücünden yoksun olduğu için kolayından sendikal ihanete uğramakta, kazandığı moral değerler ileri bir çıkışın vesilesi haline getirilememektedir.

Sendikal bürokrasi yıllardır sınıf hareketinin gelişmesinin ve güçlenmesinin önündeki en temel engellerden birisidir. Burjuvazinin sınıf içindeki dayanakları ve koltuk değnekleridir. Ancak son dönemde üst üste yaşanan sendikal ihanet, sınıfın öncü kesimlerinde bir tepkiye neden olmaktadır. Sendikal ihanet karşısında açığa çıkmakta olan tepkiler henüz yetersiz olsa da, öncü kesimlerin sendikal bürokrasiye karşı içten içe öfkelenen fakat eylemsiz ve tepkisiz kalan bir tutumla yetinmediklerini, bu tepkiyi dışa vurmak için bir arayış içinde olduklarını da göstermektedir.

SSGSS sürecinde olduğu gibi konfederasyon yönetimlerinin saldırı yasasını onaylayan ve sınıfa bir kez daha ihanet eden tutumu karşısında hem içerden, hem toplumsal muhalefet kesimlerinden, hem de devrimci güçlerden yükselen tepkiler sendikal bürokrasiyi teşhir etmiş, sınıf kitlelerini mücadeleye devam etmeye çağırılmış olsa da yeterli değildir. Yine benzer bir şekilde Taksim 1 Mayıs kürsüsünde başta

TEKEL olmak üzere direnişçi işçilerin Türk-İş Genel Başkanı Mustafa Kumlu şahsında uzlaşmacı ve işbirlikçi sendikal anlayışa karşı gösterdiği haklı tepkinin eylemli dışavurumu da sınıf hareketinin ihtiyacı olan ileri çıkışı sağlamaya yetmemektedir. Sınıfın ileri kesimlerinin artık sendikal ihanetten hesap sorma bilinci taşıdığını gösteren bu anlamlı ve ileri tutum kendi başına yeterli olmamaktadır.

Zira sendikal bürokrasinin sınıf hareketinde yarattığı ağır tahribat orta yerde duruyorken, protestoyu aşmayan tepkilerle sendikal bürokrasiyi etkisizleştirmek mümkün değildir. Bugün sınıf hareketinin en temel ve acil ihtiyacı, son dönemde gelişen, üst üste binen, tüm toplumu etkileyebilen, özgüven kazandıran, mücadele istek ve kararlılığını geliştiren, moral ve motivasyonunu arttıran mücadele deneyimlerine ve açığa çıkardığı dinamiklere yaslanarak yeni bir dönemin önünü açmak doğrultusunda sergilenecek etkin bir çabadır. Son dönemde sınıf hareketinde yaşanan gelişmeler ve mücadele eğilimi bunun için asgari bir zemin yaratmış, dinamiklerini ortaya çıkarmıştır. Ancak bu deneyimleri ve dinamikleri kalıcı mevzilere çevirmesi gereken özneler henüz bu çabanın çok uzağındadır.

Sınıf hareketine devrimci önderlik misyonunu yerine getirme iddia ve iradesiyle davranmak olarak tanımlanabilecek bu çabanın kendisi dönemin öncelikli ihtiyaçları arasında yer almaktadır:

“Her zaman böyle olmayabilir, fakat bugünün Türkiye’inde sınıf hareketinin yapısal sorunlarını aşamamasında devrimci bir önderlik ile birleşmemiş olma önemli bir rol oynamaktadır. Azgın sosyal yıkım

saldırılarına karşı filizlenen her girişim düzen ve sendikal bürokrasi tarafından kontrol altına alınmakta ve etkisizleştirilmektedir. Mücadele arayışlarını kucaklayabilecek örgütlülüklerden yoksunluk, reformist yapılanmaların engelleyici ve bozucu etkisi, ortak hareket etme yeteneği gösteremeyen devrimci güçlerin etkisiz ve ufuksuz müdahaleleri, öncü sınıf bölüklerinin dahi bilinç ve örgütlülük düzeyinin zayıflığı, mücadele deneyimlerindeki sınırlılık, bugünkü sınıf hareketinin handikaplarıdır. Gelişen ve giderek birleşik kitlesel bir karakter kazanan bir hareketin bu zayıflıkları aşması, siyasal ve sendikal yapıları ileri sürüklemesi elbette mümkündür. Fakat sınıf hareketi bu noktaya ulaşmadan etkisiz hale getirildiği için, harekete geçene yön gösterecek, arayış içerisinde olana yanıt verecek bir devrimci önderliğin önemi kat kat artmaktadır.” (Ekim, Sayı:266, Mayıs ’10)

Bu ihtiyaca yanıt vermesi gereken öznelerin başında sınıfın öncü bölükleri gelmektedir. Ancak sendikal bürokrasiye tepkili olan ve sürecin öne çıkardığı sınıf bölüklerinin genç ve deneyimsiz oluşu, bu kesimlerin dahi bilinç ve örgütlenme düzeyinde yaşanan zayıflık harekete devrimci müdahale ihtiyacını daha acil ve öncelikli kılmaktadır.

Kuşkusuz böylesi bir çabanın asıl muhatapları başta sınıf devrimcileri olmak üzere emekten yana olan, ilerici iddialar taşıyan tüm kesimlerdir. Ancak asıl sorun da burada başlamaktadır. Sınıf hareketine devrimci önderlik etmesi gereken unsurlar ne yazık ki bu ihtiyacı karşılayabilecek bir düzey ve pratikten, bakış ve konumlanıştan, iddia ve iradede yoksundur.

Sınıf hareketinin yapısal sorunlarına rağmen hareketin ihtiyaçlarını tespit etmeye ve yanıt üretmeye çalışan komünistler açısından nesnel ve öznel zorlanma alanları açıktır ve dönemsel değerlendirmeler ışığında ortaya konulmaktadır:

“Böyle bir önderlik pratiği açıktır ki komünistler tarafından gerçekleştirilebilir. Ancak onlar da bu tabloyu yaratan nesnel koşulların ürünü yetersizliklerle yüzyüzedirler. TEKELE direnişine müdahale deneyimimiz bu yetersizliklere genel planda ışık tutmaktadır. Parti bu kapsamdaki bir direnişe yön verebilecek güç ve olanakları henüz biriktirebilmiş değildir. Bunun nesnel koşullar üzerinden anlaşılır bir yanı vardır. Bu nesnellik, sınıfın öncü kesimleri ile bütünleşmeyi, dolayısıyla etkin mevziler yaratmayı güçleştirmektedir. Partinin politik açıklıklarına, sorunları doğru bir biçimde ortaya koyma gücüne ve etkili bir müdahale çabasına rağmen, sınırlayıcı bir rol oynamaktadır.” (Ekim, Sayı: 266, Mayıs '10)

Sınıf hareketinin yapısal sorunları ve nesnel koşulların ürünü yetersizlikler kuşkusuz devrimci iddiası taşıyan tüm kesimleri etkilemektedir. Ancak sorun bunun ötesinde ve çok daha kapsamlıdır.

Devrimci hareket, sınıfın devrimci misyonunu, tarihsel-toplumsal rolünü kavramaktan uzak stratejik çizgisi ve ufuksuzluğuyla, gelişmelerin peşinden sürüklenen ve dönemin ihtiyaçlarına yanıt olmaktan uzak konumlanışıyla sınıf hareketinin devrimci önderlik ihtiyacını karşılayamamaktadır.

Düzen içi çatlaklarda siyaset yapmayı temel bir yönelim ve çizgi haline getirmiş, sendikal bürokrasiyle uzlaşi halinde ve dengeli ilişkiler geliştirmeyi marifet sayan reformist çevrelerin sınıf hareketinin gelişimini engelleyici ve bozucu müdahalelerinin ise zaten bir değeri ve geleceği bulunmamaktadır.

Sendikal mevzilere yaslanan ve ilerici iddialar taşıyan, ancak sendikal bürokrasiye açık tutum almak ve ona karşı mücadele etmekten uzak duran alt kademe sendika bürokratları olarak tanımlanabilecek kimi unsurlar da tabanın mücadele arayışına, istek ve eğilimine yanıt vermekten oldukça uzaktırlar. Önceliklerini sendikal mevzilerini kaybetmemek olarak belirleyen ve sendikal bürokrasiyle cepheden karşı karşıya gelmemek için özel bir itina gösteren bu unsurlar, yüzlerini tabana, ilerici ve devrimci güçlere dönmek yerine “tabanın geriliğini” ileri sürerek mücadele görevlerini yerine getirmemektedirler.

Bu açıdan 26 Mayıs eylemi adeta bir turnusol kağıdı işlevi görmüştür. Son dönem yaşanmakta olan hareketliliğin daha ileri bir düzeye taşınabilmesi, biriken güç ve olanakların birtakım mevzilere çevrilebilmesi çerçevesinde değerlendirilmesi gereken 26 Mayıs eyleminin sendikal bürokrasi tarafından boşa düşürülmesi karşısında alınamayan tutumlar, tablo hakkında bir fikir vermektedir.

Devrimci hareketin ağırlıklı bir bölümü, TEKELE direnişini ortada bırakmak için sendika bürokratlarının 26 Mayıs kararını aldığını ifade ederek, bunu süreci kendiliğindenciliğe bırakmanın vesilesi haline getirmiştir. Kuşkusuz 26 Mayıs genel grev kararı alınmasının gerisinde sendikal bürokrasinin böylesi bir hesabı vardır ve bu herkes tarafından zaten görülmekte, dile getirilmekte ve teşhir edilmektedir.

Ama zaten devrimci görev ve sorumluluk, tüm olumsuzluklara rağmen sınıf ve kitle hareketinin bilinç ve örgütlenme düzeyini yükseltmeyi, siyasal bilincini geliştirmeyi, iktidar hedefini göstermeyi ve güncel gelişmeler karşısında bu ihtiyaca uygun misyonla hareket etme iddia ve iradesi taşımayı, buna uygun davranmayı gerektirmez mi? Sendikal bürokrasinin etkin teşhiri ve etkisizleştirilmesi için sınıfın bağımsız iradesini ve örgütlülüğünü açığa çıkarmayı gerektirmez mi?

Ancak devrimci hareketin pratiği böylesi bir konumlanıştan uzak olmuştur. Devrimci hareket ağırlıklı bir bölümüyle hem TEKELE direnişinin daha

ileriye taşınması doğrultusunda güncel görevlerini yerine getirmemiş, hem de milyonlarca işçi ve emekçinin taleplerini bir günlük genel grev gibi bir eylemle dile getireceği ve sonrası için uzun erimli bir süreci örgütlenme imkanlarının arttırılabileceği 26 Mayıs sürecine duyarsız kalmıştır.

Reformizm ise sendikal bürokrasinin kuyruğunda ve ona yedeklenerek 26 Mayıs sürecini ortada bırakmıştır. EMEP gibi liberal sol çevreler 26 Mayıs'ı işliyor ve örgütlemeye çalışıyor görünse de, sendikal bürokrasiye yedeklenme, hareketsiz ve eylemsiz kalma pratiğini aşamamıştır. Lafızda önemsedikleri 26 Mayıs sürecini, mevzilenebildikleri kimi sendikal zeminleri sendikal hareketin toplamına müdahale etmenin etkili bir aracı olarak kullanmak yerine böylesi bir tutumdan özenle uzak durmuşlar, sendikal bürokrasiyle karşı karşıya gelmemek için özel bir çaba harcamışlardır. Yine EMEP ve ÖDP gibi KESK içinde varlık gösteren liberal çevreler de görünürde 26 Mayıs eylemine sahip çıkmış, ancak eylemi tabandan örgütleyecek mekanizmaları açığa çıkarma çabası sergilememiş, sadece günü kurtarmaya çalışmışlardır.

İlerici ve devrimci iddialar taşıyan, sendikal mevzilerde konumlanmış unsurlar ise SSGSS sürecinde daha görünür tepkiler vermeye başlamalarına rağmen koltuklarını kaybetmemek için daha ileri tutumlar almaktan uzak durmuşlar, tabanın gücünü arkasına alarak sendikal bürokrasiyi etkisizleştirme çabasına girmektense sendikal bürokrasi ile dengeleri koruyarak mücadele görevlerini ortada bırakmışlardır.

Konfederasyon yönetimleri, üç ay öncesinde altına imza attıkları eylemi örgütlemeyerek, sistemli, planlı ve merkezi bir mücadelenin konusu etmeyerek, buna uygun örgütlenme zeminleri, güç ve mevziler yaratmayarak eylemi son ana bırakmış, sonrasında ise “uygun koşullar oluşmadı” diyerek eylemden vazgeçmişlerdir. Sendikal bürokrasi TEKELE direnişinin yarattığı toplumsal atmosfer ve basıncın ortadan kalktığını düşünerek kolayından yeni bir ihanete daha imza atmıştır.

Konfederasyon yönetimleri 26 Mayıs'ı ortada bırakarak geçiştirirken, bu durumdan rahatsızlıklarını dile getiren unsurlar ise grevi örgütlemek yönünde bir çabaya girmemiş, tabanı harekete geçirmeyi hedeflememiş, toplumsal muhalefet kesimlerini ve devrimci güçleri bu çabanın bir parçası yapma noktasında bir iddia ve irade gösterememiştir. Sendikal bürokrasinin ihanetçi tutumu karşısında sessiz kalmıştır.

Kuşkusuz sendikal bürokrasiyle açıktan karşı karşıya gelerek sürece müdahale etmenin birtakım sonuçları olacaktır. Ancak bu bedelleri göze alamamanın sonucu, sendikal bürokrasiye yedeklenmek ve dümen suyunda hareket etmek olmaktadır.

Sınıf hareketi yıllardır her ayağa kalkmaya çalıştığı sendikal bürokrasi barikatına takılarak

geriye düşmektedir. Ancak başta TEKELE olmak üzere son dönemin sınıf hareketliliği içerisinde öne çıkan sınıf bölükleri sendikal ihanet şebekesini eylemli tepkilerle karşılamaktadır. En son Türk-İş bürokratlarının genel grev kararından vazgeçerek bir saatlik iş bırakma ve basın açıklaması gerçekleştirme kararıyla durumu geçiştirmeye çalışmasına yine TEKELE işçilerinden tepki gösterilmesi anlamlıdır. İstanbul, İzmir, Adana, Diyarbakır, Samsun gibi kentlerde Türk-İş binalarını işgal eden, Türk-İş, DİSK ve Kamu-Sen yönetimini kınayan ve istifaya çağırarak TEKELE işçileri sendikal ihanetten hesap sorma çabasına girmişlerdir. Sınıfın ileri bölüklerinde sendikal bürokrasiye karşı duyulan tepki uzun bir dönemdir olmadığı kadar öne çıkmakta ve kendini kimi eylemlerle dışa vurmaktadır.

Ancak bu kadarı yeterli değildir. Zira sendika konfederasyonlarının 26 Mayıs kararını almalarını zorlayan koşullar olduğu gibi durmaktadır. Üstelik bu koşullar her geçen gün daha da ağırlaşmaktadır. Milyonlar geleceksiz yaşamaya güvencesiz çalışmaya mahkum edilmektedir. Uzun bir dönemdir mayalanmakta olan sınıf hareketi yeni bir dönemin başında ve artan bir mücadele arayışı içinde olduğuna dair güçlü işaretler vermektedir.

26 Mayıs eyleminin ve sonrasının sendikal bürokrasi tarafından boşa düşürüldüğü çok açıktır. Sendikal ihanet şebekesinin 4 Şubat eyleminde olduğu gibi “biz gerekeni yaptık ama olmadı” demagojisiyle işçi ve emekçileri aldatmaya dönük manevralarının hiçbir inandırıcılığı yoktur.

Sendikal bürokrasinin eylemi ortada bırakmasına rağmen sınıfın ileri bölükleri eylemi sahiplenmiş, alanlara çıkarak hem sermayenin saldırılarına hem de sendikal bürokrasiye eylemli tepki göstermiştir. Ancak tabanın örgütlü gücü, planlı ve sistemli bir mücadele programı ve hattı, militan mücadele ruhu ve kararlılığı, tüm bunları hayata geçirebilecek örgütsel mekanizmalar veya ortak hareket etme zeminleri yaratılmadan, açığa çıkanlar derlenip toparlanmadan sendikal bürokrasi altedilemez, sermayenin saldırılarına yanıt verilemez.

Emekten yana olan, ilerici, devrimci iddialar taşıyan herkes şunu çok iyi bilmelidir ki, sınıf hareketinin mücadele isteği ve arayışına yanıt verilemediği koşullarda, biriktirdiği güç ve imkanlar bir kez daha heba olacaktır. Acil ve güncel görev son derece açık ve nettir. Sınıfın karşı karşıya kaldığı ağır sosyal yıkım saldırılarına karşı büyüyen, güçlenen, siyasallaşan ve militanlaşan bir sınıf hareketi yaratmak için sendikal bürokrasi barikatı mutlak suretle aşılmalıdır. Bunun yolu bellidir. Tabana dayalı örgütlülükler oluşturmak, ortak bir hareket planı etrafında bu planı hayata geçirebilecek örgütsel merkezler yaratmak gerekmektedir. Devrimci güçler, öncü kesimler, ilerici iddialar taşıyan unsurlar bu görevi hakkıyla yerine getirmekle yükümlüdürler.

Ölümünüzün de dirimizin de bu düzende hiçbir değeri yok...

Kendini insanlığa ve geleceğe dair sorumlu hisseden herkes bir süredir iktidar sözcülerinin felaketler ve cinayetlerle ilgili sarf ettikleri kelimeleri nereye koyacağını düşünüyor, nasıl cevap vermeli, ne anlatmalı diye kıvranıyor. Aslında hepimizin dilinin ucuna sunturlu küfürler geliyor, sonra yutkunulup yan yana geldiklerinde -anlayana anlamlı olan kelimeler yekünü dökülüyor. Ama yine de, suratlarına doğru avazımız çıktığı kadar edemediğimiz ağız dolusu küfürler kendilerine gelecek sırayı dört gözle bekliyor. Elbette bir küfür güzellemesi yapmak değil niyetimiz, bir anda otuz kere, bin kere, yüz bin kere ölürken ve bu kereler ile anlar sorgusuz sualsiz peşi sıra dizilirken sadece öfkenin küçük bir parçası. Hele ki bir süre önce “İş Sağlığı ve Güvenliği Haftası” diye bir tarihin mizansenini yapılmışken ve bu her yıl tekrar ederken ve 17 Mayıs’ta maden işçisi kardeşlerimiz yerin bilmem kaç metre altında can vermişken sadece öfkenin küçük bir parçası. İşte biriktirdiğimiz bu öfke ile bu yazı özelinde şimdilik kelimeleri yan yana getirip yaşadıklarımızı, yaşananları anlamlandırmaya çalışıyoruz.

Aslında yabancıları değiliz. Sel felaketlerinde dereleri suçlayan, depremlerde doğayı, kerpici hedef gösteren, tersanelerde ölen işçileri “Bunlar köylü. Toprağa basmaya alışmış. Yükselge çıkınca düşüp ölüyorlar” diye azarlayan vb. bir zihniyetle aynı havayı soluyoruz. Niyetleri bedenlerine yansımış halleriyle yüz yüze bakıyoruz. Çok değil, yaklaşık on gün önce Zonguldak’ta meydan gelen patlamada da aynı havayı soluyup, benzer ifadeleri gördük. 30 insanın ölümüne yol açan patlamayı olağan karşılayıp, kadere yoran buz gibi bir açıklamayla yine ve yeniden irkildik. Halbuki her şey o kadar açık, o kadar net ve anlaşılır ki. İşte idealizmi yerin dibine sokan materyalist açıklamalar, raporlar, veriler...

Maden Mühendisleri Odası yaptığı açıklamalarla iş kazalarının %98’inin önlenabilir nitelikte olduğunu belirtiyor.

Buna karşılık yaşadığımız coğrafya iş kazalarının yaşanırılığı konusunda dünya da ilk onun içerisinde.

Madenlerin taşeron şirketlere devredilmesiyle birlikte iş kazalarında ciddi bir artış olmuştur.

Taşeronlaştırma ile maliyeti düşürmek için çalışan işçilerin hayatı için önemli olan önlemler görmezden gelinebilmektedir.

Çok düşük ücretlere her türlü denetimden ve güvenlikten uzak olarak çalışan işçilerin iş güvencesi yoktur, her an işten atılabilirim korkusu ile sendikalaşma ya da örgütlenme isteği taşeronlaşma ile kırılmaya çalışılmıştır.

Zonguldak Karadon’da patlama olan ocakta otomatik olarak metan gazı ölçümü yapan göstergeler var. Ama bu göstergeler tek başına bir işe yaramıyor. Kaldı ki patlamadan önce sayaç madenin boşaltılması yönlü uyarı veriyor. Ama ocağa telefon hattı çekilmemesinden kaynaklı çalışan işçilere haber verilemiyor. **Maskesiz çalıştırılan işçiler** renksiz ve kokusuz olan gazı doğasında fark edemeyip yaşanan patlama ile öldürülüyorlar. (Zahit Atam, Zonguldak için, Karadon için ağıt vakti: Gerçekler acıdır, Birgün)

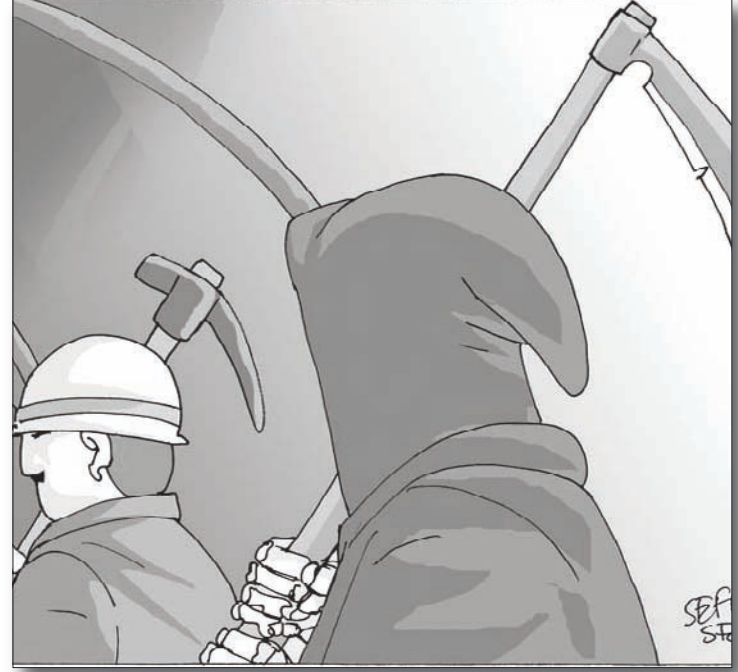
Madenlerde çalışan az sayıdaki mühendis, tıpkı diğer işçilerin düşündüğü gibi işsiz kalırım korkusuyla

suya sabuna dokunmuyor, olumsuzlukları ya da tehlikeleri raporlamıyor.

Patlamayla ya da yaşanan göçükle hayatta kalmayı başaranlar ise ilerleyen zamanlarda herhangi bir önlem alınmadığı için tozdan kaynaklı gelişen hastalıkların ilk elden hedefi oluyor.

Bu listeyi alabildiğine uzatmak mümkün. Çünkü yapılması gereken en ufak bir şey bile “zarar” kelimesinin geniş anlamı içerisinde es geçiliyor. Doğasında da her yeni günü tersaneden, madenden, şantiyeden, fabrikadan gelecek yeni bir cinayet haberi ile karşılıyoruz. Son söz olarak dirisine değer verilmeyen işçilerin, ölüsünün de hiçbir değeri olmadığını yine Zonguldak olayı ile gördük. Ölen işçilerin 6’sının cenazeleri karıştırılıp, mezarları tekrar açılıyor. Sözün bittiği yer bu olsa gerek

N.Asya

Düzen sözcülerinden ibretlik ‘kader’ tartışması

Zonguldak’ta yaşanan işçi katliamının ardından ortaya çıkan her yeni bulgu, işçilerin göz göre göre ölümüne gönderildiğini tekrar tekrar haykırırken kaşarlanmış burjuva siyasetçiler yüzüzlükte sınır tanımayarak “kader” demagojisine devam ediyorlar. Sözlerinin arkasında duran Erdoğan, bildik “mahalle delikanlısı” edalarıyla kendini eleştirenlere cevap vermeyi de ihmal etmedi.

“Kader” çıkışıyla madenci yakınlarının tepkisini çeken Erdoğan günlerdir protestolara konu olan çıkışının arkasında durdu. “Kader değil, katliam” diyenlere tepki gösteren Erdoğan, kendini yüzüzce savundu:

“Bu kazada da acı üzerinden siyaset üretilmesine şahit olduk. Grizu patlamaları ya da metan gazı, maden ocaklarının maalesef tabii bir parçasıdır. Sadece Türkiye’de değil, dünyada bu işin kaderidir. Bunu sağa solan çeken kimsenin ne fikri, ne düşünce derinliği yetmez. Kadere, kazaya iman yoksa ayrı mesele. Onu git Diyanet İşleri Başkanı’yla konuş.”

Erdoğan’ın bu konuşması üzerine Diyanet İşleri Başkanı Ali Bardakoğlu’nun konuyla ilgili görüşlerine bakıldığında trajikomik bir manzara ortaya çıktı. Bu kadar “kader” tartışmasının üzerine omuzlarında bir “ağırlık” hissetmiş olacak ki, Bardakoğlu yaptığı açıklamada, olayın “tedbir yetersizliğinden” kaynaklandığını söyledi. Bardakoğlu, bu tür kazaların insan unsurundan kaynaklandığını ve Türkiye’nin de tedbir alma konusunda çok iyi bir konumda olmadığını dile getirdi.

İşçilerin cansız bedenleri göçük altından çıkartılırken ortaya çıkan manzara ise işçilerin gaz maskelerinin dahi olmadığını açıkça ortaya koydu. İşçilerin çoğunluğunun ağızlarına ıslak mendil bağlayarak nefes almaya çalıştıkları gözlenirken, bir kısmının ise yüzlerine kazaklarını sardıkları görüldü.

Bu tablo, bırakın düzgün bir biçimde çalışan gaz ölçüm sistemlerini, 37 liralık gaz maskelerinin dahi bulunmadığını ortaya çıkardı. Daha öncesinden de benzer durumlarla tersanelerde yaşanan iş cinayetlerinde karşılaşmıştı. Gerekli güvenlik ekipmanından yoksun bir biçimde çalıştırılan tersane işçilerine kaza geçirdikten sonra kemer, baret vb. giydirildiği ortaya çıkmıştı.

Sermaye devletin konu ile ilgili görevlendirdiği Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Taner Yıldız ise tüm bu çıplak gerçeklerin karşısında bile demagojiden geri durmadı. Madencilerin gaz maskelerinin olup olmadığının sorulması üzerine Yıldız, “Gaz maskesi madencilerin suyu, ekmeğidir.” diyerek net bir cevap vermedi.

Madencilerin kendilerinin de maskelerini almamış olabileceğini ifade eden Yıldız, patlamaya ise işçilerin yol açmış olabileceğini ima etti.

Gazetecilerin sorularını yanıtlayan bakan, uyarılara rağmen madenlere sigarayla giren işçilerin olduğunu söylerken, Karadon’da yaşanan patlama ile ilgili net bir şey söyleyemeyeceklerini belirtti. Hatırlanacağı gibi tersane patronları ve devlet yetkilileri tersanelerde yaşanan iş cinayetlerini işçilerin tedbirsizliğine ve cahilliğine bağlamaya kalkmışlardı.

İş cinayetlerinin yaşanmasını bireylerin hatalarına, tedbirsizliklerine indirgeyen Yıldız, vebalin kendi payından sıyrılmak istercesine “Bunun denetlenmesi konusundaki TTK yetkilisi kimse, bunun bedelini öder. Bu konuda hiç kimseye taviz vermeyiz. Babamızın oğlu bile olsa göz yumamayız” sözleriyle demagojiye başvurdu.

Zonguldak'ta 30 işçi yaşamını yitirdi...

İş cinayetleri sürüyor, sendika ağaları mücadeleden kaçıyor!

Kapitalizmin kar hırsına dayalı kurlsız çalışma, özelleştirme ve taşeronlaştırma politikaları işçileri canından etmeye devam ediyor. Daha birkaç ay önce Bursa'da 19 işçinin ölümü, ardından Balıkesir'de 14 madencinin ölümünün acıları dinmeden, bu defa Zonguldak'ta yaşanan patlamayla sarsıldık. Günlerce işçilere ulaşılamadı. Enerji bakanı, **“işçilere ancak dört günde ulaşılabilir”** derken, göçük altından ancak 28 işçinin cesedi çıkarıldı. Bu bile sermaye hizmetkarları hakkında bir fikir vermektedir. Tersanelerdeki ölümlerin, Davutpaşa'da yaşanan patlamanın yaralarını sarmaktan kaçınan, sorumlularını cezalandırmayan, gerekli iş güvenliği önlemlerini almayan sermaye devleti, cinayetlere davetiye çıkarmaya devam ediyor.

Zonguldak Karadon Maden Ocağı'nda yaşanan patlamanın ve sonuçlarının sorumlusu, özelleştirme ve taşeronlaştırmada ısrar eden sermaye devletidir. Türkiye Taşkömürleri Kurumu (TTK) Zonguldak Karadon Ocağı'nda meydana gelen grizu patlamasının ardından maden ocağının 540 metre altında mahsur kalan ve yaşamlarını yitiren 30 madenci TTK'nın taşeronlarından biri olan, AKP'nin yandaşlarından Yapı-Tek'in işçileri olarak çalışıyorlardı.

İşçi sağlığı ve iş güvenliği koşulları hiçe sayılıyor. Denetimin yapılmadığı, ya da yapıldı gibi gösterildiği maden ocakları işçilere mezar olmaya devam ediyor. Maden ocaklarının, atölye ve tersanelerin denetimini yapmayan sermaye hükümeti patlamalar olduktan, ölümler yaşandıktan sonra arsızca açıklamalar yapmakta, sorumluluğu üzerinden atmaya çalışmaktadır. Madenlere denetim için uğramayan sermaye iktidarı, bakanlarını iş cinayetlerinin yaşandığı bölgeye gönderip ölen işçilere fatiha okuyarak, ailelerine baş sağlığı dileyerek, sağ kurtulanlara ise geçmiş olsun diyerek iş cinayetlerini mazur göstermeye çalışıyor.

Sendika ağaları mücadeleyi engellemeye çalışıyorlar!

Tüm iş cinayetlerinde olduğu gibi, Zoguldak kömür madeninde yaşanan iş cinayeti karşısında da sendika ağaları tutum almak bir yana, ibretlik yaklaşımlar sergilediler. Sadece rapor hazırlamakla yetinen sendikalar, gerekli önlemlerin alınmadığını ve yeterli denetimlerin zamanında yapılmadığını saptamakla yetindiler.

İş cinayetlerinin önlenmesinin yolu mücadele olduğu ölçüde bunun pratik ayağını örmesi gereken sendikalar bu noktadan çok uzakta durdular. İş cinayetlerine karşı üretimden gelen güçlerini kullanarak bu süreçte iş güvenliği önlemlerinin alınması yönlü bir pratik zorlayıcılıkta bulunmadılar, böylesi bir söylemde dahi bulunmadılar. Zonguldak'ta yaşanan iş cinayetine de yardım ve yataklığın sendikacılar yaptılar.

Sendika ağaları tüm iş cinayetlerinin nedeninin iş güvenliği önlemlerinin alınmaması olduğunu elbetteki bilirler. Gerçekleri bildikleri ve engelleyebilecek güce sahip oldukları halde iş güvenliğinin sağlanması mücadelesinden özenle uzak duranlar da onlardı. İşçilere de bu mücadeleden uzak durmalarını

öğütleyerek, sermayeye hizmet etmekte sınır tanımazlar. İş cinayetlerinin yardım ve yataklıları, işçileri ölüme götüren koşullara karşı çıkmayan da sendika ağalarıdır. Zira iş cinayetlerine kadar giden sömürü koşulları karşısında sendika ağaları, mücadele etmek yerine mücadeleden kaçarak ya da cinayetin sorumlularıyla “sosyal diyalog” içerisine girerek cinayet koşullarını meşrulaştırmaktadır. Bunun son örneği TEKEL direnişi ve 26 Mayıs genel grevidir.

Sendikalar üst düzeyde cinayetlere ortak olurken yerel düzeyde ve işyerlerinde de benzer bir tablo ortaya çıkmaktadır. Örneğin madenlerde; taşeronlaşma ve kaçak ocaklarda işçi çalıştırma son yıllarda giderek artmıştır. Ancak bir zamanlar Türkiye işçi sınıfı hareketinin en dinamik örgütü olan Genel Maden İş Sendikası bu süreci engellemek için hiçbir çaba göstermemiştir. Aynı şekilde TTK'da sendika üyesi kadrolu işçilerin çalışma koşullarının kötüleşmesi karşısında da yine sendikanın ciddiye alınır bir müdahalesi olmamıştır. Bu nedenle hem özel ocaklarda hem de TTK'da iş kazaları ve ölümler artmıştır.

Sermaye düzeninin sınıf içindeki ajanları olan sendika ağalarının bir eli yağda, bir elleri baldadır. Devasa olanaklara sahiptirler. Zira onlar hem efendileri tarafından beslenmekte, hem de işçi aidatlarına denetimsiz, hesap vermeksizin kişisel çıkarları ve yaşamları için kullanıyorlar. Bu nedenle iş cinayetleri karşısında duyarsızdılar.

Sendika ağalarının, sınıfın sorunlarıyla uzak yakın ilgileri yoktur. Başka bir ülkede bir madenci cinayeti olup, 30 işçi yaşamını yitirecek; sendikalar bununla ilgili bir eylem bile yapmayacak. Bu durum bile başlı başına sendikal ihanet şebekesi ile sınıf mücadelesi arasında korkunç bir uçurum olduğunu göstermeye yeter de artar bile. Sendika ağaları genel grevler yapılması gereken iş cinayetleri karşısında basın açıklaması bile yapmaktan kaçınmaktadırlar.

Pek çok sarı sendikanın, işçilerin kafasını karıştırmak için kullandıkları yayın organlarında yaşanan grizu patlamasını burjuvazinin kâr hırsının neden olduğu ya da felaket haline getirdiği katliamı sadece anlattılar. “Grizu, felaketlerinde sorumsuzluğun, dikkatsizliğin, eğitimsizliğin reddedilmez etkilerini görüyoruz” vb. sözlerle işçilerin öfkesinin kapitalist düzene yönelmesini, gerçek sorumluları görmesini engellemek için çırpındılar.

Zonguldak için de, katliamın gerçek sorumlularını gizleme konusunda sarı sendika basını, burjuva basını da geride bıraktı: Tüm maliyetinin yaklaşık 7000 lira olduğu belirlenen, yabancı bir şirket tarafından önerilen güvenlik sisteminin neden reddedildiği ise bilinmesine rağmen, ÇİMSE-İŞ ağaları “... Grizu faciasında işverenin ihmalkârlığının olup olmadığı araştırılmakta...” diyebildiler. Aynı sendika daha önce de iş cinayetlerine yönelik olarak yaptığı açıklamalarda: “Milletçe hata ve ihmallere karşı daha duyarlı, dikkatli olmalıyız” vb. işçileri “eğiten”, “bilinçlendiren çalışmalar yapmalıyız” türünden ifadeler sendika yayın organında yer verebildiler.

Bundan önceki iş cinayetlerinde olduğu gibi, Zonguldak'ta can veren 30 işçi de göz göre göre işlenmiş bir cinayete kurban gitmişlerdir. İş

cinayetlerine son vermek için cinayetlerde sorumluluğu olanlardan hesap sorulması gerekir. Bunun için de işe sendika ağalarından başlanmalı, sendikaları kuşatan ihanet şebekesinden kurtulmalıdır. Bu da işçilerin sendikalarına sahip çıkarak, gerçek bir mücadele örgütü olarak yeniden inşa etmesinden geçmektedir. Ancak bu türden sınıf sendikaları işçilerin sorunlarını sahiplenir, iş cinayetlerinin gerçek sorumlularından hesap sormak için harekete geçer.

Sarı sendikalar düzenledikleri yardım kampanyalarıyla “işçileri, görevlerini yerine getirdiklerine ikna ederek, bundan başka bir şey yapılamayacağını” öğütüyorlar. Yardım kampanyası bahaneleriyle işçilerden bu yolla da para kapmaya çalışıyorlar. Hiç kuşku yok ki, topladıkları paranın aslan payını kendi ceplerine indireceklerdir.

Sendika ağalarından hesap sormak için...

İlerici öncü kesimleri başta olmak üzere, işçi sınıfı saflarında, sendikalara çöreklenen “ağalar kastı”ndan hesap sorulmasını isteyen önemli bir kesim mevcuttur. Ancak sermaye ve onun devletiyle organize bir biçimde çalışan bu hainler şebekesinden temennilerle hesap sorulamayacağı açıktır.

İşçi sınıfına karşı işlenen suçların hesabını sormak, sınıf devrimcileri başta olmak üzere tüm devrimci güçler ile ilerici-öncü işçi ve emekçilerin görevidir. Sermayenin Truva atlarını işçi sınıfının temel kitle örgütü olan sendikalardan söküp atmak ve bu ihanet şebekesinden hesap sormak, ancak söz, yetki ve karar tabanda örgütlenen işçilere ait olduğunda mümkün olacaktır.

İşçi sınıfı denetlemediği, sahip çıkmadığı koşullarda sendika bürokratları ihanet etmeye devam edecektir. Önemli olan işçi sınıfının eksikliklerini görüp harekete geçmesidir. Bu yüzden daha büyük bir inat ve hırsla işçi sınıfı sendikalarına sahip çıkmalıdır. Çünkü sendikalar işçilerindir. Ancak tabandan örgütlenerek sendikalara çöreklenmiş sendika ağalarından hesap sorabilir. İşçi sınıfı, bu işçi simsarlarını, iş cinayetlerinin yardım ve yataklıları sendikalardan atıp yerine sınıf bilinçli, sınıfın çıkarlarını savunan öncü işçileri yönetimlere taşımak için tüm işyerlerinde örgütlenmelidir.

BDSP: Kahrolsun ücretli kölelik düzeni!

İstanbul

Madenci katliamı 20 Mayıs günü BDSP tarafından Taksim’de gerçekleştirilen eylemle protesto edildi.

BDSP flamaları ve “Madenlerde, tersanelerde, fabrikalarda ölüm kol geziyor... Kahrolsun ücretli kölelik düzeni” pankartıyla 20 Mayıs günü saat 19.00’da Taksim Tramvay Durağı’nda bir araya gelen BDSP’liler maden işçilerini katleden sermaye düzeni olduğunu haykırdılar.

Madenlerde, tersanelerde, fabrikalarda iş cinayetlerinin devam ettiğinin belirtildiği basın açıklamasında onlarca işçinin maden ocaklarında katledilmesine seyirci kalanların, taşeronlaştırma ve kualsız çalışmayı destekleyenlerin yine boş vaatlerle emekçileri oyalamaya çalıştıkları söylendi.

Eylemde ölümleri durdurmanın tek yolunun, işçi sınıfı ve emekçi kitlelerin örgütlenmesi olduğu ifade edildi. “İşçi sınıfı örgütlenmediği ve çalışma koşullarının düzeltilmesi için mücadele vermediği sürece iş cinayetleri Zonguldak’ta, Tuzla’da, Bursa’da ve diğer sanayi havzalarında yaşanmaya devam edecek” denilen açıklamada sermayenin kölelik düzenine karşı mücadeleyi yükseltme çağrısı yapıldı.

Ankara

Ankara BDSP Zonguldak maden işçilerinin katledilmesini protesto etti. 22 Mayıs akşamı BDSP flamaları ve “30 maden işçisinin katili kapitalist sömürü düzenidir, iş cinayetlerinin hesabını soracağız” pankartıyla, Yüksel Caddesi’nde bir araya gelen BDSP’liler katillerden hesap sorulacağını haykırdılar.

Yapılan açıklamada, ülkenin dört bir yanında sürekli iş kazaları yaşandığı ve bu kazalar sonucunda işçilerin hayatlarını kaybettikleri belirtilerek tüm bunların nedeninin ise işçi sınıfının örgütsüzlüğü olduğu ifade edildi. İş cinayetlerinin yaşandığı işyerlerinin neredeyse tamamının sendikası olduğunun hatırlatıldığı açıklamada, işçi sınıfının örgütsüz ve dağınık olduğu için, patronlar ve hükümet üzerinde gerekli baskıyı kuramadığı söylendi

Kızıl Bayrak / İstanbul - Ankara - Bursa

Madenci katliamı protesto edildi

17 Mayıs günü Zonguldak’ta meydana gelen grizu patlamasında 30 madencinin katledilmesi, patlamanın hemen ardından birçok sendika, sağlık-meslek odası ve sivil toplum örgütü tarafından yapılan yazılı açıklamalarla protesto edildi. İlerleyen günlerde ise iş cinayetleri gerçekleştirilen eylemlerle lanetlendi.

HSGGP: Kader değil devlet öldürdü!

Herkese Sağlık Güvenli Gelecek Platformu, 21 Mayıs günü gerçekleştirdiği yürüyüşle Zonguldak’ta gerçekleşen katliamı protesto etti.

Galatasaray Lisesi önünde bir araya gelen platform bileşenleri, kazaların kader değil iş cinayeti olduğunu belirttiler.

“Maden cinayetleri de, taşeron çalışma da, AKP de kader değil! / Güvensizliğe ve iş cinayetlerine karşı 26 Mayıs’ta Genel Greve!” pankartının açıldığı eylemde, basın açıklamasını itfaiye direnişçisi Ömer Sert okudu. Sert, işçilerin ölümünden, “Madenler devletin elinde zarar ediyordu” diye madenleri özelleştirenlerin, taşeron çalıştıran, neoliberal politikaların sürdürücülerinin sorumlu olduğunu ifade etti.

Sert, AKP hükümetinin iş cinayetlerini ‘kader’ olarak gördüğünü maden işçilerinin katledilmesini sıradanlaştırdığını söyledi.

TMMOB’dan açıklama

Zonguldak’ta meydana gelen grizu patlamasına ilişkin TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı, Maden Mühendisleri Odası Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Torun, Maden Mühendisleri Odası Zonguldak Şube Başkanı Erdoğan Kaymakçı tarafından basın toplantısı düzenlendi.

Toplantıda kazayla ilgili yapılan tespitlere yer verilirken, bu veriler ışığında “kaza”nın kader olmadığı bir kez daha ifade edildi.

Bursa’da protesto

30 maden işçisinin katledilmesi Bursa’daki ilerici, devrimci kurumlar tarafından gerçekleştirilen eylemle protesto edildi.

BDSP, BAMİS, BATİS, DBH, DHF, ESP, SODAP ve Partizan tarafından örgütlenen eylem Osmangazi Metro İstasyonu’ndan “Zonguldak’ta 30 işçi katledildi - Kaza değil cinayet İş cinayetlerine son” pankartı arkasında Kent Meydanı’na doğru yürüyüşe geçilmesiyle başladı.

Bursa Mustafa Kemalpaşa’da 19 işçinin, Balıkesir Dursunbey’de 14 işçinin, Zonguldak’ta ise 30 işçinin ölüm haberlerinin geldiğinin ifade edildiği açıklamada tüm işçilerin katilinin devlet ve patronlar olduğu söylendi.

Açıklamanın devamında şunlar söylendi: “Bu yaşananlar kaderimiz olmamalı güçlerimizi taşeronlaştırmaya karşı, sigortasız, güvencesiz ve sendikası çalıştırılmaya karşı birleştirmek zorundayız. Cinayetleri ancak işçilerin birliği durdurabilir. Tüm bu yaşanan iş cinayetlerine karşı, işçilerin birliği ve sınıf dayanışması için, sendikaların 26 Mayıs’ta yapacakları genel grev çağrısını yenilemesini ve tüm çalışanları da bu çağrıya destek vermelerini istiyoruz”

OSİM-DER’den iş cinayetleri protestosu

OSİM-DER üyesi işçiler, 20 Mayıs sabah saatlerinde İMES A Kapısı’nda, Zonguldak’ta iş cinayetine kurban giden maden işçilerinin ölümünü protesto ettiler. İşçi ve emekçileri iş cinayetleri karşısında tutum almaya çağırın bildiriler dağıtan OSİM-DER üyeleri işçiler tarafından ilgiyle karşılandı.

Kitlesel olarak yapılan bildiri dağıtımını sırasında ajitasyon konuşmaları da gerçekleştirilerek ücretli kölelik düzeni ve iş cinayetleri teşhir edildi. Yaşanan bu iş cinayetinin ne ilk ne de son olduğu belirtilerek, bu ölümlere karşı sessiz kalınmaması ve tepki gösterilmesi çağrısı yapıldı.

Kayseri’de maden katliamı protesto edildi

Kayseri Demokrasi Platformu, 21 Mayıs günü Kayseri Meydanı’nda gerçekleştirdiği basın açıklamasıyla Zonguldak’ta yaşanan madenci katliamını protesto etti. Platform adına basın açıklamasını okuyan platform sözcüsü Sedat Ünsal, daha önceden Bursa ve Balıkesir’de, bugün ise Zonguldak’ta yaşanan maden kazalarının sorumluluğunun özelleştirme ve taşeronlaştırmayı dayatan sermaye düzeni olduğunu ifade etti.

Yaklaşık 100 kişinin katıldığı eyleme, BDSP, DHF, ESP, EMEP ve Kayseri İşçi Platformu destek verdi.

Adana SİDER maden katliamını lanetledi

Zonguldak’ta maden ocağında meydana gelen grizu patlaması sonucu 30 maden işçisinin katledilmesi 22 Mayıs günü Adana Sanayi İşçileri Derneği (SİDER) tarafından İnönü Parkı’nda yapılan basın açıklamasıyla protesto edildi. .

Sermaye hükümetinin bu cinayetleri kadermiş gibi sunduğuna değinilen SİDER açıklamasında yaşananların kader değil sermaye düzeninden kaynaklı olduğu vurgulandı.

Eylem boyunca, “Kahrolsun ücretli kölelik düzeni!”, “İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!” sloganları atıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul - Bursa - Kayseri - Adana

Faşist saldırılar yayılarak artıyor...

Faşist saldırılara karşı halkların kardeşliği mücadelesini yükseltelim!

Sermaye devletinin devreye soktuğu faşist provokasyon ve linç saldırıları çeşitli kentlerde yayılarak devam ediyor. Son faşist saldırı, 22 Mayıs'ta Tokat'ta yaşandı. Gazi Osman Paşa Üniversitesi öğrencileri Deniz Aktop ve Can Akyürek isimli iki kişi 15 kişilik ülkücü-faşist grubun satırlı saldırısına uğradı. Muğla'da faşistlerin saldırısı sonucunda Şerzan Kurt katledildi.

Halkların kardeşliğinin dinamitlemeye yönelik polis destekli faşist saldırılar...

Tokat'ta Gazi Osman Paşa Üniversitesi'nde öğrenim gören 3 Kürt öğrenci gözaltına alındı. Öğrencilerin gözaltına alınmasından sonra, arkadaşlarının durumunu öğrenmek için karakola giden 2 öğrenci ise, karakoldan çıktıktan sonra, karakol yakınlarında toplanan 15 kişilik ülkücü faşist bir grubun satırlı saldırısına uğradı. Serdar Aktop ile Can Akyürek adlı iki Kürt öğrenci bıçak darbeleriyle ağır yaralandı. Yaralı öğrenciler, olay sırasında oradan geçen arkadaşları tarafından saldırganların elinden alınarak Tokat Devlet Hastanesi'ne kaldırıldı.

İki öğrencinin Tokat Devlet Hastanesi Yoğun Bakım Ünitesi'ndeki tedavileri sürerken, saldırıyı yapan 3 faşistle hastaneye gelen polisler, yoğun bakımdaki öğrencilerin saldırganları teşhis etmesini istedi. Doktorların öğrencilerin durumunun ağır olduğunu ve kimseyi içeri alamayacaklarını belirtmeleri üzerine, polisler ve 3 faşist hastanede beklemeye başladı. Polislerin hastaneye getirdiği bildik uygulamanın aksine faşistlerin üçünün de ellerinin kelepçeli olmaması faşistlerin polis tarafından korunduğunun açık bir göstergesiydi.

Muğla'da ise 12 Mayıs'ta 2 Kürt kız öğrenciyi taciziyle başlayan olaylar, polis destekli faşistlerin saldırısıyla hız kazanmıştı. Bu saldırıda Şerzan Kurt adlı Kürt öğrenci silahla vuruldu ve başından ağır darbeler aldı. Bir hafta yoğun bakımda ölüm-kalım mücadelesi veren Şerzan Kurt, 19 Mayıs'ta yaşamını yitirdi.

Şerzan Kurt'un arkadaşları, kurşunun, saldırıyı kışkırtan ve ülkücü faşistlerle işbirliği halinde olan bir polislin silahından çıktığını dile getirdiler. Buna rağmen herkes tarafından tanınan bu polis, günlerce elini kolunu sallayarak ortada dolaşmaya devam etti ve ancak bir hafta sonra tutuklandığı açıklandı.

Şerzan Kurt'u yalnız bırakmayan Kürt öğrenciler de devlet teröründen payını aldı. Öğrencilerin evlerini basan ve terör estiren polis onlarca devrimci, yurtsever öğrenciyi gözaltına aldı. Gözaltına alınan 44 Kürt öğrenciden 2'si 15 Mayıs'ta tutuklandı. Tutuklanma gerekçesi "polise mukavemet" idi. Saldırıyı örgütleyip Muğla'yı bir linç arenasına dönüştüren faşistlerden ise sadece 4'ü tutuklandı.

42 arkadaşıyla birlikte serbest bırakılan İzzet Fıratlıhan, faşistler tarafından linç edilmek istendi. Yaralanan öğrenci hastaneye kaldırıldı. Adliyede duruşma devam ederken faşistlere ait 10 araçlık konvoy, dışarıda bekleyenlerin yakınında defalarca tur attı. Bahçede bekleyen BDP Bodrum İlçe Başkanı İdris Danişli, durumu polise bildirmelerine rağmen önlem alınmadığını, konvoyun asker uğurladığını

söylenerek olayın geçirildiğini ifade etti.

12 Mayıs'ta Muğla'da yaşanan bu saldırıdan sonra, 13 Mayıs'ta Eskişehir Osmangazi Üniversitesi'nde düzenlenen bahar şenliği sırasında alternatif etkinlik düzenleyen ve Kürtçe müzik eşliğinde halay çeken Kürt öğrenciler, polis ve özel güvenlik tarafından tehdit edildiler. Etkinlik sonrasında okuldan toplu halde çıkış yapan öğrencilerden ikisi faşistlerin saldırısına uğradı. Arkadaşlarını savunmak isteyen Kürt öğrenciler de polisin gazlı-coplu saldırısına maruz kaldılar. Saldırıya uğrayan öğrencilerden 34'ü gözaltına alındı.

14 Mayıs'ta bu kez Ege Üniversitesi'nde 40 kişilik faşist çete, devrimci ve Kürt öğrencilere saldırdı. Üniversitenin bahar şenlikleri kapsamında açılan standa satır, bıçak ve taşlarla saldıran faşistlere karşı öğrenciler de kendilerini taşlarla savundular ve faşistleri geri püskürttüler. Ziraat Fakültesi'ne kaçan faşistler polisin korumasında, üstelik yaptıkları saldırı yanlarına kâr kalarak okuldan çıkarıldılar. Faşist saldırılardan biri de İstanbul Kadıköy'e bağlı Fikirtepe Mahallesinde yaşandı. Sahibinin Kürt olduğu bilinen bir kafeyi "PKK'lılar var" diyerek basan polis, kafe sahibini tehdit etti.

Hakkâri Yüksekova'da polisin panzerle geçişi sırasında 8 yaşındaki Turgut Gezer ezilerek ağır yaralandı. Bir Kürt çocuksa polisin sıkıttığı plastik mermi nedeniyle gözünü kaybetti. Öte yandan Kürt illerinde askeri operasyonlar ve çatışmalarda artarak devam ediyor. Tüm bu saldırılar, Kürt halkına yönelik kıyımın açık kanıtıdır.

Faşist saldırıların panzehiri, halkların kardeşliği mücadelesidir

Bu ırkçı faşist saldırılar, devletin baskın, gözaltı, tutuklama furiasının parçasıdır. Yaşanan faşist saldırılar, kurumsal ya da sözde sivil tüm düzen güçlerinin katıldığı, kapsamlı saldırılardır. Hükümeti ve muhalefetiyle tüm düzen güçleri, genelde ırkçı-şoven faşist kışkırtma, özelde Kürt düşmanlığı konusunda adeta birbirleriyle yarışmaktadırlar. Son dönemlerde bunlara bir de etkin bir tarzda üniversitelerde devlet eliyle büyütülen sivil faşistler de eklenmiş bulunuyor.

Sermaye devleti, kirli savaşı sürdürmedeki ısrarını koruyor. Her saldırısına bahane olarak 'terör' yaftası yapıyor. Ümitsiz BDP kapılarıyla dışarıya halk

kitlelerine, Kürt halkının en meşru, en temel hak ve istemlerine yöneltilmiştir. Sömürgeci sermaye devleti, Kürt halkının en temel hak ve istemlerine yönelik saldırganlıkta sınır tanımıyor. Kürt halkı taleplerinde ısrarlı oldukça, baskıyla, zorla, zorbalıkla vazgeçirmeye çalışıyor.

Oysa yakın tarihin de gösterdiği gibi, baskı ve zor, halk kitleleri nezdinde, örgütler, partiler, kurumlar üzerinde olduğu kadar etkili olamıyor. Partileri kapatıyor, ama halk kitlelerini kapatamıyorsunuz. Kürt örgütleri, Kürt halkının taleplerini dile getirir de, getiremeseler de, Kürt halkının hakları ve istemleri yerli yerinde durmakta, her fırsatta bizzat Kürt halk kitleleri tarafından dile getirilmekte, savunulmaktadır.

Yıllar boyu süren kirli savaşın en alçak, en iğrenç, en kanlı araçları bile Kürt halkını haklı taleplerini yükseltmekten caydıramamıştır. Düzen cephesinde artan saldırganlığın, ırkçı-şoven kudurganlığın bir sebebi de, bir halkın tümüyle haklı ve meşru taleplerini bastırmada hiçbir yol ve yöntemin başarılı olamamasıdır.

Düzenin iflasının Kürt halkının başarısıyla karşılanabilmesi için, Kürt halkının direngenliği yanında, ülkedeki tüm halkların kardeşçe destek ve dayanışması da gerekiyor. Düzenin bunca ırkçı-şoven kışkırtmaları altında bu kardeşliği ve dayanışmayı inşa edebilmek de, ancak, devrimci bir işçi sınıfı hareketinin altından kalkabileceği bir görev ve sorumluluktur.

Bunun Türkiye halkları nezdinde pratik karşılığını bulması için çaba göstermek de yine işçi sınıfına düşmektedir. Düzenin tüm gayretlerine rağmen Türkiye'nin iki büyük halkı birbirine düşürülemediği olması, bu ülke topraklarında halkların kardeşliğinin sağlam temellere dayandığının açık göstergesidir.

Kürt halkının haklı ve meşru taleplerini sahiplenmek ve desteklemek, düzen cephesinden sistemli biçimde kışkırtılan şovenist histerinin, faşist saldırıların karşısına, "işçilerin birliği, halkların kardeşliği" şiarıyla dikilebilmek gerekiyor. Bütün bunların ötesinde, ezilen bir halkın tümüyle meşru ve haklı taleplerini ve uğradığı baskıları görmezden gelen ya da buna karşı militan bir tutum almayı başaramayan bir işçi sınıfı, devrimci iktidarı talep etme gücü ve cüretini de hiç gösteremeyecektir. İşçi sınıfının devrimci iktidar yürüyüşü, halklar arasına ekilen düşmanlık tohumlarıyla zayıfladığı gibi, tersinden de iki halkın kardeşliği temelinde alacağı destekle güçlenecektir.

“Şerzan Kurt ölümsüzdür!”

Ümraniye

Sarıgazi’de biraraya gelen devrimci ve demokrat kurumlar, Şerzan Kurt’un polis kurşunuyla katledilmesini ve Kürt ulusuna yönelik azgınlaşan saldırıları lanetlediler.

22 Mayıs akşamı “Kürt öğrenci Şerzan Kurt katledildi! Katil devlet hesap verecek!” pankartı arkasında Sarıgazi Demokrasi Caddesi’nde meydana kadar yürüyüş gerçekleştirildi.

Sarıgazi Meydanı’nda yapılan basın açıklamasında, Şerzan Kurt’un Muğla’da yaşanan polis destekli faşist saldırıda polis kurşunuyla hayatını kaybettiği belirtildi. Açıklamada saldırının tekil bir olay olmadığı ve Kürt halkına yönelik ülke geneline yayılan devlet destekli saldırının bir parçası olduğu vurgulandı.

Kurt’un katledilmesine yönelik tepkilerin basıncıyla Şerzan’ın katili yakalansa da provokasyonları çıkaranlara, ellerinde sopalarla, satırlarla öğrencilere saldıranlara, olayları tertipleyen emniyet müdürüne ve bütün bu olaylara seyirci kalan valiye dokunulmadığı söylendi.

Açılım ve demokrasi yalanları eşliğinde katliamların ve inkar ve imha siyasetinin devam ettiği belirtilen açıklamada Zonguldak’ta madenlerde katledilen işçilerin sorumlularıyla öğrenci katliamlarının sorumlularının aynı katliamcı anlayış olduğu ifade edildi.

Eylem, AKA-DER, BDSP, DHF, ESP, Halk Cephesi ve SDP tarafından örgütlendi.

Adana

Adana İnönü Parkı’nda gerçekleştirilen basın açıklaması, Şerzan Kurt ve Zonguldak’ta katledilen işçiler anısına saygı duruşuyla başladı. Ardından Adana Eğitim-Sen Adana Şube Başkanı Güven Boğa basın açıklamasını okudu.

Şerzan Kurt’a sıkılan kurşunun halkların kardeşliğine sıkıldığını söyleyen Boğa, “Bu ortamda, sorunları demokrasi ve barış kültürü çerçevesinde halkı bütünleştirerek çözüme yolunda irade koymak emperyalist oyunu bozacak, oyunun uzantılarını da çaresiz bırakacaktır” dedi.

Boğa’nın konuşmasının ardından sözü BDP Adana İl Başkanı Zeki Karataş aldı. Karataş Kürtçe yaptığı konuşmasında, faşist saldırılarda insanların katledildiğini söyleyerek siyasi iktidarın faşist katliamlara sessiz kaldığını hatta desteklediğini belirtti. Karataş, verdikleri mücadeleyi sonuna kadar sürdüreceklerini de sözlerine ekledi.

İlerici ve devrimci kurumların da destek verdiği eyleme yaklaşık 75 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul - Adana

Şerzan Kurt binler tarafından uğurlardı

Muğla’da ülkücü-faşistlerin saldırısının ardından polisler tarafından kurşunla yaralanan Şerzan Kurt’un, 19 Mayıs günü gerçekleşen beyin ölümünün ardından 24 Mayıs günü kalbi de durdu. Sermaye düzeninin tetikçileri tarafından alçakça katledilen Şerzan’ın cenazesi Batman’a gönderildi.

Otopsi işlemleri sırasında, aralarında ilerici ve devrimci kurum temsilcilerinin de olduğu kalabalık bir kitle bina önünde bekleyişini sürdürdü.

Burada konuşma yapan Şerzan Kurt’un annesi, oğlunun ölümünden polisi ve devleti sorumlu tutarak başka çocukları kaybetmemek için herkesin bu olayın takipçisi olmasını ve sorumluların yargılanmasını istedi. Kurt’un babası ise devletin Kürt-Türk düşmanlığı yaratarak bir oyun oynadığını ve oğlunun kurban seçildiğini söyleyerek adaletin nerede olduğunu sordu. “Şerzan’a sıkılan kurşun barışa sıkılmıştır, demokrasiye sıkılmıştır, anaların yüreğine sıkılmıştır” diyen baba, bu savaşa son verilmesi çağrısında bulundu.

Otopsinin ardından Şerzan Kurt’un cenazesi Adli Tıp Kurumu’ndan çıkarılarak zılgıtlarla ve intikam yeminleriyle memleketi Batman’a uğurlandı. Şerzan uğurlanırken sık sık “PKK halktır halk burada!”, “Şehit namirin!”, “Katil polis-devlet hesap verecek!” sloganları da atıldı.

Şerzan Kurt’un cenazesi Batman girişinde binlerce kişi tarafından karşılandı. Petrolkent Mahallesi’nde on binlerce kişi mezarlığa doğru yürürken, Şerzan Kurt’un tabutu sarı, kırmızı, yeşil puşiye sarılı bir şekilde omuzlarda taşındı. Yürüyüşte “Şerzan yoldaş ölümsüzdür” pankartı açıldı.

Operasyonlara karşı kitlesel eylemler

Kürdistan’da şiddetlenen çatışmalara, operasyonlara ve sınır ötesi hava harekâtına karşı “canlı kalkan” eylemi, etkinlik ve mitinglerle Kürt halkı tepkisini gösterdi.

Bursa BDP’den “Barış ve Demokrasi Şöleni”

BDP Bursa İl Örgütü tarafından düzenlenen “Barış ve Demokrasi Şöleni”, 22 Mayıs Cumartesi akşamı Bursa Kültürpark Açık Hava Tiyatrosu’nda gerçekleştirildi.

Geceye BDP Eşbaşkanı Selahattin Demirtaş, BDP Iğdır Milletvekili Pervin Buldan, BDP MYK Üyesi Hatice Çoban, BDP Bursa İl Başkanı Hüseyin Armağan da katıldı.

Salonun çeşitli yerlerine “Çatışma değil, müzakere, operasyon değil, diyalog!”, “Ya gerçek demokrasi, ya da hiç!”, “Siyasi irademe dokunma!” ve “Tutuklu Kürt siyasetçiler serbest bırakılsın!” asılırken geceye Rojda, Cevdet Bağca ve Hozan Bengin gibi sanatçılar da ezgileriyle destek verdiler.

BDP Bursa İl Başkanı Hüseyin Armağan ve BDP Eşbaşkanı Selahattin Demirtaş tarafından gecede yapılan konuşmalarda, devletin Kürt illerinde gerçekleştirdiği operasyon, baskı ve tutuklamalar ile AKP hükümetinin “Kürt açılımı” politikaları, CHP’nin yeni imajı gibi konulara değinildi. Devletin Kürt halkına yönelik 80 yıllık inkâr, imha ve asimilasyon politikasının devam ettiği ifade edildi.

Yaklaşık 6 bin kişinin katıldığı gecede Şerzan Kurt da anıldı.

Aralarından sendika ve derneklerin de bulunduğu birçok ilerici ve devrimci kurum geceye destek verdi.

Canlı Kalkan yürüyüşü

BDP’nin başlattığı Canlı Kalkan eylemleri kapsamında gerçekleştirilen kitlesel yürüyüş yapıldı. Yüksekova merkezden başlayan yürüyüş 23 Mayıs günü Yüksekova’da gerçekleştirildi.

Sabah saatlerinden itibaren Yüksekova ilçe merkezinde toplanmaya başlayan onbinlerce kişi yürüyüşe geçti. Kitlenin içinde BDP Eşbaşkanı Selahattin Demirtaş, BDP yöneticileri kapatılan DTP’nin siyasi yasaklı milletvekili Aysel Tuğluk, Barış ve Demokratik Çözüm Grubu üyeleri ve BDP MYK üyeleri de bulunuyor.

Yürüyüşte, “Kürtlerin iradesi ölüm çukuruna sığdırılmaz”, “Ölümlerin yolunu kapatalım, barışın yolunu açalım” pankartları taşınırken Tayyip Erdoğan, Ahmedinecat ve Fettullah Gülen’in fotoğraflarının yer aldığı “Siyasal ve kültürel soykırıma hayır” pankartı da dikkat çekti. Kitle şehit gerillaların ve eylemlerde saldırıya uğrayan çocukların fotoğraflarını taşıdı.

Kolluk güçleri yürüyüş nedeniyle bölgede yoğun bir yığınak yaptı. Yürüyüş güzergahına çok sayıda çevik kuvvet ve özel hareket polisi konuşlandırılırken çok sayıda zırhlı aracın da bölgeye yerleştirildiği gözlemlendi.

Eyleme destek amacıyla Şemdinli ve Yüksekova’da kepenkler kapatıldı.

Batman’da miting

Operasyonlara karşı BDP Batman İl Örgütü kitlesel bir miting örgütledi. Musa Anter Halkevi önünde “Barış için Demokratik Çözüm” sloganıyla düzenlenen mitinge, BDP Grup Başkanvekilleri Ayla Akat Ata ile Bengi Yıldız, BDP il ve ilçe başkanları ve ilçe belediye başkanları da katıldı.

Mitingin açılış konuşmasını BDP Batman İl Eşbaşkanı Saadet Becerikli yaptı. Bölgede artan askeri operasyonlara dikkat çeken Becerikli, “Barış ve diyalog yolunun açılması gerekir” dedi.

Becerikli’nin ardından konuşan BDP Grup Başkanvekili Bengi Yıldız, ise operasyonların bir an önce durdurulmasını istedi.

Gençlik Şerzan Kurt'un katledilmesini eylemlerle lanetledi...

“Şerzan'ın katili devlettir!”

Muğla'da ülkücü-faşistlerin saldırısının ardından polis kurşunuyla vurularak katledilen Şerzan Kurt, gençlik güçleri tarafından gerçekleştirilen çeşitli eylemlerle anıldı. Eylemlerde Şerzan'ı katleden devlet olduğu haykırılırken faşist saldırılar karşısında mücadele kararlılığı ve halkların kardeşliği vurguları öne çıktı. Zonguldak'taki madenci katliamı da eylemler çerçevesinde lanetlendi.

Eskişehir

Şerzan Kurt için 26 Mayıs günü Eskişehir Anadolu Üniversitesi'nde bir eylem gerçekleştirildi. Üzerinde Şerzan Kurt'un resminin bulunduğu “Güneşe Giden Yoldaş Ölümsüzdür / Demokratik Yurtsever Gençlik” pankartının açıldığı eylemde Yunus Emre Yurdu'ndan Migros önüne sloganlarla yüründü.

Migros önünde yapılan açıklamada, katil devlete ve maşası olan faşistlere karşı sonuna kadar mücadele edileceği belirtildi. Söylenen marşların ardından eylem sonlandırıldı.

Ekim Gençliği, Alınteri, DPG, ÖGD, DGH, ve SGD'nin destek verdiği eyleme yaklaşık 150 kişi katıldı.

Anadolu Üniversitesi Ekim Gençliği

Kocaeli

Şerzan Kurt 24 Mayıs günü Kocaeli'de gerçekleştirilen eylemle anıldı.

Gençlik Derneği, Ekim Gençliği, Öğrenci Kolektifleri, Gençlik Muhalefeti, EHP Gençliği, tarafından düzenlenen eylemde “Şerzan Kurt'un katili devlettir! Hesabını soracağız” pankartı açılarak yürüyüş yolundan İnsan Hakları Parkı'na yüründü.

Açıklamanın yapılacağı yere gelindiğinde ülkücü-faşistler tarafından kitlenin üzerine cam bardaklar fırlatıldı. Bunun üzerine “Türkeş'in itleri yıldırılmaz bizleri!” sloganları atılarak ülkücü faşistler ajitasyon konuşmalarıyla teşhir edildi.

DGH, TKP ve ESP'nin de destek verdiği eyleme yaklaşık 100 kişi katıldı.

Ekim Gençliği / Kocaeli

Kıbrıs

Muğla'da polis kurşunuyla katledilen Şerzan Kurt ve Zonguldak'ta grizu patlaması sonucu yaşamını yitiren 30 maden işçisi için Yakın Doğu Üniversitesi'nde 24 Mayıs günü eylem gerçekleştirildi.

Demokratik Yurtsever Gençlik tarafından yapılan basın açıklamasında, Şerzan Kurt'un ve maden işçilerinin anılarını yaşatma sözü verildi.

Açıklamanın ardından atılan sloganlarla eylem sonlandırıldı.

Ekim Gençliği / YDÜ

Genç-Sen, Şerzan Kurt için 21 Mayıs günü

Galatasaray Lisesi önünde basın açıklaması ve oturma eylemi gerçekleştirdi. Kurt'un katledilmesinin sorumlusunun devlet olduğu vurgulandı.

Eylemde Zonguldak'ta katledilen maden işçileri de unutulmadı. Bunun bir kaza değil iş cinayeti olduğunun vurgulandığı eylemde okunan açıklamada şu ifadeler yer verildi:

“Muğla'da katleden devlet, Zonguldak'ta 28 işçiyi katletti. Suçu taşeronu atan TTK Başkanı da, “maalesef

bu işin kaderinde bu var” diyen Başbakan da, Muğla'da yaşananların ardından provokasyon diyen Vali de en az Şerzan'a kurşunu sıkkan polis kadar bu katliamların suçlusudur.

...Bizler Şerzan yoldaşımızın, ekmeğinin peşindeyken hayatını kaybeden maden işçilerinin ve devletin katlettiği tüm ezilenlerin hesabını sormaya kararlıyız.”

Atılan sloganların ardından eylem sona erdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

İstanbul

Halkların Kardeşliği İçin Gençlik İnisiyatifi 20 Mayıs günü gerçekleştirdiği eylemle Şerzan Kurt'un katledilmesini protesto etti. Eylemde, 30 maden işçisinin katledilmesine de değinilerek Şerzan'ın da, maden işçilerinin de katilinin devlet olduğu ifade edildi.

Taksim Tramvay Durağı'nda bir araya gelen platform bileşenleri sloganlarla basın açıklamasına başladılar. Şerzan Kurt'un fotoğraflarının taşındığı eylemde “Şerzan Kurt ölümsüzdür”, “Şerzan'ın da maden işçilerinin de katili devlettir” pankartları açıldı.

Açıklamada Şerzan Kurt'un ülkücülerin saldırısı sırasında polis kurşunuyla vurulduğu ve 19 Mayıs günü yaşamını yitirdiği hatırlatıldı.

Demokratik Anayasa yalanları eşliğinde faşizmin insana düşman yüzünün bir kez daha kendini gösterdiği

ifade edildi.

Açıklamanın ardından yapılan konuşmada, Şerzan'ın annesinin “Şerzan'ın ismini yaşatın” sözleri hatırlatılarak, “Özgürlük taleplerimizi tüm alanlarda yaşatacağız” denildi.

Eyleme Öğrenci Kolektifleri, Tüm-İGD, YDG ve Emek Gençliği de destek verdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Bursa

Şerzan Kurt'un katledilmesi, Bursa'da Halkların Kardeşliği İçin Gençlik Platformu ve Genç-Sen tarafından 21 Mayıs günü gerçekleştirilen eylemle lanetlendi.

Aydın Erdem ve Uğur Kaymaz'ın da anıldığı eylemde saldırıların hesapsız kalmayacağı ifade edildi.

Orhangazi Parkı'nda gerçekleştirilen eylemde “Şerzan Kurt, Aydın Erdem, Uğur Kaymaz / Saldırıları hesapsız kalmaz / Halkların Kardeşliği İçin Gençlik Platformu - Genç-Sen” pankartı açıldı.

Basın açıklamasında, kirli savaş kışkırtıcılarının Kürt öğrencilerini, Kürt çocuklarını TMK kapsamında öldürmeye devam ettiği ifade edildi. Zonguldak'ta ölen işçilerin katilleriyle öğrenci katliamlarının sorumlularının aynı kapitalist sistem ve aynı faşist anlayış olduğu belirtildi.

Kızıl Bayrak / Bursa

İÜ yönetimi Şerzan'ın anılmasına tahammül edemedi

Şerzan Kurt'un katledilmesini protesto eden afiş ve pankartların asılması sonucu ve 26 Mayıs günlerinde polis saldırıları yaşandı. Pankarta müdahale eden polis birçok öğrenciyi gözaltına aldı.

21 Mayıs günü, Şerzan Kurt'un polis tarafından katledilmesiyle ilgili Genç-Sen afişlerine ÖGB ve polis müdahale etti. Devrimci, demokrat, yurtsever öğrenciler Hukuk Fakültesi önünde afişleri sahiplenerek barikat oluşturdular. Tartışmalar sürerken polisin bir öğrenciyi darp etmesi üzerine polisle öğrenciler arasında kısa süreli arbede yaşandı. Öğrenciler “Katil polis üniversiteden defol!”, “Faşizme karşı omuz omuza!”, “Polis defol üniversiteler bizimdir!” sloganlarıyla afişleri sahiplendiler.

Öğrencilerin kararlı duruşu sonucu polis okuldan ayrıldı.

26 Mayıs günü ise Hukuk Fakültesi'ne DYG'li öğrenciler tarafından Şerzan Kurt'un fotoğrafının bulunduğu “Devrim şehitleri ölümsüzdür” pankartını asılmasının ardından polis saldırısı gerçekleşti. Azgın polis saldırısı sonucu birçok ilerici, devrimci ve yurtsever öğrenci gözaltına alındı.

Ekim Gençliği / İstanbul Üniversitesi

Mücadele SOKAK'ta büyüyor

SOKAK Üniversitesi'nde direnişler tartışıldı

Eğitim Hakkı İnisiyatifi'nin, Sokak Üniversitesi (Soruşturma Karşıtı Alternatif Kampüs) adı ile gerçekleştirdiği etkinliklerin beşincisi 22 Mayıs Cumartesi günü gerçekleştirildi.

“26 Mayıs ve direnişler” başlıklı etkinliğe direnişteki işçilerin yanı sıra akademisyenler de katıldı.

Etkinlikte ilk sözü akademisyen Mehmet Türkay aldı. Türkay, sözlerine SOKAK Üniversitesi ile ilgili görüşleriyle başlayan Türkay, dersliklerde kalan, sokakta olmayan bilginin pek bir işe yaramadığını belirtti.

Solun 30 yıldır yaşadığı bir ‘80 yenilgisi olduğunu, işçilerin temel mücadele hattını çizmesinin ihtiyaç olduğunu, sınıfın örgütlenmeyi önüne koymasını gerektiğini söyledi. Türkay’ın konuşması, “Sendikal bürokrasi aşılmalı” ifadeleriyle sona erdi.

Gaye Yılmaz konuşmasına “Yolsuzluklara hiçbir soruşturma yok. Sizlere soruşturma açılıyor. Buna karşı mücadele ediyorsunuz. Yaptığınız çok anlamlı” diyerek başladı. 50/D kapsamındaki asistanların mücadelesine ve sağlık alanındaki mücadeleye değindi. Sermaye düzeninin emek sömürsünü teşhir etti.

Uluslararası sınıf dayanışmasının önemini çeşitli örgütlenme örnekleriyle anlatan Yılmaz, bütün işçilerin, emekçilerin, öğrencilerin çıkarlarının aynı olduğunu ve mücadele hattının da aynı olması gerektiğini dile getirdi.

Gaye Yılmaz’ın ardından söz alan Birleşik Metal İş Sendikası TİS Uzmanı **İrfan Kaygısız** ise 26 Mayıs’ın ortada bırakıldığını belirterek, mücadelenin güçlendirilmesi gerektiğini ifade etti.

İlk ders arasında madencilerle ilgili türküler ve şiirler okundu. İş cinayetlerini anlatan ajitasyon konuşmaları yapıldı. Söylenen türküler ve okunan şiirler ise polis kurşunuyla katledilen Şerzan Kurt’a adandı. Ahmed Arif’in “33 Kurşun” şiiri okundu. Tanyeri Şiir Topluluğu’ndan bir emekçi de bir şiirini öğrencilerle paylaştı.

Devrimci İşçi Komitesi (DİK) temsilcisi, sendikaların işçilerin, emekçilerin örgütlenme aracı olduğunu ancak işin sırf sendikalara bırakılmayacağını dile getirdi.

Ders sırası direnişçi işçilere geldiğinde yağmur yağışı başladı ancak yağışa rağmen ders sürdürüldü. Direnişçi işçiler adına **İtfaiye direnişçisi** Ömer Sert bir konuşma yaptı. Sert konuşmasında 26 Mayıs üzerine konuştu.

Direnişçi işçilerin konuşmasının ardından söz alan **BDSP temsilcisi** de işçi, emekçi ve öğrencileri sömürü düzenine karşı mücadeleye çağırdı.

Etkinliğin ilerleyen kısmında yağmurun şiddetlenmesine karşı “Yağmur, çamur yağsa da kış, kıyamet kopsa da direneceğiz!” sloganlarıyla halaya başlandı. Çevreden geçen insanların da katılımıyla halay genişledi.

SOKAK Üniversitesi Kadıköy’de...

Eğitim Hakkı İnisiyatifi, Soruşturma Karşıtı Alternatif Kampüs’ü 24 Mayıs Pazartesi günü de Kadıköy İskelesi önünde kurdu. Çevrede ilgiyle toplananlara üniversitelerde gençliğin düşünce ve ifade özgürlüğünü tehdit eden soruşturma-ceza terörü anlatıldı ve öğrenciler yasaklanmak istenen düşüncelerini SOKAK’ta paylaştı.

Kadıköy İskelesi önünde toplanan Eğitim Hakkı İnisiyatifi, “SOKAK Üniversitesi-Soruşturma, Ceza Karşıtı Alternatif Kampüs” pankartını ve 30 madenciyle Şerzan Kurt’u katleden sermaye düzenini teşhir eden pankartlar açtı.

Üniversitelerde soruşturma-ceza terörü ile nasıl bir abluka yaratılmak istendiği ifade edildikten sonra 98 gündür Yıldız Teknik Üniversitesi önünde gaspedilen eğitim hakları için direniş gerçekleştiren YTÜ direnişçisi konuştu. YTÜ direnişi adına sözü alan bir başka öğrenci öncelikle kapitalizmin emekçileri ve gençliği geleceksizleştiren yapısına dikkat çekti ve özellikle kriz gibi dönemlerde sosyal haklarının hızla ellerinden alındığını vurguladı.

SOKAK Üniversitesi Kadıköy’deki dersinde yine madenlerde, fabrikalarda ve tersanelerde katleden, insanı yok etmekten çekinmeyen sermaye düzenini teşhir etti.

Ders aralarında çevrede toplananlara şiirleri ve türkülerini ile seslenen SOKAK Üniversitesi etkinlik boyunca bildiri dağıtımları ile insanları etkinliğe katılmaya davet etti ve çevreden alkışlar ile destek topladı. Türkülere hep bir ağızdan eşlik edilmesinin ardından ders yeniden başladı ve sözü alan bir öğrenci kriz ve geleceksizlik üzerine bir anlatım gerçekleştirdi.

Bir başka öğrenci ise emekçilerin üzerinde polis, devlet terörünün artması ile kaza kurşunlarının

öğrencilerin, çocukların ve emekçilerin canını aldığı vurguladı. Öğrenci, son bir yılda iki Kürt öğrencinin, Şerzan Kurt’un ve Aydın Erdem’in polislerce hedef gösterilerek katledildiklerini belirtti. Aynı terörün komünist bir işçi olan Alaattin Karadağ’ı da yürüttüğü devrimci faaliyetten ötürü sokak ortasında alçakça katlettiğini vurgulayan öğrenci, bu azgın terörün emekçileri sindirmek için kullanıldığını belirtti.

Dersin tüm başlıklarının tamamlanmasının ardından çevrede toplananlar ve kampüse katılanlar ile halaylar çekildi.

Ekim Gençliği / İstanbul

“Soruşturmalar, cezalar geri çekilsin!”

Üniversitelerde ilerici ve devrimci özneler tarafından yürütülen siyasal faaliyeti sindirebilmek amacıyla polis-idare işbirliğinde soruşturma-ceza terörü devreye sokulmaya devam ediyor. Gençliğin mücadelesini soruşturma ve cezalarla boğabileceğini düşünen üniversite yönetimlerine gerekli cevap ise mücadele yükseltmeye devam edilerek veriliyor.

AÜ’de soruşturma karşıtı eylem

Anadolu Üniversitesi’nde 25 Mayıs günü, son dönemde yoğunlaşan rektörlük-ÖGB-polis işbirliğine ve soruşturmalara karşı eylem gerçekleştirildi.

Yunus Emre kapısının önünde toplanan kitle “Rektörlük-ÖGB-polis işbirliğine son / soruşturmalar bizi yıldıramaz” pankartını açarak ajitasyon konuşmaları ve sloganlarla rektörlüğe yürüdü.

Yapılan konuşmalarda Anadolu Üniversitesi’nde açılan soruşturmanın 300’ü aştığı ifade edilerek rektörün anti-demokratik uygulamaları ısrarla sürdürdüğü söylendi. Rektörlüğün polisle yaptığı işbirliğinin de teşhir edildiği açıklamada Şerzan Kurt’un polis kurşunuyla öldürüldüğü hatırlatıldı. Kürt öğrencilere yönelik saldırıların arttığı da belirtildi.

Eylemi, Demokratik Üniversite Platformu (Ekim Gençliği, Alinteri, DPG, DYG, DGH, SGD, ÖGD) ve EHP Gençliği örgütledi.

Ekim Gençliği / Anadolu Üniversitesi

Isparta’da soruşturma terörü

Isparta Süleyman Demirel Üniversitesi, ilerici ve devrimci öğrencilere yönelttiği saldırılarına bir yenisini ekledi. Beyazıt ve Halepçe katliamlarının yıl dönümünde gerçekleştirdikleri eylemle faşizme karşı mücadele çağrısı yapan 20’ye yakın öğrenciye soruşturma açıldı.

Soruşturmaların gerekçesi ise eylemde öğrencilerin faşizme karşı mücadele çağrısı yapması.

Ekim Gençliği / Isparta

YDÜ’de soruşturma tehdidi

Yakın Doğu Üniversitesi Rektörlüğü öğrencilerin meşru eylemlerini denetim altına almaya çalışıyor. Rektörlük tarafından yapılan yazılı beyanda “Bundan sonra yapılacak gösteri ve yürüyüşlerden önce Rektörlükten izin alınacak. Bu kuralı ihlal edenler hakkında disiplin soruşturması açılacak.” ifadeleri yer alıyor.

YDÜ öğrencileri ise baskı, yasak ve soruşturma tehdidine rağmen mücadelelerine devam edeceklerini belirtiyorlar.

Ekim Gençliği / YDÜ

Ankara Devrimci Liseliler Birliği Kurultayı gerçekleştirildi

Ankara Devrimci Liseliler Birliği (DLB) tarafından hazırlıkları yürütülen lise kurultayı 20 Mayıs günü saat Ankara Jeoloji Mühendisleri Odası'nda gerçekleştirildi. "Geleceğimiz ve özgürlüğümüz için liseli kurultayına" şiarı ile örgütlenen kurultayda Mamak, Yenimahalle, Dikmen, Batıkent, Sincan, İncirli semtlerinden liseli gençler mücadeleyi ileri taşımanın önündeki engelleri ve örgütlenmenin sorunlarını tartıştılar. Devrim ve sosyalizm davasının büyütülmesi için daha çok özneleşmek gerekliliği üzerinde durdular.

Kurultay devrim ve sosyalizm davasında şehit düşen devrimciler nezdinde yapılan saygı duruşuyla başladı. Ardından Devrimci Liseliler Birliği (DLB) adına bir açılış konuşması yapıldı. Konuşmada yarınların gerçek sahiplerinin gençlik olduğu, gençlik nasıl şekillenirse yarının da öyle şekilleneceği ve gençliğe işçi sınıfının yol gösterdiği vurgulandı. Aynı zamanda Zonguldak'taki grizu patlamasında göçtüğ altında kalan 30 işçinin gerçek katilinin kapitalist sömürü düzeni olduğu vurgulandı. Açılış konuşmasının ardından divanın oluşturulmasıyla birlikte tebliğlerin okunmasına geçildi.

“Paralı eğitiminiz sizin olsun! Gelecek bizimdir!” tebliği

Bu tebliğde liseli gençliğin yaşadığı tüm sorunların kapitalist sömürü düzeninin eğitimi neo-liberal politikalar ile birlikte ticarileştirmesinden kaynaklandığı, liselerin adeta 4 yıllığına kiralandığına ve gençliğin müşteri olarak görüldüğüne değinildi.

Parasız eğitim talebinin öne çıkartılması ve bu talebi bulduğumuz her yerde daha güçlü bir şekilde savunmak gerektiği ve okullarda mevzi direnişlerin yaratılması gerektiği vurgulandı.

Tebliğin okunmasının ardından farklı lise ve dershanelerden öğrenciler karşılaştıkları sorunları ve deneyimlerini paylaştılar. Bu konuşmalar sırasında Tuzluca'yı Lisesi'nde gerçekleşen kantin boykotu ve Esenyurt'ta Halil Akkanat Lisesi'nde sorumluluk sınavları ile ilgili gerçekleşen refleks tepki örnek gösterildi. Deneme lisesinden bir öğrenci ise okulun 2007'den itibaren Türk Telekom borcu olduğu ve bunun parasının öğrencilerden toplandığını ayrıca sınav ücreti alabilmek için öğrencilerin her sene bütünlemeye bırakıldığını söyledi.

Bu bölümde Ekim Gençliği adına yapılan konuşmada üniversitelerdeki genel durumun da liselerden çok farklı olmadığı söylendi.

“Eleme sınavlarınız sizin olsun! Gelecek bizimdir!” tebliği

Bu tebliğde gençliğin ilköğretim sıralarından başlanarak yarış atı gibi sınavlara endeksli bir şekilde yaşadığına değinildi. Sınavların isimlerinin değiştiği fakat özlerinin aynı kaldığı, her eleme sınavının arkasında eğitimi ticaretin konusu yapan kapitalist sömürü düzeninin olduğu belirtildi. Eleme sınavlarının büyük bir rant sisteminin aynası iken; aynı zamanda gençliği denetim altına almanın da bir başka adı olduğu söylendi. Tebliğin okunmasından sonra sözü liseliler aldı ve YGS sınavından sonra Anıttepe Lisesi'nde bir öğrencinin intihar ettiğini ve bunun kamuoyundan saklandığını söyledi. Yahya Kemal Beyatlı Lisesi'nden

bir öğrenci ise, bu sınavların insanları yabancılaştırdığını ve birlikte hareket etmek yerine bencilliği ön plana çıkardığını vurguladı.

“Staj sömürünüz sizin olsun! Gelecek bizimdir!” tebliği

Bu tebliğde sömürü düzeninin patronları tarafından memleket meselesi olarak görülen meslek liselerinin geleceğin işçi sınıfının örgütlenmesi gereken alanlar olduğundan bahsedildi. Bu tebliğin ardından ise kız meslek lisesinden bir öğrenci yaşadığı staj sömürüsünü ve diğer liselerle aralarındaki fırsat eşitsizliğini anlattı.

Başka bir liseli ise meslek liseli öğrencilerin kalifiye eleman olarak görüldüğünü ve asgari ücretin çok altında bir maaşla staj sömürüsüne maruz kaldıklarını belirtti.

Kurultayın ikinci bölümüne, okullardaki baskıyı anlatan bir tebliğin okunması ile başlandı. Tebliğde liselilerin okul polisleri, kameralar ve ajanlaştırmalarla teslim alınmaya çalışıldığı belirtildi.

Kurultayda son olarak “Geleceğimiz ve özgürlüğümüz için Devrimci Liseliler Birliği'nde

örgütlenelim!” başlıklı tebliğ sunuldu. Katliamlara ve baskılara rağmen on yıllardır gençliğin devrimci mücadelesinin sürdüğü ve süreceği aktarıldı. DLB'nin LGP'lerin mirasına dayanarak çözümün sınıfsız ve sömürsüz bir dünya kurmakta olduğu aktarıldı ve gençlik Devrimci Liseliler Birliği saflarında mücadeleye çağrıldı. Kurultayın ilerleyen bölümünde ise liselilerin örgütlenme konusundaki deneyimleri paylaşıldı. Ekim Gençliği ve İstanbul Devrimci Liseli Birliği de gönderdiği mesajlarla kurultayı selamladı.

Bu bölümün ardından kurultay kararları deklare edildi.

Kurultayın ardından Mayıs şehitleri anması gerçekleştirildi. DLB adına yapılan konuşma ile başlayan anma MIKE müzik topluluğunun türküleri eşliğinde son buldu. 26 Mayıs'ta boykot çağrısının yapıldığı kurultay, alınan güçle bir adım daha ileri çıkma çağrısı ile bitirildi. Aynı zamanda milyonlarca işçi-emekçinin sesi olan tutsak sınıf devrimcileri de selamlandı ve onlara gönderilen en anlamlı selamın bugün bu kurultayın gerçekleşmesi ve mücadelenin hız kesmeden devam etmesi olduğu vurgulandı.

Ankara DLB

Kocaeli Üniversitesi'nde ÖGB terörü

22 Mayıs günü, bahar şenliklerinin ikinci gününde Ekim Gençliği dergisinin satışını yapan sınıf devrimcileri ÖGB terörü ile karşı karşıya kaldılar. Umuttepe Kampüsü'ne girişleri sırasında ÖGB'nin üst arama dayatmasına karşı çıkarak fiili bir şekilde okula giren ve üst aramasını teşhir eden devrimciler, okul içinde dergi satışına başladıkları anda tekrar ÖGB'lerin tacizlerine maruz kaldılar.

Üniversite yönetiminin ve ÖGB'lerin tüm engelleme çabalarına karşı devrimciler kararlı bir duruş göstererek ajitasyon konuşmaları eşliğinde dergi satışına devam ettiler. Bunun üzerine ÖGB'ler devrimcileri çember içine alarak öğrencilerden yalıtıma çalıştılar. Öğrencilerin alkışlarla destek verdiği dergi satışında, dergi almak isteyen öğrenciler de ÖGB'nin engellemesi ile karşılaştı. Dergi alması engellenen öğrencilerle ÖGB'ler arasında tartışmalar yaşandı. Bütün engelleme çabalarına rağmen sürdürülen Ekim Gençliği satışı öğrencilerin yoğun ilgisiyle karşılaştı.

Faaliyet boyunca sıklıkla baskılar, anti-demokratik uygulamalar ve soruşturmalar teşhir edildi. Mayıs şehitleri ve 26 Mayıs eylemine ilişkin de konuşmalar gerçekleştirildi.

Ekim Gençliği / KOÜ

Kemal Kılıçdaroğlu başkanlığındaki CHP...

Emekçi kitlelere sunulan sahte umut kapısı

Deniz Baykal'ın etkisizleştirilmesiyle önü açılan Kemal Kılıçdaroğlu'nun CHP genel başkanlığına seçilmesi, rejimin efendilerine rahat bir soluk aldırdı. Zira Amerikancı rejimin hem kopuk olan "sosyal demokrat" ayağını onarmaya, hem de gerektiğinde, yıpranma sürecindeki AKP'nin yerine kullanabileceği bir alternatife ihtiyacı vardı. Görünen o ki, Kılıçdaroğlu başkanlığındaki CHP, her iki noktada da rejimin beklentilerine karşılık verebilecek tek aday.

CHP'nin üstlenmeye talip olduğu misyon, bu gerici partiyi düzen nezdinde daha işlevli hale getirecek. Zira başarılı olursa, rejimi "seçeneksizlik"ten kurtarmakla kalmayacak, işçi sınıfı ve emekçilerin saflarında sömürü ve köleliğe karşı biriken öfkenin devrimci kanallara akmasının önünü de kesmeye çalışacak.

Kılıçdaroğlu başkanlığındaki CHP kimin kurtarıcısı?

Sermaye medyasının bir kesimi tarafından "Mesih" gibi takdim edilen Kemal Kılıçdaroğlu, genel kurulda yaptığı konuşmada, toplumun alışık olduğu siyasetçi tipinden farklı bir görünüm sergiledi. CHP şeflerinin yıllar önce terk ettiği "işçiden, emekçiden, köylüden, demokrasiden, ezilenden yana" söyleme dönüş yapan Kılıçdaroğlu, yer yer ipin ucunu da kaçırarak, olmadık vaatlerde bulundu.

İşsizlik, yoksulluk, sefalet, rüşvet, yolsuzluk, örgütsüzlük, kayıtdışı istihdam gibi kokuşmuş kapitalist sistemin her gün yeniden yeniden ürettiği sorunları çözeceğini iddia eden Kılıçdaroğlu, "verdiği sözü tutmayan yiğit değildir!" sözüyle "çözüm garantisi" de verdi.

Sistemden kaynaklı her sorunu AKP hükümetinin sırtına yıkmaya çalışan yeni CHP şefinin misyonu ile vaatleri zıt kutuplarda bulunuyor. Sermaye egemenliğine dayalı düzene hizmet etmekle mükellef olan Kılıçdaroğlu, aynı zamanda sömürü ve baskının her türüne maruz kalan işçi sınıfı ile emekçilerin sorunlarına da çözüm üreteceğini iddia ediyor.

Kamuda taşeronu ortadan kaldıracaklarını, yoksulluğun, rüşvetin sonunu getireceklerini, mayınlı arazileri topraksız köylüye vereceklerini, emeklileri yeniden "birinci sınıf vatandaş" yapacaklarını vaadeden Kılıçdaroğlu, iktidarları döneminde İstanbul'un merdiven altı atölyelerinde çalışan başörtülü genç kızların da sigortalı ve sendikali olacağını öne sürüyor. "Hakça paylaşım"ı esas alan, "demokrasi çıtası yüksek" bir yönetim kuracaklarını iddia ediyor.

Tüm bu vaatleri bir düzen partisi olan CHP yerine getirecek! Kapitalizmin dünya ölçüsünde derin bir kriz içinde debelendiği, işçi ve emekçilere yönelik sosyal yıkım saldırıları dışında bir çözüm yolu bulamadığı, dolayısıyla işçi ve emekçilere hiçbir taviz verme olanağının olmadığı koşullarda, "sosyal-demokrat" kimlikle zaten hiçbir bağı kalmamış olan CHP, tüm bu vaatleri yerine getirecek!

CHP, tarihi boyunca öncelikle mülk sahibi sömürücü sınıflara hizmet etmiş bir düzen partisidir. Elbette, işçi sınıfı ve emekçi hareketinin yükseldiği ve düzenin işçi ve emekçilere taviz verme olanaklarının olduğu koşullarda, bir düzen partisi olarak "sosyal

demokrat" kimlik üzerinden muhalefet yapmak ve işçi-emekçilere lehine bazı icraatlarda bulunmak mümkündür. Ancak düzenin derinleşen krizi buna imkan tanımamakta, bugün sermaye sınıfının çıkarları ve ihtiyaçları, işçi sınıfına ve emekçilere yönelik azgın saldırı programlarının sürdürülmesini gerektirmektedir. Dolayısıyla, kapitalizmin dünya ölçüsünde çöküşe doğru gittiği bir dönemde, bir düzen partisi olarak CHP'nin öncekilerden farklı icraatlara imza atması mümkün değildir.

CHP, geçmişten farklı olarak sosyal demagojiyi kullanacaktır, zira AKP'ye karşı etkili bir muhalefet bunu gerektirmektedir. İktidar olma imkanı bulabilirse eğer, işçilerin, emekçilerin, yoksulların ve ezilenlerin değil, kapitalistlerin çıkarları ve ihtiyaçları ne gerektiriyorsa onu yapacaktır.

Demokrasi vaadi ve "hakça paylaşım" safsatası

Kılıçdaroğlu "üretmek ve hakça paylaşmak" esasına dayalı bir yönetim anlayışını hakim kılarak vaatlerini yerine getireceklerini öne sürüyor.

Ücretli emeğin sömürüsüne dayalı bir sistem olan kapitalizmde "hakça paylaşım" mümkün değildir, kapitalizm hakkında iyi-kötü fikri olan herkes bunu bilir. "Hakça paylaşım varsa kapitalizm yoktur, kapitalizm varsa hakça paylaşım yoktur!" Dolayısıyla kapitalizmi savunanların "hakça paylaşım"dan söz etmeleri kaba bir demagojiden başka bir şey değildir.

Hele de içinden geçilen dönemde, işçi ve emekçilerin örgütlü militan mücadelesi zorlamadığı sürece, kısmi tavizler vermek bile mümkün değildir. Nitekim sermaye medyasındaki bazı kalemşörler, açık destek verdikleri Kılıçdaroğlu'na, "popülizm devri kapanmıştır!" anımsatmasını bunun için yapmaktadırlar.

Artı-değerin kapitalist gruplar tarafından yağmalandığı bu düzende, işçi ve emekçilerin gelirlerinde en ufak bir artışın olabilmesi bile ancak sermaye iktidarına karşı yükseltilecek örgütlü sınıf mücadelesiyle mümkün olabilir. Sermaye saldırılarına karşı kararlı bir mücadeleyle yanıt verilmediği yerde, emekçilerin hak kayıplarına uğraması kaçınılmazdır.

Kılıçdaroğlu, demokrasinin sırtını

yükselteceklerini de vaat ederek, Amerikancı rejimin zorbalığına maruz kalan işçilerin, emekçilerin, ilerici ve devrimci güçlerin, Kürtlerin, Alevilerin ve toplumun ezilen diğer kesimlerinin CHP'den medet ummasını talep ediyor. Oysa demokrasi vaat eden Kılıçdaroğlu, Kürt sorununun varlığını bile dile getirme cesaretini gösteremedi. Sorunu işsizlik ve yoksulluk sınırına hapseden CHP, bu yaklaşımı ile bu konuda dinci gericiliğin bile gerisine düştü.

Temel demokratik sorunlardan biri olan ulusal sorunu dile getirmekten çekinenlerin demokrasi vaadinin hiçbir inandırıcılığı yoktur. Bu konuda Kılıçdaroğlu'nu medyadaki kalemşörlerden önce TÜSİAD şeflerinin uyarma ihtiyacı hissetmesi, büyük vaatlerde bulunan bir parti şefi adına hazin olsa gerek.

Temelden yoksun hayaller değil meşru militan mücadele!

Sayırsız deneyim göstermiştir ki, burjuvazinin şu veya bu siyasi temsilcisinden medet uman işçi ve emekçiler her zaman hüsrana uğramışlardır.

Bugün Kılıçdaroğlu başkanlığındaki CHP, düzenden beklentisi kalmamış işçi ve emekçilere "umut kapısı" olarak yutturulmaya çalışılmaktadır. Bu manevra ile 8 yıldır Amerikancı AKP hükümetinin saldırıları altında bunalan emekçileri düzene bağlamaya çalışan gerici rejim, emekçilere yeni bir hüsrana hazırlama derdindedir.

Kemal Kılıçdaroğlu'nun sıraladığı vaatlerin pek çok işçi ve emekçiye etkileyeceği, temelden yoksun bir takım hayallerin yayılmasını sağlayacağı açıktır.

Sınıf hareketinin güçlenme belirtileri gösterdiği bir dönemde sermaye cephesinin bu manevrası önemsenmelidir. İşbaşındaki arsız AKP'ye karşı biriken öfke ve tepkinin, düzenin diğer temsilcisi CHP'nin etkisinde yozlaşmasını önlemek, daha önemlisi bu tepkiyi devrimci kanallara akıtılabilmek için azami bir çaba harcanmalıdır. Ajitasyon-propaganda faaliyetinde şu veya bu düzen temsilcisine güven duymanın yeni pişmanlıklardan başka bir sonuç yaratmayacağı, insanca çalışma ve yaşam koşulları talep eden işçi ve emekçilerin, sermaye iktidarına karşı meşru militan bir mücadele yürütmek dışında bir çıkış yolunun olmadığı etkili bir şekilde anlatılmalıdır.

İran’a karşı yeni yaptırım kararı Güvenlik Konseyi’ne sunuldu...

Emperyalistler imzalanan deklarasyonu tanımadı!

ABD emperyalizmi, BM Güvenlik Konseyi’nin diğer daimi üyelerini de (Çin, Rusya, Fransa, İngiltere) yanına alarak, İran’a karşı yeni bir yaptırım kararını gündeme getirdi. Kararın Güvenlik Konseyi daimi üyeleri ile Almanya tarafından desteklenmesi, emperyalist güç odaklarının İran’a karşı blok tutum alma eğilimine işaret ediyor.

Brezilya, Türkiye, İran üçlünün uranyum takası konusunda anlaşmaya varmalarının hemen ardından ABD tarafından yaptırım kararının gündeme getirilmesi, emperyalistlerin üçlü girişimi boşa çıkarmayı hedeflediğini gösteriyor.

Emperyalist şefler anlaşımadan rahatsız

Tahran’da gerçekleşen 18 saatlik görüşmeler sonucunda sağlanan mutabakatın ardından 17 Mayıs’ta yayınlanan üçlü deklarasyon belli bir yankı yarattı. Deklarasyona göre İran, 1200 kg az zenginleştirilmiş uranyumu bir ay içerisinde Türkiye’ye gönderecek, bunun karşılığında ise bir yıl içerisinde yüzde 20 oranında zenginleştirilmiş 120 kg yakıt alacak.

Tayyip Erdoğan ve müritlerine göre bu anlaşma ile sorunun çözülmesi yönünde önemi bir adım atılmış, yaptırımlara gerek kalmamıştı. Oysa gelişmeler farklı yönde oldu.

Zira anlaşmanın hayata geçirilebilmesi için “Vienna Grubu” (Uluslararası Atom Enerjisi Ajansı (IAEA), ABD, Fransa, Rusya) tarafından da onaylanması gerekiyor. Oysa ABD’nin başını çektiği emperyalist güçler, üçlü deklarasyonu inceleme gereği bile duymadan, yaptırım kararını Güvenlik Konseyi’nin diğer üyelerine sundular. Bu girişim, emperyalist şeflerin Brezilya-Türkiye ikilisi tarafından kullanılan inisiyatiften rahatsız olduklarını ve üçlü deklarasyonu boşa düşürmek konusunda mutabık kaldıklarını ortaya koydu.

Bu gelişme, ABD tarafından ikna edilen Rusya-Çin ikilisi dahil, dünyanın emperyalist güçlerinin, kendilerine rağmen inisiyatif kullanılmasına izin vermeyeceklerini gösteriyor. Bu tutumdan da anlaşılacağı üzere, emperyalist güçlerin derdi Ortadoğu’yu nükleer silah tehdidinden korumak değil, emperyalist politikalarını icra edebilmektir. Emperyalistlerin bu politikalarının ne kadar vahşi olduğunu anlayabilmek için Irak ve Afganistan’da yaşananlara bakmak yeterlidir.

Nükleer silah stoklarının kaba ikiyüzlülüğü

İran’la uğraşan Güvenlik Konseyi daimi üyelerinin tümü birer nükleer silah stokçusudur. Sadece ABD’de 10 bine yakın nükleer başlıklı füze, bomba veya roket olduğu biliniyor. Salt ABD’nin elinde bulunanlar dünyayı defalarca yok etmeye yetecek miktardadır. ABD kadar olmasa da, diğer dört devletin elinde de önemli miktarda nükleer silah bulunmaktadır.

Ortadoğu söz konusu olduğunda ise, Siyonist İsrail’in 40 yıldır emperyalist güçlerin katkılarıyla nükleer silah ürettiği biliniyor. Yine bölgenin bir parçası sayılan Pakistan’da kayda değer miktarda

nükleer silah mevcuttur. Türkiye’de ise ABD tarafından stoklanan en az 90 atom bombası olduğu artık bir sır değildir.

İnsanlık için ciddi bir risk oluşturan devasa miktardaki silahlar orta yerde dururken, birkaç yıl içinde nükleer silah üretebileceği gerekçesiyle İran’a tehditler savrulması, ikiyüzlü batı dünyasının çifte standartının çarpıcı bir göstergesidir.

İnsanlığın geleceğinin nükleer silah tehdidi altında olduğu bir gerçektir. Ancak bu tehdit İran’dan değil, emperyalist-siyonist güçlerden kaynaklanıyor. Dolayısıyla insanlığın geleceğini güvence altına alabilmek için yükseltilecek mücadele öncelikle emperyalist-siyonist güçleri hedef almalıdır.

İran’daki mollalar rejimi, üçlü anlaşma ile kısmi bir geri adım atarak, emperyalist güçlerin basıncını en azından bir süreliğine savuşturmaya çalıştı. Fakat gelişmeler umduğu gibi olmadı. ABD’nin diğer emperyalist güçlerin de desteğiyle yaptırım kararını gündeme getirmesi Tahran yönetiminin işini zorlaştırdı.

Üçlü anlaşmanın yürürlüğe girmesini isteyen İran, Türkiye ve Brezilya ile imzaladığı uranyum takas anlaşmasıyla ilgili mektubu BM’ye bağlı UAEK yöneticilerine ulaştırdı ve Güvenlik Konseyi’nin daimi olmayan üyelerinin yaptırım kararına karşı çıkmalarını sağlamak için girişimlere başladı.

Sisteme hizmet için kullanılan inisiyatifin sınırları

Brezilya-Türkiye ikilisi, halihazırda orta kuşak kapitalist ülkelerin önde gelen temsilcileri arasında bulunuyor. Sistem içinde kendine yer açmaya çalışan bu ülkelerin egemen sınıfları, verili koşullarda İran’a karşı sıkı bir ambargonun uygulanmasını çıkarlarına uygun bulmuyorlar. Kullandıkları inisiyatif, hem İran’la geliştirdikleri ilişkilerin zarar görmesini önleyecek, hem de bazı alanlarda etkili olabileceklerini kanıtlayacaktır.

Bu durum özellikle Türk burjuvazisi ve onun devleti açısından böyledir. Zira hem İran’la çok yönlü ilişkiler geliştirmiş, hem de bölgesel güç olma hevesi iyice depremiş bulunuyor. Brezilya’nın katkılarıyla İran’la sağlanan anlaşma, her iki alanda da Türk burjuvazisinin çıkarlarına uygun görünüyor. Ayrıca bu

adımla “etkin taşeron” olabileceğini Washington’daki efendilerine de kanıtlamış olacaktı.

Kendi çıkarlarını korumak, ama bu arada emperyalist-kapitalist sistemin efendilerine de hizmet etmek adına kotarılan anlaşma, ABD’den sert bir tepkiyle karşılaştı. İran’a karşı yeni bir yaptırım kararını Güvenlik Konseyi’nin gündemine taşıyan ABD, Ankara’daki işbirlikçilerin sevinçlerini kursaklarında bıraktı. Bundan dolayı başbakan ve Cumhurbaşkanı dahil olmak üzere, sermaye iktidarının dışişleriyle ilgili tüm elemanları, Washington’daki efendiyi ikna etmek için seferber oldular. Belirtildiğine göre, Tayyip Erdoğan-Barack Obama telefon görüşmesi iki saate yakın sürmüştü. Buna karşın henüz Washington’dan istedikleri sonucu alabilmiş değiller. Erdoğan’ın Brezilya ziyareti, iki devletin de anlaşmanın uygulanması için çıkış yolu aradığına işaret ediyor.

Pentagon’un medyadaki sözcüleri “İran’la anlaşma ABD-Türkiye ilişkilerini gerecek” derken, bazı meclis üyeleri de yaptırımın yeterli olmayacağını, askeri seçeneğin de düşünülmesi gerektiğini söylemeye başladılar. Bu ölçüsüz saldırganlık, Ankara’daki işbirlikçilerin tutumuna duyulan tepkinin bir yansıması kabul ediliyor.

Farklı kanallar üzerinden, “Siz kendinizi ne sanıyorsunuz?” mesajını Ankara’ya ileten, “efendinin çizdiği sınırların dışına çıkmak uşağın haddi değildir” demeye getiren Pentagon’un savaş baronları, küstahlıkta sınır tanımıyorlar.

Üçlü deklarasyon ile kendilerine göre iyi bir iş kotaran sermaye iktidarı ise, Washington’dan gelen alçaltıcı mesajları sineye çekmekle kalmıyor, “biz her şeyi efendimiz için yapıyoruz” mesajını iletmek için çırpınıp duruyor. Emperyalistlerin hizmetinde olmanın “makus talihi” bu utanç verici durumu kaçınılmaz kılıyor.

Görünen o ki, üçlü deklarasyonu boşa düşürmek için harekete geçen Barack Obama yönetimi, diğer emperyalistlerin de desteğiyle Ortadoğu halklarını hedef alan saldırgan tutumunu daha da sertleştirecek. Emperyalist-siyonist güçlerin tehdidi altında bulunan Ortadoğu halklarının ise, bu güçlere ve işbirlikçilerine karşı birleşik bir direniş örmekten başka bir çıkış yolları bulunmuyor.

Avrupa'da işçi ve emekçi eylemleri

Yunanistan'da genel grev

Sınıf çatışmalarının sertleştiği Yunanistan'da 20 Mayıs günü bir kez daha genel greve gidildi.

Yunanistan Kamu Çalışanları Konfederasyonu (ADEDY) ile İşçi Sendikaları Federasyonu'nun (GSEE) çağrısıyla yapılan 24 saatlik genel greve, kamu kuruluşları ve özel sektör çalışanlarının yanı sıra vergi daireleri, belediye, valilik, gümrük çalışanları, öğretmenler, avukatlar, devlet hastanelerinde görevli doktorlar, banka, elektrik daireleri ve toplu taşıma araçları çalışanları ile liman işçileri katıldı.

Grev nedeniyle devlet dairelerinde hizmetlerde aksamalar yaşanırken, okullarda derslerin boş geçtiği öğrenildi. Doktor ve sağlık ekiplerinin greve katılması nedeniyle hastanelerde yalnızca acil durumlar için personel bulunurken, adliyelerde duruşmalar ertelendi. Liman çalışanlarının iş bırakmasıyla ana kara ile adalar arası bağlantı da koptu. Şehiriçi toplu taşıma araçlarının çalışmaması ise ulaşımı yer yer durma noktasına getirdi.

Atina'da ADEDY ve GSEE'nin yanı sıra Tüm İşçilerin Militan Cephesi (PAME) de gösteri düzenledi.

British Airways grevi yeniden!

İngiltere'de British Airways (BA) çalışanlarının çalışma koşullarının ve ücretlerin iyileştirilmesi için gerçekleştireceği 20 günlük grev mahkeme kararıyla yasa dışı ilan edilmişti. BA'nın Yüksek Mahkemeye başvurması üzerine mahkeme "grev oylamasının yönetmeliğe uygun yapılmadığını" iddiasıyla grevi yasaklamıştı. Bunun üzerine Unite Sendikası grevin yasadışı ilan edilmesine karşı temyize gitmişti. Mahkeme aldığı kararla sendikanın itirazını kabul etti.

BA çalışanları kadro sayısı, ücret ve çalışma koşulları konusunda şirket yönetimiyle anlaşamamış ve mart ayında iki kez gerçekleştirilen grevin ardından yeniden grev kararı almıştı. Beşer günlük planlanan dört grevden ilkinin 19 Mayıs Çarşamba günü başlaması gerekiyordu. Diğer grevlerin tarihleri ise 24 Mayıs, 30 Mayıs ve 5 Haziran olarak açıklandı.

Romanya'da 50 bin kişi yürüdü

Romanya'nın başkenti Bükreş'te 19 Mayıs Çarşamba günü AB ve IMF'nin kemer sıkma politikalarına karşı çoğunluğunu işçi, emekli ve kadınların oluşturduğu 50 bin kişi öfkelerini sokaklara çıkarak haykırdılar.

Eylemde, hükümetin 1 Haziran'dan itibaren geçerli olmak üzere kamu sektöründe yüzde 25, emeklilerin ücretlerinden ve sosyal ödeneklerden yüzde 15 kesilmesini öngören kararı protesto ettiler. Sendikalar, hükümetin uygulamalarını geri almaması durumunda 31 Mayıs'ta genel greve gideceklerini açıkladı.

Meksika Körfezi'nde tekellerden çevre felaketi

Meksika Körfezi'nde 22 Nisan tarihinde İngiliz petrol şirketi BP'ye ait petrol platformunun 11 kişinin ölümüne de yol açan bir patlama sonucu batması ile devam eden sızıntı durdurulamıyor. Şu ana kadar, suya milyonlarca litre petrol karışan Meksika Körfezi renk değiştirmeye başladı. Tahminlere göre yaklaşık 1,524 metre derindeki kuyudan hergün denize 5 bin varil (800 bin litre) hampetrol sızması büyük bir çevre felaketi tehdidi oluşturuyor.

BP ve ABD hükümeti arasında gerginlik

Hafta başından itibaren ABD'nin Mississippi Eyaleti'nde kıyı bölgelerini etkileyecek olan sızıntının, çok sayıdaki küçük koya ve Louisiana Eyaleti'ne dek ulaşması ABD'de endişe yarattı. BP tekeli ham petrol sızıntısını ve kirliliğin yayılmasını bir ayı geçen zamana rağmen durduramamasından dolayı ABD ile gerginlik yaşıyor.

BP Pazar günü petrol platformundaki deliğin yüksek miktarda balçık pompalanarak, ağız da betonla örtülerek kapatılmasına çalışıyor ve böylece sızıntıyı durdurmayı planlıyordu. Ancak şirket yetkilileri, daha sonra bu denemenin ön hazırlıklarının tahmin edilenden daha uzun sürdüğü gerekçesiyle en erken salı günü yapılabileceğini duyurdu. Bu yöntemin başarı şansı hakkında ise kimse tahminde bulunmak istemiyor.

Petrol tabakasına karşı Corexit ve etkileri

BP'nin, sızıntıyı önleme çalışmalarında "Corexit" adlı kimyasal maddeyi kullanması ise tartışmalara neden oldu. BP petrolün çözülmesini sağlayan bu maddenin, denizin dibindeki petrol tabakasının denizin yüzeyine çıkmasını önlediği belirtiliyor.

Uzmanlar günlerdir, denize dökülen kimyevi maddenin zehirli olduğu, insan ve hayvan sağlığı açısından son derece tehlikeli ve uzun vadeli etkileri olabileceği uyarısında bulunuyorlardı. Petrol temizleme çalışmalarına katılan balıkçıların hastalandığı bildiriliyor. İşçiler halsizlikten ve bedeninin karıncalanmasından şikayet ediyorlar. Biologlar suda yaşayan memeli hayvanlarda kimyevi maddeler yüzünden deformasyon tespit ettiklerini anlatıyor.

BP ve ticari çıkarları

Corexit ilk kez 1989 Exxon-Valdez deki petrol sızıntısında kullanılmıştı. Bunun kullanılmasında çalışan işçiler daha sonra sinir sisteminde, ciğerlerde ve böbreklerle ilgili ciddi sağlık sorunlarıyla karşılaştılar.

BP'nin merkezi olan İngiltere'de böylesi zehirli bir kimyasal maddenin petrol tabakasına karşı kullanılması 10 yıldır yasak. Ama tüm bunlar BP'yi ilgilendirmiyor. Onu kendi ekonomik çıkarları ilgilendiriyor. Tesadüfe bakın BP bu maddeyi üreten Nalco kimya fabrikasının denetleme kurulunda bulunuyor. Ne kadar litre kimyasal madde Meksika körfezine dökülürse, Nalco firmasının borsa değeri de o kadar yükselecek. Öyle de oldu ve Nalco'nun hisse senetleri bu süreç içinde yüzde 10 değerinde yükseldi. Bu çevre felaketi Nalco firmasına 40 milyon dolar kar getirdi.

Corexitin kullanılmasına karşı çevreciler ve bazı kongre üyelerinin artan basıncı altında kalan ABD hükümeti, 21 Mayıs günü Corexit'in su altında kullanılması yasaklamak zorunda kaldı ve BP'den tüm verileri içeren geniş bir rapor talep etti. Bilim adamlarının tahminlere göre BP tekelinin açıkladığından çok daha fazla petrolün denize sızmış drumda.

Tekellerden ve onların düzeninden çevreyi korumaları beklenemez. Onlar için önemli olan kâr daha fazla kârdır. Çevrenin korunması gerçek anlamda ancak tekellerin ve onların yıkıldığı bir sistem içinde mümkün olacaktır.

TMMOB Genel Kurulu başlıyor

TMMOB’de seçimler 27-28-29 Mayıs 2010 tarihlerinde Ankara Kocatepe Kültür Merkezi Toplantı Salonu’nda yapılacak. TMMOB 41. Olağan Genel Kurulu 30 Mayıs’ta yapılacak seçimler ile bitiyor. Odaların tüm şube ve merkez seçimlerinin tamamlanması ile örgütün yeni dönemdeki şekli hemen hemen oluşmuş olsa da, son nokta genel kurulda konulacak.

Yaklaşık altı aydır süren seçim süreci boyunca kıran kırana geçen liste pazarlıkları ve oluşturulan “hassas” dengeler ve hamasetle ustaca gizlenen omurgasızlığın binbir rengi TMMOB’de hiçbir şeyin değişmediğini açık ve net olarak ortaya koymuştur. ENTES patronunun “devrimci-demokrat” olarak aday gösterilmesinden tutun da “sağcılar gelecek” nidalarıyla en gerici ittifaklara omuz verilmesine kadar bir dizi olay bu süreç içinde yaşanmış, örgütün içinde artık tartışılmaz bir gündem haline dönüşmüş “ücretli ve işsizlerin” sorunları ise seçimlerde hasıraltı edilmiştir.

Yine bu seçimlerde örgüt içi demokrasinin her geçen gün eridiğine, gerici odakları aratmayacak uygulamalarına tanık olduk. EMO İstanbul Şube’de teknik görevli olarak çalışan mühendislerin siyasi kimlikleri sebebiyle sürülmek istenmesi, MMO İstanbul Şubesi’nde bu girişimin somutlanarak burjuva çalışma yasalarında bile kabul edilemeyecek bir şekilde pratik planda da hayata geçirilmesi, bir dizi odada işten atmaların gerçekleştirilmesi yine bu dönem yaşananlara birkaç örnektir.

Seçimler ve TMMOB’nin sol unsurları

Seçimlerde dikkat çeken bir diğer nokta, muhalefetin biraz da olsa toparlanması ve tüm gündemini ücretli ve işsiz teknik elemanlara odaklaması oldu. Bir dizi odanın seçim süreçlerinde alınan tutumlar, tam olarak karşılığını bulamamış olsa da mevcut liberal anlayışa karşı alınırken, odalarda sol muhalefetin sesi de geçmişin çok ötesinde bir şekilde çıkmaya başladı. Ancak tüm bu muhalefetin hala odaların bürokrasisine sıkışan anlayışı onun seçimlerin ötesinde bir hamle yapmasına engel oluşturmaktadır. Zaten oda beyleri de gücünü tam da buradan almaktadır. Karar mekanizmalarını bir şekilde elinde tutan veya onu kilitleyebilecek bir şekilde konumlanan bürokratlar odaların içinde siyaset yapılmasını engellemekte şeytanın aklına gelmeyecek oyunlarla, karalama kampanyaları ve yalanlar ile kendi varlıklarını sürdürmektedir. Bu haliyle bir huniye benzeyen TMMOB bürokrasisi, ilerici unsurları bir şekilde kendi organları içinde eritmekte, yapılacak hemen her şeye, eğer kendinden gelmiyorsa, taş koymaktadır. Bu noktada ufku yönetim kurulları ile sınırlanmış muhalefet de sıkışmakta kendine bir geçit yaratamamaktadır. Bu seçimler bu gerçeği bir kez daha açık ve seçik olarak ortaya koymuştur.

TMMOB Genel Kurulu’na da bu tabloyla gidilmektedir. Açıktır ki oda beyleri, çizdikleri bu tabloyu marifet sayarken bu noktada hali içler acısı olan bu liberal çizgiye soldan koltuk çıkanlar olmaktadır. Büyük bir hevesle yönetimlere girenler, liberal çizginin yedeğine düşmenin ötesine geçememekte hatta kimi zaman onun da gerisine düşmektedir. “Seçim süreçleri TMMOB’ye hâkim anlayışın ve onun dışında kalan ilerici hatta “devrimci” olma iddiasındaki siyasetlerin durumunu

en çıplak şekilde ortaya koymakta, deyim yerindeyse turnusol kâğıdı işlevi görmektedir. Kapalı kapılar ardında yapılan görüşmeler, karşılıklı pazarlıklar, söylenen yalanlar ve kıvrak manevralarla ikili-üçlü hatta dörtlü oynanan bir oyuna dönen seçim süreci, ne yazık ki bir dizi sol siyaseti de içler acısı durumlara sokmaktadır. ...Ancak daha odaların seçim süreçlerinde ilkeleri koltuğa feda edenlerin oluşturacağı yönetimlerin gelecek için çok da iyi sinyaller verdiğini söylemek mümkün değildir. Birçok önemli şubede kıran kırana geçen liste pazarlıkları bize bürokratik zihniyetin devam edeceğini haber vermektedir. Odayı değiştirmek adına ince manevralarla yönetici adayı olanlar, odayı üyeyle birlikte değil üye adına yönetmek üzere yola çıktığını kabul etmektedir. Oysa asıl değişmesi gereken bu anlayıştır.” (Seçimlerde Patronlara Oy Yok” açıklamasından TMMŞP)

TMMOB bünyesinde çürüyen yapı bu mevziiyi heba etmek üzeredir. En soldan atılan nutuklar, kapalı kapılar ardında burjuva siyasetinin en kokuşmuş biçimlerine dönüşmektedir. Örgütün tüm iç demokrasisi felç edilmiş, rant kavgasına tutuşan unsurlar kendi dışındaki hiç kimseye soluk olanağı tanımamak için can başla mücadele etmektedir. Örgütün profili bu yüzden gençleşememekte kendi hantal yapısını aşamamaktadır. Genç diye vitrine çıkarılanlar ise üniversite yıllarında mücadeleden köşe bucak kaçan, hijyenik bir ortamda siyaset yapıp bunun da rantını yemek isteyen gençlik hareketinin en geri unsurlarının arasından seçilmektedir. İşin en üzücü yanı, tüm bunları yapanlar kendilerini örgütlü lanse etmekte birtakım sol siyasi yapı ve partilerin adına konuşmaktadır. Örneğin ENTES patronunu da “devrimci demokratların” adayı olarak gösteren liste bir sol parti adına hazırlanmış ve seçim çalışması bu partinin adıyla yürütülmüştür. Koltuk kapmanın teorisini yapan daha solda unsurlar da makam sahibi olmak adına en rezil pazarlıklara girmekte, bu dejenere ortamı soldan omuzlayarak onun vitrinini “renklendirmekte” ve bu siyasal ve örgütsel omurgasızlığa, geçmiş siyasal deneyimlerine yaslanarak türlü kılıflar uydurarak solun bir dizi değerini de yozlaştırmaktadır. Bu çürüme Türkiye’de bazı sol yapıların da örgütlülüğünden ne anladıklarını, dış çemberlere doğru gittikçe örgütsel yapılarının nasıl lime lime bir durumda olduğunu açıkça ortaya koymaktadır.

Ücretli-işsizlerin taleplerine yönetimin cevabı ne olacak?

İşte böyle bir ortamda TMMOB’de seçim süreci sonlanmak üzere. Bu haftasonu yapılacak seçimler bir yanıla örgütün geleceği için çok önemli olsa da sürpriz yaşanması pek de olası görünmüyor. TMMOB’de eski tas, eski hamam. Mevcut yönetim anlayışının itina ile seçtiği delegeleri ile devam edecek gibi görünüyor. Son iki dönemdir öğrencilerin protestoları altında gerçekleşen genel kurullarda da

beylerinin yapıştıkları koltukları nasıl savundukları düşünüldüğünde tabanın sesinden duyulan korkunun bu döneme de yansyacağını söyleyebiliriz.

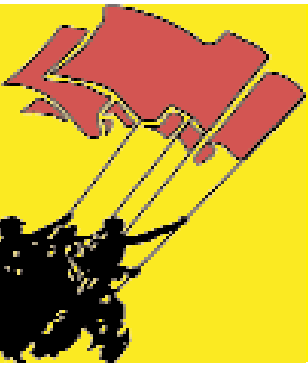
TMMOB’nin son dönemdeki en önemli etkinlikleri olan Kadın Kurultayı ve ÜİMMŞP Kurultayı kararlarının Genel Kuruldan nasıl çıkacağı merak konusu. Kurultayları örgütleyen bileşenin büyük oranda delegasyonda yer alamaması ise bu konudaki endişeleri arttırıyor. Örgüt içerisinde iş yapanlarla yönetenler arasındaki uçurumun ne denli büyük olduğunu hesaba katarsak, TMMOB yönetiminin kurultayları tabanı kadar olumlu karşılamayacağını bugünden anlayabiliriz.

TMMOB reformizmin arka bahçesi değildir!

TMMOB’yi reformizmin arka bahçesine dönüştürmeye çalışan ve bunu hiç utanıp sıkılmadan yapanlar bu ülkede süren sınıf mücadelesine karşı suç işlemektedirler. Mesele tek başına TMMOB’yi savunmak değil, sınıfın birleşik çıkarlarına ve onun mücadelesine kendi alanından omuz vermektir. Zira bunu yapamayan bir TMMOB bir meslek örgütü olarak işlevsiz, sınıf devrimcileri nazarında anlamsızdır. TMMOB’yi onun asıl dinamiği olan ücretli ve işsiz teknik elemanlardan soyutlamak onu gereksiz bir avuç bürokratin beyliğinin hüküm sürdüğü anlamsız bir yapı haline dönüştürmektir. Örgütün artık kendi iç çekişmeleri ile kaybedecek ne zamanı, ne de enerjisi bulunmaktadır. Tüm bu koşullara karşı ilerici, demokrat ve devrimci unsurların görevi ise yeni dönemde artan bir tempoyla, örgütü ücretli ve işsiz mühendis, mimar ve şehir plancılarının mücadelesi üzerinde yükselen bir çalışmanın odak noktası yapmaya kilitlemek olmalıdır.

Toplumcu Mühendis Mimar ve Şehir Plancıları

Mücadele Postası

Madenci kıyımı sürüyor!

Malatya'nın Hekimhan İlçesi'nde bir maden ocağında meydana gelen göçükte Ramazan Özoktay isimli bir işçi yaşamını yitirdi.

Tarihler ve yerler değişiyor; ama sonuçta her zaman ölüm hep bize, işçi ve emekçilere düşüyor... Tarihler ve yerler değişiyor; ama sonuçta bütün katliamların özelleştirilmiş ya da taşeronla verilmiş işletmelerde yaşandığı gerçeği değişmiyor. Tarihler ve yerler değişiyor; ama sonuçta sermaye iktidarı yetkililerinin ahlaksızca ve utanmazca açıklamaları değişmiyor.

Türkiye'de madenlerde yaşanan "kazalar" çoğunlukla taşeron işçi çalıştıran özel maden ocaklarında meydana gelirken, taşeron şirketler maliyeti ucuz hale getirmek için iş güvenliği önlemlerini hiçe sayıyor, işçilere kölelik koşullarını dayatıyor.

Son 7-8 aylık maden bilançosunun ortaya çıkardığı gerçek, sadece sosyal haklarını korumak için değil, bizzat hayatta kalabilmek için de işçi sınıfının kendi gücünden, örgütlülüğünden başka bir şeye güvenemeyeceğini gösteriyor. Emekçilerin hayatını hiçe saymakta yarışan patronlar ve onların hizmetkârı olan sermaye devleti, bir yandan katledip diğer yandan alay ederken bu gerçeği de bize öğretmiş oluyorlar. Boş umutlara kapılmadan, "kader" yalanlarına aldanmadan mücadele etmek ve örgütlenmek, hem maden işçilerinin, hem de bütün işçi ve emekçilerin tek kurtuluş yoludur. "Kurtuluş yok tek başına / Ya hep beraber, ya hiçbirimiz" sloganını bir kez daha hayat doğruluyor.

EKSEN Yayıncılık Büroları

Şair Nedim Cd. Küçük İş Merkezi Kat 3 No: 40
Beşiktaş / İSTANBUL (Ekim Gençliği Bürosu)

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel/BURSA
Tel: 0 (224) 220 84 92

Cemal Gürsel Cd. Shell Karşısı Vakıf İşhanı Kat: 3
No: 306 ADANA Tel: 0 (322) 363 19 94

Belediye İşhanı Kat: 5 No:4 İzmit / KOCAELİ

Sendika ve meslek örgütlerinden tutuklu BDP'lilere ziyaret

14 Nisan 2009 tarihinden bugüne KCK operasyonları kapsamında tutuklanan Kürt siyasetçiler bir yılı aşkın bir süredir hukuksuz bir biçimde cezaevlerinde tutuluyor. Bu çerçevede KESK, DİSK ve TTB'nin genel başkanları tarafından Diyarbakır D Tipi Cezaevi'nde tutuklu bulunan BDP'li belediye başkanlarını 24 Mayıs günü ziyaret düzenlendi.

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi, KESK Genel Başkanı Sami Evren, KESK Genel Sekreteri Emirali Şimşek, Türk Tabipler Birliği Başkanı Gençay Gürsoy ve DİSK'e bağlı Genel İş Sendikası Başkanı Erol Ekici tarafından gerçekleştirilen ziyaretlerde Diyarbakır E Tipi Cezaevi'nde tutuklu bulunan Viranşehir Belediye Başkanı Leyla Güven ile Diyarbakır D Tipi Cezaevi'nde tutuklu bulunan BDP'li belediye başkanlarıyla görüşüldü.

Ziyaretlerin ardından açıklama yapan DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi, belediye başkanlarının bir yıldan fazla süredir tutuklu bulunmalarına rağmen halen iddianamelerinin hazırlanmadığını ifade etti.

Sendika genel başkanları cezaevi ziyaretinin ardından Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde tedavi olan Sur Belediye Başkanı Abdullah Demirbaş'ı ziyaret etti.

Zonguldak'ta sorumlular değil, protestocu tutuklandı!

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ı, Türkiye Taş Kömürü (TTK) Karadon maden ocağında yaşanan grizu patlamasıyla ilgili ziyareti sırasında protesto eden Alp Kaan Polatkan, görevli kamu görevlisine hakaret ve görevli memura mukavemetten tutuklandı.

Karadon Müessese Müdürlüğü maden ocağında yaşanan grizu patlamasıyla ilgili Gelik beldesindeki kuyu alanına gelen Başbakan Erdoğan'ı 19 Mayıs günü protesto eden Polatkan, başbakanın korumaları tarafından yaka paça gözaltına alınmıştı. Başbakan Erdoğan, 30 işçinin göçük altında kaldığı iş cinayetine "kader", kendisini protesto eden işçi yakınlarına da "edepsiz" demişti!

Bilindiği üzere, madenlerde iş cinayetleri, 2004'te ocakların özelleştirilmesinden sonra tırmanışa geçti. 2008'de 43 işçi, 2009'da 92 işçi yaşamını yitirdi. 2010'da da durum değişmedi. İlk beş ayda 15 ilde ölü sayısı Zonguldak'ta meydana gelen son facia ile birlikte 67'ye çıktı. Yedi yılda ölen maden işçilerinin sayısı 208. Ama Balıkesir'de 13 kişiye mezar olan maden faciadan sonra tutuklanan maden mühendisi Halil Karakılıç dışında hiç tutuklu yok.

Her şey apaçık ortada iken iş cinayetlerinin sorumluları hala yargılanmıyor, cezalandırılmıyor. Bu ülkede "iş kazası" adı verilen cinayetler, katliamlar karşısında, sermaye devletine "patronların elini soğutmayın!" yaklaşımı damgasını vuruyor. Bırakın patronlar yatırım yapsın, iş güvenliği veya başka nedenlerle "işadamlarına" engeller çıkarmak, cezalar vermek, onları ürkütür, sonra yatırım yapmazlar yaklaşımı, yasamasından yargısına yürütmesine kadar sermaye devletin bütün kademelerinde kendini gösteriyor.

Bu ülkenin yargısının ne yaptığı ortadadır. Devletin kendi resmi kayıtlarıyla sorumluları belgelenmiş olmasına rağmen cezalandırma yoktur. Göstermelik yargılamalar ise tepkilerimizi yatıştırmak içindir. Ama 'kaderine' isyan edenler, bu örnekteki gibi patronlara bulaşmayan yargıdan nasibini yeterince almaktadır.

Van'da bir çocuk öldü

Van'ın Özalp İlçesi'nde Orgeneral Mustafa Muğlalı Kışlası'na ait atış poligonu yanında bir el bombasının patlaması ile yakında top oynayan çocuklardan 13 yaşındaki Olcay Akyürek hayatını kaybetti. 3'ü ağır 5 çocuk yaralandı. Patlama, kışlanın tel örgülerinin bir metre yakınında meydana gelirken, olay yerine 3 saat sonra gelen askerler hiç bir şey yapmadan geri döndü.

Özalp Belediye Başkanı Murat Durmaz, olay yerinde ifade veren bir görgü tanığının, bir askerin top oynayan çocukların arasına el bombası attığını belirttiğini ifade ederek şunları söyledi: "Olayın bir görgü tanığı var. Şu an savcılıkta ifade veriyor. O görgü tanığına göre bir asker top oynayan çocuklar arasına el bombası atıp kaçıyor. Bu tanık olay yerinde ifade verdi. Şimdide savcılıkta ifade veriyor"

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

**31 Mayıs 1971'de Nurhak'da ölümsüzleşen
Sinan Cemgil, Alparslan Özdoğan ve Kadir Manga'yı
saygıyla anıyoruz...**

akıtsam deliren sevdamı
köpürür mü hayatı besleyen su
ey benim
yedi başlı kartalım
her başını
bir dağ başlangıcında koyanım
senin

böyle diri bir akarsu gibi kıvrılan gövdendir
bizim aşkımızı solduranların korkusu
çünkü elbette bir su
kendi akacağı toprağın sertliğini bilir
ve suyun gövdesiyle yırtılınca toprak
artık ırmak mı ne denir
işte devrim
ona benzer bir akışın hızına denir

yarın ne olur bilirim ben
bahar gelir, otlar büyür
ölüm de yapraklanır
bir dağ bulur uzun uzun bakarım
bir çam ağacı gölgesi
güzel kokular veren
bir damla güneş görünce
sana da gülümseyeceğim yarın

şimdi senin uzanıp yattığın otlarda
yarın yeni bir yeşillik büyüyecek

Arkadaş Z. Özger